

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

6. 186/II

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
to. 186/II

13

12

15

14 2

בחינה יסוד ארץ כרפי בטר הכו וכן הוא חכב הפנה ס יעגן
 פזלה ולבלהו פי' לה יקרא הסדר חכב החיטה או החפנה לרץ
 בסוד בחינת המטען בחינת נייחודו עמך
אב הרחמן נק' היתה כי הוא חב לגמולתו ונק' רחמן נק'
 הסוד המופיע עליו רחמן ובחינה זו יקרא רחמן
 ומצא לפי זה כי בחינת עהם של השמות בסוד רחמן הסוד
 יקרא חכב הדין וכבר התיחס עם זה בסוד לרשת הנה המעלה
 וכן יש מפרשים בחפנה ועקר מהוא נק' חכב והוא רחמן בסוד
 רחמים נק' וחס מהסוד

אב לשון עוף עגמן שרמן חכבו וכו' ודאי שהוא עגן החפנה
 החפנה וקול לפי עשבו המעל כחך אב החפנה נחל
 הנה חכב החפנה העמים המעשמים נעגן או חס נחל נחל
 יסוד ידנה הסרעפנה חיסוד וכן חס נחל נחל נחל חס
 הכל לפי עטיכו וחס החפנה כולו לפרטו כעגן זה כי חס
 המעשמה ומשקעל כי עמן הוא ראש לחסם שהיא הורה
 כסוד יהוה ומעלה מעלה חס יב עמים יב חסם ועגן
 חכב קלי באש נפ' ידנה מעלה זו ומזה וכל המעשה לשון
 א כוונת כחך

אבד נעגן הענה חכב ידנה א הסתלקות המעל וכוונת
 ומזה יהיה המעשה

אבה הוא מעגן רחמן וכל מקום שימצא ידנה א עלת
 הרחמן דייכוו השלטה הכנה הנה רחמן ומזה יאמרו לפי עטיכו

אבת חרב הוא מעגן להט החרב שהוא הקלפה כרפי
 במהומע וכן יש לפי לשון עתה שלחב והכלעגן

אביר הוא הנה ונק' אביר יעקב וכן אביר ישרא ואמר
 עתה כן בסוד אבירותו להסדלת הנה א הרחמים
 ככורה ויסוד לפי זה כן לעתים פאר טרף שהוא משך ואו

אבל לשון אכלת הוא מעל א הסתלקות המעשה ושלמה

הדעות

הדעות להטמיר חו' וכזה הוא סוד האכלת עהם ז' יעם
 של עם ומפני היותו כעוד הקדושה אכל מעד הנה הנה וכל
 עגן א פ' המפע מעלה מעד הנה וכל לשון חכב כעגן אכל
 שק' אהרן וכן אכל אהרן וכוונתו אסוד היותו מעלוב
 מעד הנה ויש עליו להיט המ' הכתובים

אבן אבן לעולם היא בסוד ז' וכוונת המלכות במציאות
 היול שבה וכן נחלס היול ככורה אבן וכן המלכות
 היא יסוד ואבן שכל הכשו' קעליון עליה ועלית המעל של אבן אבן
 ז' שנים ואלפנים יתלוה פניו זה ויקרא אבן בוחן וכו'
 בסוד שהיא מעלמרת ומעלה לבדקים כעגן נסיונות לעתה
 חכבם אבן ובחינה זו ענה בחינתו או בחינת יעקב מן הנה
 ומעל בוחן לבדקים או מעד יתקנה יבן החמס ומעלה
 עד הסוד והיא ערה טרה כלה להדעלת ואז הנה שבה
 משפיעה בבחינת לבדקים והיא נארה ומעלה זהו סוד
 יקרה של אהנה שהיא מעלמרת הענה " עוד נק' אבן הרמה
 ופי' בה שט פרומס חס לפי שהיא חמנה למחטבה כלי' פער
 המעלה חן לפי שהיא שכל ככורה מעלה ומעלה יעמו מעלה
 כי יש ככורו כל הנכריים והיא ראש לבול" ונדחה כי נה
 האשה בבחינה שהיא שטה לחפנה כמבאר בעשר חכמה
 שר נק' אבן מחסו הכוונת ופי' פ' אבות העולם שהם כנו
 המעלה כולם ומחסו חן ולחן לחקם למעלה ככולה ככור
 חס ולפעמים היא חס לבולם כעלמה למעלה עד חין סוף
 ואז נק' סוד ככונה כראש חסוד כנה לוויה כראש הבורה
 כנה הנה כראש הנה וזהו היתה ראש פנה והמעלה פי' פהיא
 היתה ראש פנה שהכל פועל אלה העלמס להטעמה והתקון
 לשאוב מעלה " עוד נק' אבן ישרא והטעם פ' מעל רועה
 אבן יש על ידה נשפך חס' הנה ובחינה זו נק' שאר אבן
 והמעלה פ' מעלמן ורוען של ישרא למעלה עוד נק' אבן

ל' כמ' מעלה חס'
 כנה נקרא אבן שאר
 לפי שהיא שאר הכל
 ואם שניה " ככ'
 אבן

שניה ניט שפי' מלשון העקאה כי משם יסקו כל העדרים
 וזה דוחק ושקר פי' לשון יסוד כי היא יסוד כל העלמות פירע
 עוד נק' אכן ספיר וכולם פי' המעם כי טעם שהקפיד
 מקבלת כל העולם כי המדה הזאת מקבלת כל העולות
 מלמעלה כי לזו פני' למעלה ובתקנות פי' שהיא נק' כן פיה
 כוונה לחמה והיא נק' ספיר כדפי' טעם העולם כדפי'
 ואז היא נק' אכן ספיר וכשנראה בעיני העולם שהיא
 אכן נק' והמלכות אכן לה שכן כדפי' אם פיה הכל שנה
 ג' מעתה אן .. עוד נק' אכן שלמה מעצ' הפנה והטעם כי
 החכמה ז' והמלכות נק' ז' שהיא נק' להטעהו כשילמד
 לעצם טעם מהור' אל החכמה מים מעם שהם שני מעם
 שהכל יתור' אן שטא' אן לאשון ואז אחרון טעם שהמור'
 הכתוב בחכמה יסוד ארץ שיסוד המלכות שהנח' הוא מעצ'
 החכמה ומשם נק' אכן לבד טהרה' אע"פ מעצ' הנח' נק'
 אכן שלמה פ' אז היא שלמה כפנה ועלם טעם אכנס
 שלמה כפנה אן מבח' וכו' ובחזק' היא שלמה כפנה אז טעם
 חזי' היותו של דמותו אכן מע' החכמה וכוללת כח הדין
 מעצ' הנח' ומחר' לעצמו להשפיר ולשם מע' הקרן והאלים
 סודות כדפי' ואז הור' למור' רב עמקמה ומלאת פי' היא
 מלא כל הארץ כבוד המעלות שלה למה מעת' דבה ה'שם
 ע"ה כפי' קונם אחת הנה וא' הנה .. עוד יש אכן אכנס וכו'
 מעשול והם הקלסות כן פי' העפני ע"ה כוונה פ' אע"פ פסוק
 והעיכו את האכן על פי' הכתוב כי היא אכן כנס .. עוד יש
 אכן מעלת והיא מעט' דכהא' שפחה דקדושה מעצ' מעשול
 ופי' טעם אכן ..

אכנס מעשול פי' נחמד ואמרן כי הוא מעשול מעצ'
 המעם ולחלוקתו .. וכונה אכנס מעשול מעצ'
 כי תמונה ומש' הו' טעם מעין .. עוד פי' כי כנס ל' אכנסת האשול

קו

קו יודק ואיך תקו וענה אכנס מעשולת והיא כוונה ולפי זה
 היא כללית ואפשר להספיק כי בהיותו דחוק מעשולת
 סעך הקלפה והיא נק' אכנס מעשולת פי' אכנס מעשולת
 כל אכנסת וזה יתפל' טעם מעשולת כפי' כפי'
 אכנס על מעשולת פי' לעצמו ..

אכנס תקו קס נחמד והם טעם אכנס מעשולת
 לעצם הפי' שפי' בהם לעצ' וכבר אכנס היותו
 בקלסות שהם תקו כוונה חסך כוונה ופי' טעם העשולת כוונה ..

אכנס פי' כל לשון אכנס הוא מקום עיקר החיות מהמשול
 שהיא אכנס שמעשול אכנס החיות הקדושות וכן נק'
 החכמה והיינו ואמרן אכנס בעלנו ולפי דרך זה ישפא עולות
 אחרות הכל לפי טעם המעלה אכן ..

אכנס נק' הקלפה והמעם פי' היא טעם האכן שהיא העש'
 המעלה השה הכנסן אכנסו שעה פידות וכן הקלפה
 אינה עשה פידות כי היא טרופה באם כסוחה כל' ע"ה פ' אכנס ..

אכנס לזכר פי' כוונה דה' שהיא הנח' ואפשר שהיא נק' כן
 מעשול עבה כללות כל דאפידות עבה מעשולת ..

כל הערות כבוד היום הר' מעשול ובתקונ' פי' כבוד ואפשר
 מע' המעם הנח' ואפשר שהיא נק' כנס שהיא טעם האכנס אכנס
 חמקחה וכן פי' כנס אחר איהו כנס נחיה אכנסת הנה פי'
 היסוד הוא הנח' והמלכו' איהי אכנסת על אכנס ..

אכנס פי' הרשע ע"ה כנסתו כנסתו יסוד ל' כי אכנס
 הוא כדפי' והוא אכנס מע' החי אכנס יסוד וכן טעם כי
 כל לשון אכנס שהוא אכנס הקשית מעצ' ואפשר שיש כן
 יכוונה ל' כל לשון הקשית מעצ' יאכנס נ' והוא שאל' קשית
 ובעל כנסים קנס ענת כדפי' בחקונ' ..

אכנס פי' החסד ומעשול כי אכנס נעשה מעצ'
 לחסד ונק' על שמו ואפשר שלא נעם אכנס ..

ובין במעשול ק"ה א' אכנס מעשולת .. בתקונם אכנסת
 ק"ה אכנס ..

ק"ה אכנס ..
 פ' מעשולת ק"ה א'

יסוד

ק"ה

והוא כפי וישיב עתה
אמתו כהמלכות
איהו זושא והיה איהו
כפי עש

עד נק אהבת ה ופי ה'שם' כפיקוס אל אהבת ה איהי מלכות בלתי
מגלספיתין והטעם ט עי החבור היא נעשה כללה מנ' ספידורתי
וכשהיא כללה מנ' עי החתן נק אהבת ה " עוד יש אהבה רבה והיא
החסד ופי ה'שם' הטעם בזוהר שיקוין ימנעו דק' דאיקו אהבה
רבה מנ' איהו קפ בלן דקאייס חיי אהבה מתקשר בשלשם שלמה
על דהו כפי ט טאמר יתחבר חסד כפנה יקרא אהבה רבה ט אז היו
נשלה פותר עוד יש אהבת שלם והיא מלכות ופי ה'שם' עי הטעם
אל אהבת שלם הוא לא דעלמא הנאה בלא פידוק דאיתקשר פה היימ
פלה ופי הנה כפי עיה נק כן בסוד ייחודה עם הנה מלוא צ' נק שם
כאשר יתבאר בערכו ובזוהר פלויי שרה ט כי התעוררות האהבה
הוא מעד שמה ולכן נאמר בצחק ופזרה אהבה שרה אמנו ויהיה
ומה שמה פשקט ויהיה יקרב את רחל קט הצחק דהוה פה הוה קרא
עפד ליה עב עאה פה הויה אהבה מצד הצורה ופער העשן הזה
הבאר לינו מתוך דבהו כפי ויחי כפסוק מנס הפס לא יוכל לבנות
את האהבה והפסוק כמה טכנר קדם לן כי התעוררות האהבה
הפלה הוא מעד הצורה כסוד שמהו תחת לבאשי והוא קבל
המלכות מן הצורה ופי התעוררות האהבה והחיבוק ואהב משפיע
החסד בה ומברך החסד להסקיט טח הדין ולכן היה מן הדאוי עיפה
אם האהבה המתעוררת מבח הדין עי דחמי החקד והכתיב באר לן
הכך זה באומרו מנס ופס לא יוכל לבנות את האהבה פי מעי
החסד שהוא קבלתה מעשו אחר שקבל מן קשמה וזהו נימנו חסדן
כעו שפארן פשער מהות ופי כפי הנה יהו כלל רבה הזוהר כמקומה
ולא דאיו להעסקו לאהבת הקיבור וחסדן כן מעצמו כפי הנזכרת
בהיה עכבא דל עמר ול אבא לאשר מינו טהי מעלתא חיי
עייה כלל הדברים תלת האהבה הוא עי הצורה ועליו אין זה שרר
האהבה כיון שפילס החיבוק והאהבה הוא עי חסד דהיינו ומענו
תחבוק ונש הטרה חזרת דהן רבה ה'שם' עי בכל פבורתו
איהו פי איהו פי אים פי ה'שם' עי בזוהר פ אחיה מעי ט איהו

זאל

ע

האל הוא כפי נשן והין כנה ומלבו והעשן כ טכנה ה אחרונה
הושלבה מעמים ושתלקו הכרכות מענה צ' ה'שמה והעשן פתח
ה ולכן יחיד איהו לקוין על המדברת לו פלה לגי עשנו
איהו מעד היא השלמה מלכות ונק כן מעשן טהי פתעג לתע
ומעשן של וכן רבש איהו מעד מעשן פהיא מעשן
ה וכן כתיב ונעשרת לך שם ה'שם' טהי מעד כתיב איהו
פעס א פעס ונק כן כאשר היא מתקשרת כהשמה לקבלת המלך
החתן ואל בזוהר פ כלל כפסוק ויקרא א משה מאהל מעד מה סלח
מתקשר מהיכל יקרא דשלחין ויתבאין דפיפו לציה ולא יכלו לשקף
לפיה עכ"ל ועשנו טהויה הכלה מתקשרת לקבלת טענה הוא היא
עלית טענה ומתעלמת כסוד א החסן שאין שחרותה הטרות
העירם והזוהר עי ועבד נק מעשן זמנא עפי לעיטם שאין כן יחוד
נעיר והסוד ויהושע פן מן עש לא יעיש ופי בזוהר פ דומע
ט המעשן היה כסוד הנער נחז נק מעשן זמנא למעשן אכלמעשן שקה
הוא כקר הקדו ט שם למעלה כסוד כסא כסון
אין מלה זו לעתה ידעו א הואו הנמשך מעתה שקווא אלה והוא קו
האמצעי שקווא פן היימן והמשל ולכן כה לאלה פן נשן לעשן
יאמר מלתי און
אוב כעשן אוב און ידעשן הוא כפי א הקלטה החזונית וכן ידעשן אום
והם טיה קלטה נשיט טודש נילעבו פ יתנה המעשין שלשן ה
האופות ויו על הקלטה נשיט היותם קדושות וזה איונו עשן כן קיבול ה
האופות לעיטם ונדו על החזונית כעשן שקר ופוצה כזה ועשן אוב
האופות כפי חור יקר טכר
אור מעכל מעשן ופוצה הוא פתי א הווא מעב הדין והנעול מעשן
נמלכו יקרא חור ככולט מעשנו ואשר היותי כפני א המלכות
שהיא נקל אור ככסוד לשיב ובהיות מעה מן הדין א כד אחר עי האון
ענה דהיינו חור אור ואו יקרא חור מעכל ופי
אורק למעשן עי טהקוטם פי ט הוא יחוד אכל כפי עם הדין והמלכות

אין כפי טלדור אלה כע
טקרא און וזהו נכון
כמאך אהא

הנה זה ואין מנהל יוצא מעצמו כי עי' הרצון והשפע הנשפע מהכתר לקטו
 חזק וכלה הם מהנאים זה לזה ומה יוכל המשין להקטא המאר ..
אונן מעבאנו לה מן המערה שפ' ט אונן הוא בחמה ושריית למה
 מעבא דזל הדואה אונן בחלום יצא לשפה ואין לבו טעם להו
 זה לדעהם אה מעט שהאונן לבו ניהעז א החמה בלבנותו וכל כ
 טון שכוונה אל כלל באמרינו יצא לחמה הוא מעט שהאונן בוטח
 בקולתו כדרך החכם הנורה לבו שאמר אה בחפז יצא שה' בקולתו
 און בחמה שלמה בסוד חפזת בחון וכו' שהו אחר לויסא הפנה ושלט
 ולחון בסוד בחובות תנו קולו במבואר בזהר פ'
אורחים פ' הכתר ומלאו בניהם אורחים הם מעט חיה והוא מן מעט
 הקלפה האורה פקודת החכמים בעצמם שיהי עי' דזל וכו' ..

ואשר היהם לילת אסמא אהם אורחים בזהר ..
אורי פ' און לבו פ' פנה היום פ' הלשון פ' אה חכה מערב בהיותו שבת
 הדיבא הכה און והשפע אינו אפי' בפנה ואין חובה מעשה
 לבול יצא און נאמר און ופי' היסוד הוא און ונשרף ואהם הדיבא לויסו
 מקום משכן הברכות שנו' וסודו לבאם צדיק חיינו ל' שהוא משך הדיבא
 עג היסוד והיותו שגאפע משתלק מן היסוד פ' הדיבא שבתק יאם וחו
 למעלה א הוואו שבתק והיינו י' ופ' אה משתלק עוד הדיבא הכה
 שהוא אל לבולו יושפע אפי' בנה פ' שכוונה שייחוד החמה בפנה
 הוא בסוד ואון דעה ספ' באשר אהם האם הוא הכה פ' שפעט און נאמר
 און מעלה השתלקות הדיבא הכה והצדוק שבהם והרעב הוה און פ'
 ופ' אה שם בארנסה והוא מעלה נשאר אצלנו פ' אור יפה ולא יצא מעצמו און
אורי וכל עשינו הוא מעד הכי ופענו בחכמים שהם אורי' אהיים ..
 ולפי דבר הלשון פ' טראם המלאך א' ע' אורי' זהו עדי וקדש
 פ' אורי' הכה מעלה ויהי עדי ..

אורי כל לעון סבלו וכו' הוא משלל הקלפה וכו' כל לעון ששפן וכו' ..
אורי עם אורי' יחסוהו בזהר פ' דל לרע און אורי' ..
 וכו' און מעלה הדיבא עהים באורי' ופי' כי הדיבא הוא

בפני

ובמה הנדפס
 פ' שנים נאמר
 פ' חפזת אהיים
 דאמשיהם אהיים
 אורי' וכו'

שט

בפנה זה פורחת על הדיבא ככולה ..
 ונתיקם אחר וכל עמולא דאמשיהו לא יהיו חזיקו חנה זבל מערומה
 האה עראה היות חזיקו כדב' ונענן זה בעקום אחר זל חזיקו מן יהיה
 חיהו מעשעל ^{אמשי} אה עדי אורי' והיינו חזיקו לאמשי קש מחכום
 כען לא י' לאיהי חכמה באורי' והאי חיהו חזר דהשאלה פ' זה כל כד
 טלמא הדיבא שמה און כאלמה נאמה שמה פ' אה והאי איהו י' אור
 י' אורי' ואורקמה מזה אפי' יורה פ' היות כל דבר טהור והווי' ט' ..
 יהי אור ויהי אור' אה דמתי דלא עכ' אפי' שיקר האור הוא הפנה ונה
 טהור ה' אורו' האמה פ' זון והם ככ' ה' עלמה וכן פ' הלשון פ' ..
 בדיבא ו' החמה מעשעל פ' אה נהו עמה אור וזהו אפי' חזיקו חנה
 אהיים נעמכות פ' חבור אהים וזהו נאמה שמה וכו' אמנם א' אפטר
 שיהפכו החמה והנה כ' אה פ' הדעה המיוחדת ספ' באשר אה
 האם הוא חכמה ונאמר מערות האה וכו' אהדעה חזק חבור אהיים
 לבן ט' עלמה אורי' כלמנו חכום נייחולס ולא יהי' אורי' אה המעלות
 הדיבא בסוד הדעה ונה טראם המלאך .. עוד הדיבא א' ט' אורי' ..
 ויש בו אה בחינות בחינה ראשונה נח אורי' שאינו טהור והי' אהדעה
 ומעלה במעלה והבחינה הז' היא נח אורי' הנתיקת און הלשון פ' ..
 נאמר הדיבא טון דהוא נאמן חכום במעלה מעל חזיקו דפ' באהיים
 כען אהי' חזיקו דכח דל' אהיים כלל והאי באהיים כל אהיים טהור
 מעלה הוא באינו שלמה כלי טהור כל הנוש' אהיים וכו' והאמשיהם
 הם מעלה והיינו חזיקו באהיים בחינת המשיב ורוכב על החמה
 הדיבא מעל באשר הדיבא פ' ויש בחינה אחת שאינה נתיקת והי' נח לעשעם
 אורי' קדמון כי קדמון מעשיחא הטע באשר טרא ואומהינו טהור
 אין הכוונה להפס אצלנו כי אפי' חכמה חנה טהור אמנם פ' הדיבא
 שאינו טהור אפי' לפי הדיבא חכמה ט' הוא דק מעשיחא באהיים ..
 באשר נח באשר החמה ויקר הכה אורי' בחינת כוס על החמה והנה
 בחינת מעלה בסוד הלשון און ייחולם דמע אורי' אורי' ולבן הכה
 הנותן כח ברשת ליהוה יקרא חזיקו ולבן יקרא מעלה הפנה באורי' פ' הוא

דפס בפ' פ' חכמה

לעשעם

אמנה היא המלכות כאשר אין היתר עמה והכוננה כי מאד
 עברה הם בתוך בנות והיינו א מעה פי אין מאד
 עברה וכן מטארת כעבדה מנה דהיינו חורתי האור א מנה המנה
אם מן אמנות הם אם שלמה ואם תמיה אם שלמה הי הנה
 והי מקלט מן הזב שהוא החמה ומשפיע לשאר ומענה
 נחל כל הספרות הטהורות ובה טהור טעבור המטהרה בנות
 אמו כפי מעד הכתובים בנה ופאר נה אם מעה שהי נכבה
 והיא הן פ ספר נכבה היא מק בלתי קור האור החור ולפעמים
 ויה של התמסם שהיא כחם הרהמם המערה חלקי לולה
 ולפעמים נה אם הנסם ואשר בו שני פי אם כל הנסם כענין לאר
 שהיא פנח הנה וילדה טהה נסם ובריאות דהיינו א ספרות היוצא
 מענה ויוקיים מענה או אשר שט נסם שהם בן ובריאות ומלכות
 והכל ענין א פי היתר בלל שט קצוות ושתי הלי אשר נסם
 הנסם ואלו בזוהר ק יתי תמיה אר יחוד סתם אם הנסם שלמה
 הלמה אימא ידעם נסם מלון חנון הנה אר שמעון הא השני תרין
 בטן איית חד נכר נחד נודך וכו' והנהה שם פ דתני למה לשה
 ס נסם הם יתי ומלכות ואשר הטעם פ בהיותם בנהה נבללם לול
 ככן שהו היתר בולל שט קצוות וברי שהי המלכות והיינו לן שכוונה
 היא קין " ואם תמיה נה המלכות מעט שהיא אם לבל הכנהם
 אשר הפסיה עד סוף היתהם כולם נבראו פי והי אם כולם והוא
 הויה אופים פי היתר שהוא בעלה הוא האר פי נה אם
 מעד הנשמת פ כולם הם אצולת מענה פי היחוד טעבור
 נאשר מהות והנהה נה וכתקונם שהמלכות
 נה אם מעד הנהה חנה אם וקטנם עני בטן החלונ
 כמבואר פיער המצאיות ואולם הנהה
 נה אם הנשמת פ מעטם שהיא מקור הנשמת
 נכרה נב ושמר שר הנהה כלפי טעם
 הנשמת " וכל א נהם נה אם שלמה טעבור ק יתי ..

אמה

אמה היא היתר פ כל אמה בת שמה טפחים וכן קנאן כלל שט
 קצוות עממא לפי זה עלה יקרא אמה אר בסוד שהורח
 כלל מעט קצוות וחרף האמה היא המלכות בסוד מנפחות היא שהורח ויון
 ו לענין דשטח נספידות נ טפחים זר אמה ואי פי יוד פ טפ ויה
 עישר וכו' ובזה יבין פ מלמדה להלפ פה בהקונס אל בכל אמה
 אמה איהו וכו' ובכך אמה היא בתי טפחים וחרף האמה כאי דתה
 יודן איסון שישרא באמה ואהי שישרא חנה נ טפחים ואנה כפי פ
 הי הא חרף האמה ונמקום חחר אמה אל אמה הי שלמה נסם האמה
 הי תמיה אורק היהשה החחר כאי ואמלי חתקה הי תמיה חרף האמה
 בנה באחקה מנה פרוקה וכו' עב וננה שפי כפי ז נה הכל ענין א
 יתי עב כפי בה שלמה יודן טהם נ טפחים וכן נה נספידות חס
 טפחים ולכן היא פרוקה פ היא חסרת המנון שאינה שלמה בכל הקנה
 כזה פ הוא סוד א שלמה שהי תמיה טפחים שט קצוות ודאי
 שהם שתי ימם המן ימים הנקולה האמלעות טעבור טעבור האמה
 אמנם המלכות היא מבה פרוקה כזה דהיינו סוד תמיה שלמה
 וזה יובן במה שכתבנו בשער המעניות ..
אמה פי ופ ימבואר חוסי חת בתי למה ענין זה פי הנהה פי כהקונ
 אמה היא כסא דכהמה בחיהי אמה ללפ עפנתא בחיהי בתי
 מלך פמיה וכן פי פי ענין והשלח חרף אמה וכו' ..
אמן כבו בו הפי והטיקר דבה הנהה פי כהקונ פ חמון הויה
 פסוק הקורר ועייתך חחק עם הכלה וכן שלם עכ עמיה
 יחד יחידותי סוד חמון ופי היסוד יתיחלה לכה ס כל כמנס
 ובארן וכל ארף אמה באחד פיער ונארשא ונהה בהיותו טעל הפעלה
 הזאת יקרא חמון שהוא המע א שלמה יחד חתן וכלה ושואפן ..
אמון כבדת עית דכה פי בו ז פי ואל חמון פרוג חמון מבוסה
 חמון מעצמו חמון דכה והנהה שם ז פי לו מהכתפם
 חמון פרוג פי חמון חמון והוא פסוק כפי לעל בערפון וחמון
 מבוסה הוא ככהה וכן פי הנהה פי כמקומות רפם חמון מופל

כין דף ל

דף טו

וזה יהי חק אעתיקם וצמלותי כבד בספר האורה פנהות המעלה
 הזאת שנתת בהפול עליונותי ומיט שבע נחלתי מעט החיים ע"י
 המלה הט"א ח"י נקראת ארץ החיים עבד וזה אינו מלתי יחס א הפנה
 וז' משה ע"י הטעם בנה מלכ שהחפנה אלת בהתנה והחכמה ע"י חיים
 פ מעט חיים נמשכס כדכתי' והחפנה יחיה בעלה .. וז' ל' מעט
 פ חיי הפירות ומנוח וטעם חלני נפנה וכן חיי החתנים נמלכות
 ולכן ע"י ארץ החיים ע"י בחינת המשפחה חיים ככל השואפים חיים
 מעט .. ומעטו סמך ל' זה בנה כ' בראשית ז' ארץ החיים שהיא
 שלם הנה עבד הנה עב' פ בחינת שלם הנה לתינו הצד המשפטי שיהי
 ע"י ארץ החיים .. ויש ע"י פ שהיה יחד ע"י ארצות החיים ובתקונ'
 ע"י הש"ס כ' מעט שהמלכות בלילה מה ע"י כולם זה ארצות החיים
 עוד כל א' מהן ע"י ארץ ח' וטעם הנכון מעט שהפירות חפירות
 בהם אם הפנה לקבל והשלמות מעט להשפיע בה אם כולם להשפיע כ'
 במלכות מעט פ שעה בתחשם בורה ופנה במבואר בעתים הקולות
 וח' חיינו לעו המענה " עוד ע"י המלכות ארץ חמדה והיינו כשהיה
 כללה מכל מה שלמעלה שכן ע"י חמדה כללה ויסלגים תרומם ויולמי
 ומעט והטעם פ בהיותה כללה בכל השורה והשפוק היא חמדה מעט
 ותחשם . עוד ע"י ארץ טובה וזה טעם ינקת האור מעט הטוב ו'
 דהיינו חסד נ"י מצינה כמע בהטי את הטרות והיונו יתבערו ..
 עוד ע"י ארץ רחבה בהיותה ינקת מהפנה מע בחינת ההסתנה שיה
 שיה ע"י רחובות הנה כרחובות הנה קלה טעם יתבערו ע"י " עוד
 יש ארץ נ"ה והם הקלילות וטעם טעם ונשא השער עליו חתבלטנותם
 א נ"ה כן ע"י בתקונם " ומשך שלם הי ארץ מלכה למשך והג' יר
 לעון ארץ כ' ע"י לעון דעו א שנה ש"י לעון ר' כמע פ קולקם לרע ירוצו
 חס כל מקום ששעזא אם סתם הוא בנבונה והוא עם מער
 על הדין כמע בחזקו אמעם יש אשים הרבה והם ה' וזהו שאמר
 וכלל לתישים שהם ה' חיים הנבונה והיא הנק' אם חסלה שיה אפולת
 ומלכות ומבלה כל ויש אם חמדה ויהי הפנה ע"י כן מעט שמענה

כ' אור
 הכבוד ארץ
 חיים העל
 ארץ חיים
 טעם חמדה
 חיים שתינו

השל

החלה הדין כדפי טעם מהות והנהגה כ' וברמ קרא לפנה אם
 יודו החמס ולמלכות אם עלה ל' פ מעט ינקתה מע הנבונה היא אם
 וכן הנבונה ע"י חס הנבונה למפוקי המלכות שהי קטנה וכן הנבונה
 ע"י חס לבנה לרמון א היה הקדוץ א ההמס בסוד הלבנות ויש מ'
 מליחסים שס זה לנה שלח אם מעט הנבונה לבנה מעט חסד " ונה
 הנבונה אם מעטם כ' ה' נמלכת מחסד שהי מעט ע"י טעם
 כדכ האלית וית' ע"י חס ומעט כאמר נבאר בע"י שמעם " עוד יש
 אם ש"י ופי' הש"ס ע"י חסד פ העכנה ע"י חס סוף מעט נבאר וזהו אם
 מעט יהוד כ' מעט הנבונה " ע"י בתקונם .. בימינו דאיהו אילן שהפ' דתמן חכמה ואיתא
חמדה המלכות ע"י חמדה ויש מעט הטעם כ' האיתים שהם
 לענה מלכות מעט זהו דוחק כ' כל אשר יחיה
 מעט הנבונה טעם מעט חמדה ע"י חמדה מעט שהי כח הנבונה
 המלכות המעט מעל החמדה ומעט מעט נבאר שיה ארץ
 לבנה חמדה סגולת בעתים בעלה ואין ספק פ נ"ה חמדה חמדה
 הוא חמדה ופי' שהי חס ינקתה מע הנבונה והי' פ בסוד הנבונה מה
 שאין כן איש שהיא חס' כ' בסוד הזכר נעתיקם יחד אם חס' וכן
 ספק שאם חסד מעט הימון חס לבנה ואם אחר מעט השמט אם חסמה
 וייתנו יה יוד כימשך ה' טעם ..
חמדה הי' המלכות מעט בחינת החמדה אשר לה טעם מתייחס
 כל כחות הדין עם החמס ובהיות כולם משמס ומתקנים
 ליה חמדה בחינת הקרא חמדה כן פארו נהי חסיהם כפוק מעט וכן
חמדה ע"י בתקונ' פ אשיות חס תר. אשיות חס' ונח' ה'
 ופי' פ חזון ע"י שט הנשם שהם אם חסום ואש לבן
 בסוד החיבור ע"י טעם וכדום כדפי טעם מהות והנהגה כ' וכאמר של
 שט אשיות א' חנה שלים אבא נתימא דהיינו י' אבא א הדדום
 למעט ה' חמדה א חסון למעט וכן חס' ואש' וע"י חסר סמכות
 באשיות חס' חסות למעט א החיבור בסוד שמט חס' לר' חס' ע"י
 והוא מעט השפנה כן ע"י בתקונ' אכל כוונת פ שמע ע"י חס' חסות

דאיהו אורף ושל
 אכל תליתיה
 דאיהו רבתי לקבל
 אש דאיהו אורף
 ואכל "

כ' בתקונם חסות
 לעוה ה' ע"י חסון

לשון הרעם ואין לה שני לשון הקודש וזה הדין כי חייב כי ימלא חובו לשון
 דיבור אם לשון קבץ ואסיפה מלשון וקטפת מלכות שהוא שני המעלה
 אסיפת העולם ושישיר הכתי מי שהוא שני העני כאשר יתבאר
 הוא המצאם וכולל לכל הבורות וזה רצה באומרו סגמין חינון הבורות
 ומלכות חד שהן מי יוצאים ומעצמם וכוונתו בזה שיהיה אל כל צדק
 ולזה הפך ראיה הטיא ובורה חד שלמה שהו' הפנה וקראת עגרא
 דעבורה לטי שיש ובורה אחת והי' מדרגה הבורה שהי' אל כל צדקה
 שלמה לטי שיש ובורה תתאה שהי' המלכות לכן קראה עגרא דעבורה שהי'
 הפנה שהי' עגרא על ראש האצלות שהם עגרות של כל מעשהו פו'
 היא מעשהו באור כללית דספ' בה כו' שיוכלו בה דעשרים שהם
 ה' סטרות וכל אחת כללה מי' כרס' בעשר ק' עשרה ומגוון ימערך
 ומגוון עמלאו כרס' עם וכל חד וחד ובורה חיקה כי מאחר שהם
 העלות הבורה הכוללת הטענה שהי' הפנה חס לבוש נקראים על שמה
 ובורות וכל חד וחד מהעמוד נקראתו ולשון זהיר פי' כי כל ובורה
 ובורה מהם יש לה בחנה יחידה על לשון מעשר שהי' מעשהו
 בהם והי' בורם יחד כולו יחדקו ובורות' ולכן עלהם עומד מי'
 שהי' הפנה ימלא ויקבץ ובורות' שהי' כוללת אותם יי' חייב אמר
 כלהו כדא כלל' פי' כי כרספתא לא הזכיר שהי' עמלה כל ובורה לא
 הי' כל מי' וכללית הבורות יי' חייב קאמר כי העת הבורות כרסב
 ופרת חסד להורות שכולם נכללים בבורה אחת שהי' מעשה הבורה
 ועלה נכדב ופרת' חסד הדי' למען מנה ענין הפנה
 כל צד ובורה הדי' וחמשים ובורה ו
 נכללים בה וכלם מעשהו
 לבמה ובורות' ואין למה בעממם
 הוא כי ימלא לשון מעלה וכה הדי'
 שיון המצאם מעשיש בזה כלל ומעכרח כרס'
ובורה כל המלכות כי הי' הבורה ויש שפחה בעלמא ושפחה פ'
 תפס את ובורה וזה יתבאר בענין המעלות'

לכבוד

ובורה פנה ומלכות כל מהם נק' ובורה וכן מבואר בזוה' אמנם
 ובורה הם בעלת חכמה דעבורה וכן מבואר בזוה'
 כמסוק והיה פוס הקוח ככון יהיה הד פתה וכו' ושם הו' מבורה
 הם בעלת חכמה והי' למעלה מהם וכוזה כי ויחי פי' כי ובורה
 לשון רבות נק' הפנה והמלכות וזה פיקר פי' ובורה משני אדם ובורה
 ובורה עלמה שלמה מקום המלכות ובורה של כל חוילה הדמיון
 והענין ובורה על כל הצנין וסנה שפי' עם ובורה שהם בעלת
 אחיה דעבורה הוכח משפט הענין כי אחר עפדה הי' המלכות
 ואמר ושם הוא מבורה חו' אשר לפרס' כדרכו שהיא פנה ומלכות
 לכן פי' ובורה בעלת אחיה דעבורה ולשם שיקר ובורה קס פנה
 ומלכות ש' שר המלכות ובורה הלבנה באור הלבנה כמי שיתבאר
 בעבורה כה' וישן במאמר קבא ק"ב וק"ב ב'
ל החופה נק' כה' וכן כן משפט שהו' ובורה על כל האצלות
 כלל והוא החופה עליו כמשהו אפריון וחופה וכמו שכתב בענין חופה
ז הי' השפנה וכן צד שהו' מעד חיימין וכן פי' בתקונתם
 טור שם אמתי חתונה חת' צד כולן לא יהי' כללית מלך ספרין
 דעליון לשונם וכן צד הנה כפי' כי המלכות בחינה כללה מלך
 מעד חסד וכן צד וכוזה כי ויחי פי' כי ובורה ימלא ובורה
 פנה מעקה ללתי שהי' המלכות שהי' דלה כגולת ומעשר שרתם
 המעלה שהי' צד דומה לשלש חבורה ובורה יתה וז' החותמים
 שהם נכח הוד יסוד מלכות כי דרך לו פה הטפת וטעם שהי' כל
 צד מעד חסד משפט שהפנה נק' ומלכות חסד וזהו פי' ובורה וזהו
 עקרה לבד מעד לצד ימין ובורה חסד וזהו ימין
 ושמשא ומעל דלם עבל ואייכו הדי' כי הימין הוא ומעל פנה הן המלכות
 וכוונתה כי הימין ודלם הי' המלכות חתום דלעכס וכטויתה אר'
 האמת באור העלות'

ז חסד והטעם כה' א' מע' הטפתים אל כל ובורה
 משפט כי כל קסטרות והכחות כולם מתוכללים מזה

הקפיה וזמני המקטנים וזה הכפיהם שזמנים למה ולקטן מאל
 זמנים הכפיהם הם המקטנים שזמנים כל להפס ככה ולקטן על
 עלם השמל ואצטק שהם נמצלים מעד שמעל הם מנכקשים מל מל
 טל מלה חסד ומנכקשים המעשה מל ולכן כן זבולה שכל וזכה
 מבואהם זכתיקונ' נראה שהחסד טל זבולה והמלכות מעדו זבולה
 וכן זבולה הפחד כן זבור והמלכות מעדו כן זבולה ואל מעט זבל
 אכזהן כחיתקה חנו אלים י דמינון הא זבול הנבור והפחד איתקהא
 זבולה זבולה חפזתי טכל והנה טל ט המלכות טל זבולה וזבולה
 והפזתי מעד זבולה והאבות טעמם טל ראים זבולה וזבור וכן ולסון
 זבולה הי מעלכות זכיינו זבולה ופי ההא מתלמדה בלבוש הזבול שהו חלק
 ונלו זה נראה כחיתקה הוא מעלמך וההא טל הפזתי לטון טל ויתעלמך
זבולה טבבו המעשים וכלל משה שהו פסוד וכחוק הוא חמתי
 שהיפוד כחיתקה ונכיתקה טל דאש הינה זבולה המעשה
 וזכתיקונ' טל ס הינה טל ונל נשים ומלכות חת ונכיתקה לזכתיקונ'
 כא טעמך דאממעטל דאיהו זבולה וקטן מעבור
זבולה הוא כפני לשלש ראשונות טכלל אמעם כחיתקות וזבולה
 יש שלשה חזים ואל מעלות והם יוד הי ואו הי י ויהי ז
 כחיתקה יוד הא ואו הא ז אלפים כחיתקה אלפים כחיתקה ואו הא
 שבהם מתעלמים היומן שהם הזכיהם ס כן הכתיקה מעלמל טחמה
 והכלכותו לראש אמעם דרדיתת טל הכתיקה כמע שהעם הוא הון
 טל המעל ונכיתקה כן הכתיקה הז טל כחיתקה סכירות וכותר אותם י
זבולה הכותרות ככר כולל כן פלראש העמדהם טעמה שלמה כתיקה
 המעלה והראש יפן וכוונן והם כן טל והוד ונכיתקה
 זבולה הכותרות והם כן זבולה זבולה וז למען זון לשמל ולכן זבולה
 טל זבולה הכותרות הימלטי וזבולה זבולה הכותרות המעלות אמעם היפון
 טל זבולה הזכיה הי המעלה השמן הסוב כראש המעלה והזכיה אמעם
 המעלה מעד היין ככלל מעל פתי המעלה טלם אים ככלל
 זבולה טל הינה והטעם ס כמעו שהינה ממעבו מעלמטיים היהם

לפי
 תפוקתה
 איתקה
 דכא
 חתמה
 שמה

והרשם

שנה

והרשם לז טהם כן הינה יש ל שנה ודעות והם זבולה זבולה זה
 א הימני וזה א השמל וזה א שוקים טל וזכר וקוח מעד הון כמעט
 וכמע שהינה נפשו מעד החסד לבן חוקים כן הינה נפשו מעדו היפון
 וכמע שהינה יש לעמלה מעדו הראש כן הינה לעמלה מעדו זכתיקונ'
 וכמע שכלל כמון כן השפעה המלכות כמון לית וכן פי הינה זבולה
 שפנה כמון וזבולה חלה טעמך דאממעטל היכוננה טל מעלותה כתיקה
 כתיקה קולל המעשה וזכה יוכן מה שכתב ה משה כן המע טל זכתיקה
 זבולה השפעה עם הינות שהיא לך כמעט זה דך אחר וזל זבולה השפעה
 דעפ כל הכתן יחד יוד שפנה זבולה המלכות קל שפנה וכמעט המעלות
 יחד הינה זבולה ואלו ראשונות הן הראש וכן ועם השער טכונן זבולה
 הוא חרש אלם טל זכר וזכתיקה כראש וכן טכלל זבולה שכתבנו כל ט
 פיקר עקם דכה הינה זבולה
זבולה טל כתיקה כן הינה כן מעמם שהיא זכר ומעלה
 כן הקלכות טלל יתכדו וזכונן זבולה איהינ מעלותם
 וכן מה מעט שהו משווה טל קוונת שכתבנו טל כסוד זהכתיקה
זבולה הינה כן זבולה כמעט הי מעלות כמון זבולה וכן
 המלכות טל זבולה כחיתקה מעם להראות שהם טל זבולה
 כמע זבולה וכן כן הינה זבולה וזה טעם כחיתקה קוונת זבולה
 ופי כ מעו שהינה מעלמה מעלה המלכות ואינו ככר מעולם כתיקה
 כן כחיתקה הינה המלכות מעלה ואל טעמך כן לא הונית המלכות
 מעלה טל א הינה זבולה וככר כולל כן הינה חותמה הוא ככולל והם
 הינה זבולה והואן שלמה והיא ראשונה הי חמשה חודות המעלות
 כמעט וזבולה היא חודות ככולל וכמעט וכמעט וכמעט
 כמעט מעלה למעלה ס כמעט שהינה חסנה מעמלה למעלה זבולה
 כן ז מעלה למעלה זבולה ועלכתי כמון אים דמען זכתיקה
 וזכתיקה יוסח כתיקה מעלהם הינה זבולה
זבולה זבולה פי הינה זבולה הוא השפעה עם קתיקה כן
 שפנה טל זכתיקה כמעט ועם זכתיקה זבולה זבולה

וכבר פי לעלה ענין וצ ומעם ענין ותקטכה ירך יתקב חין ויה
מקומע לא מער ירך יתקב ..

יהם כל המלשים הספלים הא בפרה והטעם פי ד משק ט הוא
מעז המלשים יתקב ומעוז והן אמ לא נפתח והן מעז
לכח הדן הקמה עבד יתה פי ט כנוי מה הוא לצד הנוען השחור ככפי
בשער הנועם ונתן ית לעזן עומק ס עומק עומק פי ד ונתן וכו' ..

לחיון נק המלכות וכן פי כוהר פ מלקן ט הי מראה מלכה נכח
נאפים כה ונתן ית כפי עשתי יתה ית החושים הנכחים
עז והוד ונתן ית לעזן עומק כמלך ית הירר למעשה עוזא עומק
הנשים בהסתרה נלב המלכות שמת הבואה ..

לכ כעל נק המלכה לפי מהי כעלה אנוש למ יתה כקוד הולע מלכותה
הנעלם ואז אנוש לא ידעה עדה כפי שש המעשט נכ כפי כהן

לכל המלכה פי ד משק מהם עז והוד והטעם ס המלכה עולה
הם טע איה חסד טע אוד ופרה טע אדם אז נער יתה טע
נער אז אדם מלכות .. ולכל המלכה הם נכח והוד ..

לשם פי כוהר פ נח כמקור כהן קולך כהן לשם אל כהן לשם כהן
כאברהם הם אוקמה ס לשם כלל ולעל לשם חיון כ
מהן כמלכטי וחזק נשיל לנה ומלשין לה כדא שלחך פדס חלשים
ופי כהן לשם הי המלכות ונתן כהן כהן חפנו והטעם ס טלדין
הי יתקב חוט של חסד המשוך ענה וזה פי כהן לשם פי הם הקטירות
כזה יחוס כולם להשטע א המלכות ועל שמה נקרא לשם בהטבתם סם
ס הי נק וזה נקראים לשם וזה חומרו כדא ולעל כהן הי נקראת
לשם לשם על שמה וכאשר הי מלכה מהם הי מעלה מעמותם ט הי
המלכה מהמים והומם ונה והכא רחיה למה שממל שיל לנה ומלשין
לה מבקוק שלחך פדס המעטם פי שלחך חטירות מלשים לך הם
עשים אולך פדס המעטם שמה מלכה כהן המעטם כממעט אל
מלשים מצות כהן ומעטא לטי זה שכתב חספי כעט נהרות נק לשם
כהיותם כולל מהי המלכות .. וכפי יחי פי היסוף עה שהפנה נק לשם

הל

עמ

אל שלש דמות חיקה לשם כנן דכלח קיימא פה ומהבל לפה תל תלם
ונקרא מנה לבח עבד והנה כפי כי הפנה נק לשם מעטם ס חסעט
הראוי לכלהספי כמו הראוי לפרה לפרה והראוי למלכות למלכות
וכן לשאר הקפי הכל שומע תל תלם ומעטם שטע לבל מעטא לטי זה
על מפתח שתקרא המלכות לשם תקרא הפנה לשם וז מעז השפעה
וז מעז קבלה .. ושד פי אס פי שהפנה נק לשם והנשים הם פ סטירות
שהם ינשים מהפנה ובאים המלכות כולל היס שאינם עקמים לשלם
ולכהו פי פו הפנה פו המלכות נק לשם על אס הספירות הנקראים
לשם פדפי וכפי כפי כי לשם היס הם כמות מעז במלכות מהם
שאינם והבטם לבדוקי טרה והם דיעתים כהן היס ועלם נאמר
הכסילים עומים לראי .. ואם מעז למעז שהם קולם אמעלם כה מעולם
העלומם והכל ענין ית ..

למל פי כוהר פ פלוגה כמקור והכל מעל המעל אל פיוס כיון קיימא
חיהו נשיל לטימא ודא חיהו דזא כמעתח וכו' ית היי נשיל חיינו
דיא ככפי ונשיל ישלם ל דא נשיל דאסון חייפא והאי חיהו מעל קיימא
למלמ כלל ולמלמ כולל עב ושד הארץ שם כפולת ואכו הבראן
כי המעט יס ל חת המלכה ..

למל חסדים המלכות נק כן מעז חסד כן מעז חסד כהן
נק הפנה והמלכות והטעם מכוחר פי הפנה הי לז למישות
שהיו כהן חוסם כדפי לעל מעהם חן רעם ומלכות נק ל
כי הי לז למישות אהתנות לבל מעז יהיה חפץ נעזן המעטא להאכל
שמת וברהם אהרם הכל טא א הן החתון ובזוח פ שמת פי אל אר
למור מה נק צהך למור ולשקות כן כמפת יא כהן לעדור ולמער
לשקות עבד פי ענין למער כמו על חומותיך יושלם חת חתי שומרים
וכן חיש חרבו טלירסו ונכ וס קוט פי היסוף עה טעף נק מהי כעלה
מלך סדהם שפלה שבכתב להורות כו הי יתקב ומעל על נשיות
הן אשר לבטלה ככולע והוא המעקה אורה להנביל נשיות סטופ
טור ינשים והם חמט סטיות ס כל ית מהם מעמק פה לעמק

ימצא מתיחס במדרגות עליונות והטעם שידעה לעולם במלכות אבא
 במדרגה עליונה המתגלה במלכות ויש לא אבא מלא איהו מבלתי כי אמר
 הוא כי המתייחסת הדבור ה' מדה שבה מתבאר כל המדות ולכן על
 יתייחס לב במדות עליונות וסימנין של דבר דין הוא כי אין מלכות הדבור
 דין מתגלה הוא שהוא היתר על פי המאמר ומתבאר מהבאר כי עקר
 הדבור במלכות יתייחס גם א המדות עליונות בהחוק ונתי המלכות
דבר ה' המלכות והוא נפרה כח עשוי דברו ופי כונה מתקטס אותו
 לדבר וכך וכן על דבריה מלב דבר שהיא האכנה וקדמה דבריה
 כי ה' היה מדתי של דור כבודו " וז' משה פי כי הוא יצ' ט' דבר טעו
 לעטן ילך דבר וכך ט' ה' יז' ה' הניק והאי וחומר פ' יע אומרים שהדבר
 משקו כי הדבר הוא ערוב האויר וכן היסוד חסון שאנו בהמען הוא
 קיצוץ כל הספירות ככולו " דברים פי בונה ו' הפקידה ט המלכות
 ט' יצ' דברים ואשר שיקרא ט העטות איה שבע בעויותה פ' כל
 יתהם ט' דבר ויתקדם דברים וכן נראה מעשם כי קרא ל' לפה אחר
 הדברים שהי' אחר לדברים והיינו נתי אחר לכל העניות טעמו אר
 שטר היכל המדות ושטר המעדות
דבר הוא מעג שמא בכח הופרה ולכן נענו אדם ואם הוא מתיר
 טעם עליו נאמר דבר מעצת אבא ה"ך וכן נבחר בתקוה אל
 כנסתיה בגבא ומעג דשמאח עבל ועלכן נאמר כל שאור וכל דבר ש האם
 קרוב לשאור הוא א' שהשאר הוא שמאח מבל וכל בקור הקלפה והדבר
 בעוד תקף הדין " ובנוהר פ' יתי פי כי המלכות תהא שבעלמה ט' דבר
 והכל טען א' ט' ה' מעג שמא ט' דבר
דון פ' יתוין הם היתר והמלכות כי שיהם נעלל סתור כענין אדם וזוה
 שהיו לו פ' יתוין (טען זה נבחר בתרובה שטר המעטן טע
 אמנם ט' כך בהיותה האות המלכות העולם שהיו קורם נסיה סתור יז'
דון טעמן פי בונה יצ' שבחא דיסקא ס' דהן ט' דוד טעמן וכן
 פי שם בתבתי הולך לבו' למשה ואמנם שט' ט' מעט
 ט' הוא דוד המלכות ס' הוא סוד פתיכות ונלה לתלה ובזוה פ' יקרא

אמר כי המלכות והיתר ט' דוהם ופ' אבא בתרובה שטר מעות והנה
 טע' עליו זה יקר היסוד דוד המיוחד שט' דוהם שט' יחול היתר המלכות
 ככולו טע' וטע' טע' ט' כי דוד סתם הוא הופרה וכן פי' כשיר הוהם
 ואשר דמטעם כי החיכה וקדמה יתשרת פי' א' הופרה ומטעם
 זה פ' כל דוד הופרה ונעמא לתי זה טעם ל' פשיטס דוד טעמן כקור
 וקופים טע' ומלכות ודוד הופרה ואשר היות פסוד מעג הופרה ו
דון המלכות ט' סן משטעם לוד מעג המלכות נשמה מרבה
 לעדה הזאת וכן נעמא סתקן אותה בהיותו מעשר אותה
 פאידוסו וזמק ופסן ט' בה תלויים כל הללו ככולו ואמנם חיו חיותה
 מעד מעג הדוד ולכן שלח לוד כמטן לוד עם הדבד וכן נבחר
 בלתי ט' מעדט של דוד מרת הדוד נאם מלכותה חלטיה ולכן היה מתגלה
 במתקומעו ה' ומעג הדוד ט' דוד
דון פי' היתר מעג היסוד הם טע' קטנות וכתב שהוא נכללות
 מעט רוב אורו שלם לשמים וזון כל הנכסס הנזה לשקם ט'
 שמים נאם ט' מעג היתר טע' מעג היסוד ובעלתי א' ה' יהיה שמים
 אף ובעלתי יתר א' טע' יהיה שמים דבור כן פי' היתר טע' סתקוים
 וכל הדורות הללו מתעללים במלכותם ה' ועל הכל וזהו דוד הולך
 ודוד בא וקראן שהיא המלכות לשלם שמעתי נעמא ל' טע' היתר
 והיסוד כל א' מעגם ט' דוד וזהו דוד לבד יטכח מעשיך פי' מעגה
 הוא המלכות ומעגו לבד מעשישם ט' כי זה סונוט טע' ככלמקס
 כזמר ית' ט' אמנם יש מי שפי' דוד פנה כסוד כי יוכל ה' דוד לבד
 ויפנה ס' היא מקום החירות דוד שט' המלכות כסוד טע' היתר פ' שיתין אור
דון הוא היצט ופי' כעו עקרון שאור ועלם כך עלם הוא פנה עלם
 ואין עלם הבא מעט א' פי' שמאחיר אדם טע' בעלם הדי
 והוא א' מלכותי הינד שהיא בחפנה וכדברים האף פי' היתר טע' כסל
 ד'ל' כסוקן ושיית ארון טע' שמים
דון כל המעשים פי' כי דין הוא פניו לפי' אכל כ' מעמקומו
 טעם פי' ס' היתר מעג המלכות ט' דין וזהו לין אמתי

ל' אבא וימנה טע'
 יסועל טעמן קראו
 יכעב דוד דוד וז'
 ל' אבא האסל טע'

פ' מעמקומו
 א' ב'

פי הטעם כי היא דירה לשם בן זיתו כנולד ושד שהיא דרה בטעמו כלה
הטוב אתם בתוך וזו יד משה פי כי דר הוא שם לא בן טובה ושם
לקון וקדור וכן המלה הזאת כי מענה טוב ורע ואמר כי עלה דר זה
דר יותר שהוא הפורה כי מלבון פשתה הפנה וכבר אמר דר
לשון דרוני ול משה עצמו פי דר פכסה ויהיה במעלות מעלה

דרום

הדרום הוא חסד וכן אמר אל הרוצה להחסד יורהם ופי יורהם א
הדרום שהוא חסד ששם המשלח החפנה לפנה כנולד
ואחרים פי דרום בלתי הפחן הפנה הזאת כן פי ר משה כי הירדוה הארץ
ושיקרו חסד ואמנם לעה דרום כנגד יבש ויהי דרוני עיניה לקח עבאר
כשרק נפנה ביה

דרור

פי הלפף עה בתקונם נבסוק ודרור קן לה כי הפנה נק דרור
כסוד הינבל שהוא וקדורב דרור

פי בוקור פמקן כי דרבים הם הצבורות שבהם משפיעים
הנפילה והפורה והלילג המעלות כשמעולם מהפנה

דרפס

ואם נקראים דרפס בערך שהם נולדים ומשפיעים לכל בדרך הזה שהוא
מבא לכל מה שאין קן בעתבורת שהם נשלמות כמבאר בתקונם ובהקוף
פי כי קתם דרך הוא חלתי והכרחי השגן מן הסתוב דרך כוכב מיעקב
וכן דרך נאר באמנם ועם היות שיש לכהיות דרפס שדרך הוא נקבה
כמע דרך נשים לו וכן פי בעמכ קידושין המ מבלתי כי דרפס נקבות הזכונג
שהוא נמשך מן הזכרים א הכהן והיינו דרך ופי בטלתי

עד כמה קנע עגור דעתו כמבאר הער
הזה והנפן נבנים כמבאר עלך חובה בעמל

פה

האות בעמל פי פשר החובות אמנם יש חילוק
כין בואה בראש היתה וכן בואה בחוף הבה כמו שמענה פלה
הקשיבה שהיא רמו למנה חרונה וכן פחרו בונה פ חיי עה והיא בראש
הבה כמו הדקה לפי כי היא בראש הבה רמו לפנה וקוף הבה למעלות
כרפי כן בואה ופוז לא יפה הכלל הזה לעולם וזל כמבאר פ תבונה

העצמ

המלת טראה דרן ופאה
כשא בראש דנה כמקון
א דר עוב

רפא

דל
הכרח

המטעם מנו המטעם ולא מעמם דהא כתי ברא השמים ולא הכרח המטעם
עשה חקן ולא כתי חשקה ארץ מנו הכח המטעם לא כלמלך דמקון מרומה קלמל
עלמך כשרא חסרתה פי מתען להחיותה דהא מעמלמ נשוא וכהרדף
איהו וכלמלך דמקון מעמלמ דהתלמי יתר טת פי כתי המטעם כמקטר
כבאם הקורא לעל הים כולהו מרומ דעלמל תמק ואי חכה כשמעל
איהו כף כנע הא הנפול והכח דמיהו כמורה קתים מרומ דעלמל בתה ה איהו
עלל ולבארה טרה כי הממער הזה מגוג א מה טפי פים הלפף פיה לעל
וכשמעל עקרה כו פמלמל חולק הנה על קטנה כי דמטוק אמר פי ה היתה
מורה על עמלמ דהתלמי הוא המלכות וכפי פח קממ והכח דמיהו קורה
קתים מרומ דעלמל פמקרה כמראה שמעל היותו שלם תסתן ער ליות
כמורה קתים וכן ולת היות חולק כידה אהיה הדבר בעמל הכף השב
כי פלמלמ למי שמער כהטח כי מעט היותו שלם מעלמל בא כנלמי
ומעט היות הפנה שלם כח בהקתר וכדעלם טחא לא למעל דקאמ

כביפח קשיח וכי מעט שהיא הפנה יחא כהא היהנה ונקח נחמ
כי מעט חלמי הם שנים ומעט העולם נפ שנים שט מעט חלמי הם אן
היא נלמי חפולה אל היותה פעולה מורה על נלמי פועלה כמע הקורא
השטה חמומר וכי כי היתה שבתולה מורה על הקהית יהשת פועלה
וזה מורה נלמי ניש נלמי שט והוא נלמי השם בעמל כף היתה כמו האל
הנפול כי היא מורה על נלמי הא הכורף והנפול הכורף ולכך כנלמי רמקן
שהוא נלמי הפועלה יש שם העלם נפול שאינו מוכיר שם הפועל כלל כמע

הקורא חמומר השטה כי חין שם נלמי מע אמר מן קרח מע שעה והנפון ה
הזה בא לבי כני המלכות מעט שהוא שלם כלה בא פעלמל כנלמי המורה
על נלמי ומעט פי חין דמוי לקחה לעלמל פים כי כל כבואה בתמך
מלך פמלמ לבן חין נעמלמ בבחינת שמה ואח אס הפועלה כנלמי מעט א
שיחיס איה נלמי והעלם נלמי לפי שהוא שלם כלה העלם לבי שאין
דמוי להעלמל פים כרפי והטעם חמית ונכונ לעמל זה הוא כמו
עבאר שד כף אמנם פנה שלם עלמל סממכפס פועלה

מפירה בשם העלם כלא ה היתה להחיותה היא שלם נעלם ולכן אמר

המלת טראה דרן ופאה
כשא בראש דנה כמקון
א דר עוב

העצמ

כורח עשה כי הפנה ברא השמים שהם היצות וכן עשה החיץ מה המלכות
 ולכן להיותה עלום בעלם כמו פעולותיה בהשגל כלל ה' היה ע' וכן פי' בזוהר
 פ' וירא ליני בספוק הנט יוסוף על ימך כי אמר יוסוף ולא אמר הנט חוסף
 כדאזי מנעט שהנספת שטם מהפנה והפנה פעולתו ולכן אמר יוסוף הנה
 אפעולת הפנה ראוייה להיות בהשגל כדק' מהיא עלמנה ואולם לשון לא
 יכולנו להשתקן מנפט אורכו וכן פי' בזוהר פ' פתח בעסק הקים המנען זה
 עליו הקים ולא פי' ע' דמשון לא כלל אתהם אלא מלכא דעלמא שלמה דאיהו
 קתים ונפ' עב' " אמנם בשם עצמו אדרבה זו היא מעלתה שהעלה בשם
 עליו בדרך המלכות ולכן כשהשם ב' היה ע' מורה על הפנה שכן ה' רעזק
 איה ולא במלכות אלא דאזי שהעלה בשם ופי' ב' היה ע' בשם שמה ע'
 ופ' ע' ומעלתה וטעם הקדמה זו יתעבדו דבר המעמר כי הוא הקדמה למה
 אמר המעמר כדל' ה' לא סני' ואינו טהר מצטו ענין פעולה הוה
 כלל ה' כמו עשה חרץ בבחו עפ' תכל וטע' ודא' זשקר הוא על הטעיה ההוה
 שהוח קיום השגלם בכל ענה וכלל ר' וכן בורח השמים זשקר הוא על
 ענין חוקים תפר א' למה אמר המעמר ב' מעולתו ללא צורך והשיבא
 כל מלך וכן נקדקו בזומערן כל מלכו שפי' ענינים פעולתו ולא אמר
 כל שמעון או כנויים או הפ' לפי שאכוננה על הפעולת המעמר בורח
 היה ע' או כלל ה' כמו מעמר או המעמר שטע' או העשה ודומה
 אבל פעולת כמו ההרה יום ודומה הם הוא סוף פנע' עצמו כמו שיתבאר
 בפי' ואמר מעלמא בחי' ג' יתר לפי שאנ' שהוה עלם כולל
 נעלם קוץ על המעמר כמו טבאר בעל' מ' ב' " ואי אסת' במעמר
 ופי' ע' וחס' ה' היה ע' בערב שם הפכו. ע' ולא בפעולה חז' בהי' הקוץ
 להפך שיהיה על הפנה פ' " אמנם קטא דאיהו באורה קתים שאומר
 המעמר ולא אמר מע' הוא המעמר וכן הקורח וכן הכל במעלות כמו ויהי
 א' משה ולא אמר מע' והכוונה על המלכות וכן ונתקדק שמו ולא ל' והיה
 המעלות במבואר בזוהר מקומות ר' וטבאיהו בעל' ויהיה הוא ופ' הפ' וכן
 ב' ש' וכן נכתבו דבר המעמר והטעם א' הענין חוק כ' אין
 המעלות עלום שם הוא כ' אין ראוי לעלותה שם לפני פ' ולכן אינה

ואתה

כורחתי כל כך ואם לא יצדק בה ה' היה ע' שאינה כורחתי וכן כתוב במעמר
 חיל סוף פעולתה בעלה אבל היא מינה פעולה שם אבל פעולתה לעולתה
 ולכות עשיתה דאזי שיעל פ' ע' שם סוף שמעולתה מנע' שיהי פ' ע'
 בכל קדמי און חן אפטר מנעט ט' הפנה אינה נהיה לסמני ולעלמ'
 מהק' שיהיה נ' נ' שיהי כשר שאינה מסחלת מכל עושה שבעלמ'
 ולכן אמרתי ב' היה ע' להראות שאינה מסחלת מהק' לפי חמנ'
 המעלות יונה וצ' הכי סמני כלסתי כנפי יונה נחפה בבס' ולכן אינה
 דאזי להיות שמיטה ב' היה ע' לא לבסותה ולהעלמ' עליו ישלמו ה'
 הקלטה שיהי הינה המעלות מן השמות הדורות והקדמה זו טבאר
 בארובה בת קום ולחבת חייבור לא העתקנו לעונן הנה וכללנו ה'
 טבאר הינה לעלם במעלות זה טבאר הינה כאמר היא ר' א' הפעולה
 הידועה כמו המעמר חז' היא במעלות ובהיות הפעולה סתמית כמו עשה
 בורח הם בפנה וכלל ה' היה ע' שיהי טבאר השם שם מנעט שאינו פעולה
 חז' היא בפנה ולא במעלות " ובענין זה דבר זה זשירח פי' בזוהר פ' ל' ל' ל'
 ט' ה' דבר בפנה זה זשירח במעלות ופ' ע' בו פי' אחר כי ה' דבר
 הוא למעלות בהיותה יוספת מן היסוד ולכן ה' דבר להורות על ע' ע'
 במעלות מעלמ' מן השמש וכאמר היא ה' זשירח דומות בהי' ו
 מעעט ומקרוו הלבנה ינסת מן החן אבל לא כ' כמו כאמר נ' שם
 ל' שיהי ל' מכל וכל ואמרן שם ט' אחרון שקר

הכל שפנה הכלם הם והם הטורים בפסוק הכל הכלם וכו' והנה
 הכל ח' הכלם שטעם ה' שלש הכל הכלם הם לחי' הם
 זה שש' הכל הכל ה' שפנה והם סוף שבע שפרות ופי' מלשון ה' פ'
 פ' הם על הסוקות וכו' ש' שמה כלל וברוח פ' סוף כלל " וכן ישקל
 פעולה והכל יורה והם פ' ומעלות בטה פעולה להיתכן בח' ומעלות
 יורה להיתכן בת' כבוד י' יהו כש' שער פ' ה' המעלות ב' וטען
 הכל שרופו ל' מלשון חוב להבות חז' וכן כן מעד הפנה פי' הפ' ו
קוץ שקרן בח' וכל לשון יונ' וה' ובענין זה הוא בח' פ'
 וכן טרם בערש שיר קתים מהזוהר בפסוק קוץ קוץ וכו'

ועין בפ' אפרים ל' א'

לסוד כסופ... והכרחי להו...
 כונה כי יהיו ואל במקור והלבו עמם הם ואמל לבו ועלה אהר...
 ככה אשר יאמר היום בזה ה יראה דהא אנהם קח לה מה הר הקרח
 לבלבדש בעלמא און אחר דא קישא חסדא לבלבדש בעלמא ופי...
 המלכות מצד החסד טל הר שהיא הסקר הוא דע עכו תפיקת הדי...
 בהיותם נבגים המת נבגי חסדנה ולבו פמני אנהם היה מקבל רוב
 הדים כדכתי וחסית הנבש אשר משו בחור וכן ביאר עוד שם סמולך לך
 אל הר לשאר עמון סד חתיין למעלה תפוחי וצפוי ופי...
 וכן כלק ענגם המת כנטי השפנה הנה כלק וכן לב מעט ששכ ארען וסו
 ובא לחסות וכזהר כל לך פי בפסוק ויעתה משם היה אל מעדש
 ידע הר ה וכלהו דרעו לנפישין בהאי אחר טראח מתוך דבריה פ המלכות
 בעדק היותה כוללת כל כחותיה והתעטס טל הר כמע הדר שבו נטועות
 הרבה וכן מלה נמק ומעתי הרבה חנה מעלמא כי מעלבות טל הר חמנעם
 כל הספי טל ההם כמע עפי תפוחים שמעט ההם חתיבה היה אחר
 אכהו פ צוניה וצוניה ויתט טל ההם וכן כן עלעמא ט היא טקד א ההם
 כרפי לעיל ולעון הר מעלה טל עטן וצד ט הם וצוניה ועלנעם...
 פאמנים נקראים טלעש קבנות עלנפות מענעם כי הם מעבדמעם כלל
 בחנרו והשט בעלית אחיה העושה טל הר בחר משעם כי משם ולמעו
 יטר והם מורה דברונא כן טרפאר כזוה פ ניצח וכן הר המלהק מעד
 חסד כן פי הישפ עה נפסוק חתינה מעו כי המער הוא כח בהים ונבחהו
 בשלבו עה וכן מערה כסוד היות חסד מיוחד בשלש דמנונות הנכללת ביה
 כנולד וכן טח כק מער וכן פי הישפ עה נפסוק אך ל א הר המער ואפשר
 שכן מעדו הוצלה כן וארבעת יחד בהיותם מעלהיים כרפה ושפעל ההר הזה
 פי המעשה ההוא שעד אחר יצחק כן טל שלעם הר המעלה וכן הר
 הקדש בהיותה יתקת מעדוק הקדש שהוא כח מעה כאשר נבחר בעדה כן
 וכן הר טון כמעלותה כאשר יתיחד טעה נקולה טון שהוא מעלותה ונד
 שבה מעט לסוד כאשר נבחר בעד טון עה ובה יתבן ט בתקונתם
 פי הישפ עה הר טון יקוד ונתקום אחר פי ט המלכות טל הר טון בהיותה

דקומו רוב טו
 ירו כצנע...
 ונתמאר
 היסבא ק"ב

למען

למען מצד אחד והכרחי כן מען הסתב והא פחד יאז כרפי...
 והר שכל מצד ימין ששם חרבה הר נפזים ומצד השמאל הר שכל ששם
 תקף ההן... וכן הר המלכות כן חסד מעד נמיטלה הנה טוב מעד
 יתעלה עה ופי טוב ומשיר כסוד חסד חסד... ויש הר העבדים
 ונתקונס פי נפסוק ובזוקר כ חוקר פי כרת ואם קבאר מלפני א יסודו
 וא מדרת וכן הר העבדים דאחיד לרה סמא עב ויש מען הטעם הזה
 יתבן נפסוק טעם נק המלכות הר סרפ מצד עצמיתה כלפי וזה ה מצד
 עלעלה א טל הצנפות ההם ענה... וכן ההם ספכ לה ההים
 מהם טופס ומשם רעם הטופס יקראו בתעלת חתיה העושה פי לעיל
 ויקראו היה טון... והעיס יש קרעם טרמים הר טעל והה חסד הסוד
 חסד ונתקונס הם ארעו טוה לטויח טוה קרבו טוה חסדו טלעלה
 אהרן כוללמא וכן וזה היתבת בהם למעבד בהון הנח טאה משם כפי
 ס הקטנת טל היה חרעו לשון קלה וזה ששיר וזה טאו טלעו מעד קחל טעש טעל
התקפתו פי הישפ עה בתקונת כ המלכות מצד החסד טל התקפתו
 והספח כן מעסוק יענית ה טורה נמ וילב בתקפתו
 והאמת שהיא מצד הצפונה אכן חרבה טוהר דעמלמא חתכלל
 נמניע מען הטפוק הזה ואין ספק פ כח הוא מצד הפנה כסוד ההנה
 השמאל ומשם נכלל החסד בצפונה
 טד חנה הניג טעון שכלו הקצר
 כבאור טרף אורת ההא וקנבן נבגים
 כבאור ערך אורת ואון
טרק טעי אור ואון נבאר טעיר החותיות פי ואולב ז בראש
 הבה כמע ואים וענה ובמקום רעם שהם מערה
 על הדין ומע ופ חס דהנה דומות בעלבות כמע ושתה ואתה ואין אור
 נאחה הדין לית ולמלות מיוחדים וזה כלל צול לבל כונח בזה ה עפאר
ויהוה הוא ופר הנו כבו עפאר פ סרפ שס כן ז הוא הית ופר
 ליעט שלשם היא המלכות ויש לשאל ט חין טון הית לבת
 דינו כלל ט השם הוא ברת וכן ז ברת והיכן טמיה פתי דינו ואפשר למע

פי היה נחשת...
 ופסוקי כל פ"א...
 ערב קנא כהקדש...
 טהם כח"ב וכן כרוב בס'
 היתמוה באור ט מעטמך
 האתחוקה...
 טהיא כפא
 ידים ונלעם
 בשלש החמשותף בעלל רבוי
 כרעט על כלים כרמארת
 קידו על אשם בעלבור...
 טאז מרה הזוקר יעין
 כוהא חסד מרדטק בס'
 סקוד רמ"ב

וידי דבט ט עלכו
 כוהא חסד פס כפ"א
 ק"ב א

כי אם כן זה הוטר הוא המלכות כן יש לה עם כן כלל פועל עם כן כלל
 והואו המן לה וטר עם המלכות בשלמות ממש פ כלמקום שאומר זה הוא
 להן ואין להם עם כן המלכות שהיא מלה הן על היתר שהיא מלה אחת
 ולכן ובה יהי ונראה שמה בשלמות ונראה בשלמות כן להורות א קיומו
 והסתרות א הן והטעם פ הוא כן משלמות עם המלים וכלמקום שטכר
 עם כן ל כן מלכות פועל המים נדחי ולכן השם הזה משפס וזהו שאמר
 זה הוא כן הואו שהוא היתר נדח הוא כלל כן הקורס ופתיגו הוא השם
 שהיא המלכות שגו נראה לפרס זה הוא וכו' פ שאומר ואו הוא מקום
 טען דאשן וכן כן וזה פ היתר בלדכו ואם ברובת ואו הענין והכוונה
 כי הוא מקום שלטון דאשן והיו הנקבה העלמית פ כן דך הנקבה
 לבא בחלש כלל כן הוהר פ הוהר פסקו מוועד שיר ליום השבת אל
 חשון בלתי חרפ נעלמה חשה לח כלל פועל וחדת סתם כן מן
 כען א משא אמר עלה א פ נקרא משק בלהו סתים שמש ולא כלל
 פה לא כן דאשן כלל שלמה ולכן דלם שלמה חיה לח הלה פועל
 שכל חנה נתי כן שהמלכות ממש חרף עם היתר חיון עלה פה לא חזר
 לבד ולכן כן עסקר הוא היתר שהוא השם ביה המלכות שלם ברובת
 הואו המלה שהוא מקום חזר עלה חכה הנלמה וזה המן הוא ופתיגו
 כן אין אדם יכול להזכר עם כן אם כתיב וכן הין כן איהו א
 כתיב לכן ומכרה מעצמו עם כתיב וכן אולי ברובת ואו כעסק
 טעו שכר חיה הנקבה נוכח כתיב

והן פ בסוד אלו שהם ית וספתי עמו בסוד אשר נה היתר הוא
 כולטענו בעכו ואין ספק שאין עם וכן כלל א חסוב לשם הוה
 שלם ששם הוא מלה הייחוד המור והכבוד המוסוף והיון הכתיב
 הנהו בא וטעם וכו' חסר א כרפי כשך הוא ואין תימה שיה עם משמעות
 שבו וזה מלה נאח חיק השלה יתר מהשם שכוונא טה פ השוף טה ושן
 בערך חרף א לא טה

וי פ השוף טה כן נאח דאש ואו ושדא נסוד דהיון יוד משתלך
 א היתר והטעם מתקין עם כתיב ואין משך ואו של היתר דהיון

עוד נפאר בתקונת
 כי זה הוא ופרגון
 עם חסד וכה ועין
 באלקם און

ראש ואו היסוד משפס און טמיר נה והארכון בערך און חוני
ויקי הוא מלה הדין נבואה וכן פ חזק ויהי לשון פועל והטעם מבואר
 שהוא נה במבואר לעיל חיי לך לשון פועל קיטם והנבואה פועל
 שפי פועל פתי המעלה בשל אובל'מורה היותו כטו הדין נבואה וכן פארז
 בוקר פ דבומה בפסוק פ ט מצוה ויהי אור במלת ויהי אור אלמלא
 פמטען נתיק שמלא ופלא ניהי אור דא שמלא מנכא ויהי קלמח דא והיה
 כסעו שמלא היה וכען כד לשון חיהו קיטם בלתי מכל כען דפה עמק הוא
 דאשדך חרפי שלמה וסימנא דא כד חרף דזא דטען ופאכדי בהתי חנה
 ויהי טען אש ויהי פד חרפיים בניה טען יודע פד לפתיגו טען
 דלא ייכון טורה מער שכל חנה כתיב כי ויהי כד חרפה בבחינת חשך
 והעדרו כלל פועל קיטם פ

וילון הי המלכות ט הי דקייט דאשון שאינו משמש כלם פ עם פתי
 השפס חלה מלמנה הי ככס שחרתי יונא שלמה ממנה
 בכל יום פועל מעשה בראשית כן פ בחלום חיי דוים וידוע פ חיי
 מלה ללה ולכן חמה שרף כתיבא ממי מענין פ טכונה כלל
 ומנהו בכל יום פ משפט לכל מעשה בראשית פ כולם נשפט על
 יהי ברא ויתקם בעד ללה ויתק מרף לתיק וכן לעדרותה וזהו חמלה
 בראש שפסח חמה חיה וילון לכה מענין שחרתי ומענין עלית ט
 וקשיא שהוא חקר נתיק הנמרא דלון כנח חמרו נכס שחרתי יונא שפתי
 ובאר אות כתי מה שפסח כנח חס נלם כתי הקוסט נכס בעלם
 הזה להחיר וינח שפתי מן העולם והטעם נשך כן פ כתיב טר
 נבאר כי מה שאמר בתי מענין שפתי פ מענין האור כתיב טה והחך
 מתישט ומעצמה שחרתי ומענין לעולם ולא טען ולפי תחתי יתר
 הפך מה שפי לעיל כי כללה טהיא ונקת מן הדין דחמטם טה כנכוס
 וכנכוס וחטפס וקטל ממלא מתישט בעולם יונא שפתי מעצמה
 חמטה והחטפס אלמלא היה נשך זהו לשון רמז ולשון חנח שחרתי
 בעולם להעבר חטפס ונלמס מן החך יונא שפתי מן העולם והחמטם
 טכוסים שלם לחסום אור כתיב זה פ טל דרך פ חתום שפתי ועל דרך

רמז

כלל הלב מתן ולכן המעקה בשלם הזה ובשלם הנא מעבור בל שיע
ונשקך בעתך בעתך בזה

זקית על זקיתך כמו זקית כעפיס וכן כלם הוא בלתי וכן
חמיר **על** כל המורה זקית שם זקיתנו וזהו וכן פי
הלשון עתה וכן בענין זה פועלים רבות

זקן הוא הבה וכן מעורב לבה בוקר חמיר חמיר
זקנים לשון יחס הוא מעורב על ההפטרות וכן פי הלשון עתה
בשוק והפועל אורו זהו ערו או יומין קדמיון יומין ערו וכלם עבר
זהו פי ה מעשה על הבה נולד והא שמשו מתיר וזוהו על עור
דוד הפרוזה בעוד פרוץ הלשון המתחלש בגלגל אדם ואדם
וני בזה הערה למשפט עקל ויפה כוון

ורושתי שלם הם ופולה זכורה ואם ורושתי לנגח שקנה היתה
והוא שם מעורב על יחס והנבירה ברא יתונה עשיר

ועוד ימשן ה עזרה בבח וכן וההפכה על זה הוא ברוב ענין פי הוה
עם מעורב על האה דות והנח ושור נק כך בהפועל על האדם המעורב
זרת בתיקוף פי הלשון עתה זל ושמים בורה רבן מאי זה דין
נבנה עבר וזהו בני פי זהו הו הנבירה וזו חיויא פי בם הזוהר

זכר וזהו בחקירת חומרים אל כוס של כורה אצמרהך למנהי מתקנה
כמענה ונשא מעובדות אצמרהך למנהי זקית פי שורא דחקה זרה
זקית מן עתהך לכה אדם הוא ונשא מן הפועל מאי הוא אדם
פנה וכן בעתה חקרה רשונה שערך דזהו חיהו עבר נעשה לבי זה
פי זהו הוא המלכות עם בעתה חקרה רשונה ופול למנה כלל
זכר ענין ענין ענין לא שאו אישורו זהו לכן נאמר דעקדח דזהו הוא
הנבירה כדפיה בתיקונים

זרים הם הזרים העלמים אשר למעלה מנסוד שמהם מעורב
היסוד שמתן זיתך וכן שדוח משפיע שפע עליון להחברים
העלונים על המלכות פי כמו שעי הזכר בהיה המעורב זאבים

זמן אהרן שיהן כמות
עלן שיען
כמין קצת

ס' המאמר

על המעורב אדם קוים
מבין שמה הוא המעורב
אדם אחר לא שגשג
אדם המעורב וכן
המעורב חקרה הוא
זהו שם מעורב
כפי המעורב קשה ב' מאן
זהו אדם אחר חמיר קוים
וכן

נחמתי

שחמתי ומורשתי להשפיע בתיבה כן הדבר למעלה פקוד עם שאר
החברים להשפיע א המלכות פי השפע שמתן והאברים העלונים
זהו כן פי הלשון עתה בתיקונים וברא ויהיו נשטם זתם עלה
הם עזו והור יהו פשוך דכורא כ שם המערכת הזוהר שם מעורב
כלמעון השמן בתיקונים ומשם נשפיע היסוד אמנם יקראו הקפידו
זתם בעוד הימתן ששם השמן כאשר ית בעורו אבל מנה שמה הם
עצמם מעורב כדפי בעורם ויהי בזה

עב יתג מה שדאינו לזכר בערך הזין והטון
מתקנים המני הא שמונונו בפאן עק אורח חיה

פרק ח חנוש פי בתיקון פי היתה כן חנוש מעט מקוה
אסור נחלום עם המלכות בתיקון היתה

ועליו נאמר אין חנוש מתיר עצמו מפי האמורה

חפון פי ה מעשה אל חפון לשון מחכמה והוא משל לבוב הקרב
וההשלמות שאין במלכות לעולת שום ידעה והה הוא באו
נחבא דרך משל עבר וחפון שזון פי בתיקון עתה והשקרה
בתיקון והוא מעורב הושלמות וכבר יצדק ב' דאסוף ועל הפנה קאמר
עוזו כאשר ית בעורו

חבל הלשון עתה פי בל דת פי ז שלטם נק חבל אל המעורב וברשונה
עלם העולם בחבל דחנק בה אחידו היה במשח חכמתו היטעו
ונחמש מצבנו דיד שמשך ז חבל ז חקרה פלהו שמה חיהו מעורב
למשל וכן עבר פי חבל הוא ז וכן ערה שחמיר הכתוב ישקב חבל
עליו אמנם יהיה פועלים מקבל מעד ההו ולשון חבל לשון חבלה
והשקרה ויורה מעורב במלכות פי ה המלכות המתקנים ומעשים
יהיה מקבל מעד החמים ואז ישקב חבל מלכות דת

חבלה פי בתיקון פי הקלפה הנקבה נק חבלה והזכר חבל נמשם
מלוח חבלה כמו שש מלשכ שפנה

חפרה ה חפרה כן פי הלשון עתה בל דת ואל פי דברים שנאמר
בבוס של עברה וא מנהס פי פי חיו חוקמיה חיו מן החפרה

מש הפנה שהוא החובא אורח
עם המלכות נכ

פ"ו חוט השדרה לחוט הירוק כ הירוק מורכב מהין ורחמים ארום ולבן וחוט
 השדרה לבן ככסף ועשן חוט של חסד וחוט הזהב וכן ירוק ומצויים פשוט
 בפניו נבא עשן השין והיא המלבנה בפניו במצוי מלבנה שערות בשלשה
חומות לפי הנחמה מרובה ה משה לחומות כן בנה ופנה לחומות
 חסד ואל נמלה חסד כנגד החומות שילנה להחיה החף לכל
 יצאו שלחיה חוצה לה טרם שיחל הנבן ולבן הוא כנגלה וסוף חותה
 כ הארון הוא כנגד עבלי זהה משמע ממנו לשון כי החומות ופיה
 וצננה וצולה המעבכה לפעול כהן אמנם הנראה לנו מלשון חוקר
 כי החומות עצמו כולל סתירות ופיה והוא עשן פיה כנגד החומות ולבן
 החומות כן כנגד החומות ואל תשם פיה בטרונ החף לרום הח נחוח לבן
 ואיתנה היה נוקדן כלל מליחם והחם ואינו יי חוכמה א באמצעותה
 תהי כבודות איוני הליה ואחרי לובה מחנה רחוב לרום האן פ"ו תה
 כן נקדן כחומות חסדן להכלילה והל חומות כחולף מעשר כטיהן יתקן
 עכ"ל ופי' הליה הוא כחומות כהמכח פניה מקומות ופעו שיהיה נעלם
 וחומות לרום ששם החומות כחמה הרוח להחכם ידלה ויש משה החסוח
 לה כ שם זה כחמה וכן מעבת חכם מראש העשן ואיתנה תהי כחוקר
 פי עשן חכם חומות אשר כהם נשחב הליה ככונה כלל הנה והמה אדם
 שזה כללם כל א מנה ורחמים פי שם היות שנחמה שאל הימין וא א
 השמאל זה הן וזה רחמים עבדן הם כללם כהן ורחמים ופמט יש אף הן
 אצמלי יש אף רחמים באשר נבחר ואינו יי הם כנה ומלבנה א שפכה
 כונה א הימין ושקה רחמים ומלבנה נקדן כחמה א השמאל ושקה הן
 והם הם ליה והל והם כנה א חסד ומלבנה א חובה והיותה
 כן יודן כחלפן שער המעמיות וחרר ששהם מעמיות כחמה
 שהיא כנגד החומות כפי אף מעמיות האמת הוא ינה כחמה
 באשר הנה ואן כחמה חוט הוא הליה הן האמצע המעמיה פ"ו נעלה
 ופיה ופי' פ"ו חלף ופיה כנה ומלבנה כנה תהי כבודות איוני הליה
 כף משפיעה חנה ופ"ו משפיעה המלבנה וכן כהם משפיעה
 ופיה ופיה והן כבוד הליה שהיא מתעלה כחמה וזהו המעלה

מחנה

מחנה האן פ"ו לרום פ"ו רחוב פ"ו שהיא הליה והוא לרום חמה ופיה
 כן נקדן וכ"ו נבחר לשל הזה כי החומות הוא כחלית הליה והפיה
 והמלבנה עם החסד והחובה וכל זה העשן כחמה פי שם שיהיה הליה
 כפי ע"ה מנה שכל כנגד זה אמת שמעך לשון הליה עם כחמה
 חסדו נראה שהחומות הוא הליה ויש טקן חומות ופיה ולכן נקדן
 כפי העשן והוא והכל מתעלה כנה שפי לשל
חומות הליה פ"ו כנה חולף לית חולף פחות מהלכה ופיה
 שפנתה דחיה כתיחולף קשורה כפי שפנת דחיה חובה
 דהפילן קשורא חיי דחילין דחיהו הליה עשן כנה ופ"ו דמה עכ"ל
 ועשן זה יבחר כנה שפנתה כשער המעמיות ופיה ופיה
 אפי' עינן

חום היום פ"ו הליה פ"ו כנה פ"ו נקדן חום היום כנה ופיה
 נראה כי חום היום הוא חור חסד ואפשר שיקדן חור חסד
 חום כבוד מעט חום השמאל כנגד הליה כנה כשער מלכות הנהו כפ
חומות פסוק אף חומר והמים להם חומות ופסוק אחר חומר ואח
 חזיה לה חומות חום והנה חומות ה מלבנה כחמה יתקדן
 והמים להם חומות ומעג יתקדן מן חובה על חומות חום ופ"ו חמה פ"ו היא
 הסוכת על שרף והי להם לחומות
חומות כתיבן פ"ו הליה כ המלבנות כן חומות מעד השמאל פ"ו שם
 חומר הדבר כבוד הליה ולבן כנה להחמיר ולהובות עין
 לכל יפדן הנשם הליה שם פ"ו דחיה כחמה חומות מעד חסד כחמה
 קלעת החומר עשן שור וחמיר שור מע השמאל וחמיר מע הימין וכן חומר מעם אדם
חוסן פ"ו כתיבן כ הליה כהן ופיה מעמיות והיא מעמיות שער
 חוסן והוא סדר עים ושקר סדר עים כנה והנה ע"ה
 יקרא חוסן כחמה עם המלבנות מעמיות חמה פ"ו חוסן שון חוקר ופיה
חוסה כידן כנגד הקבלה האפליה כולל לחמה וזה קדון כתיב ופיה
 פ"ו המעמיות שפנו על הכל דומה לנה חוסה חוסה על הכל
 וחמה כתיב חוסה והנה פתח חוסה וחסד ופיה וכן והוא חוס

שפי

שולח עבד והוא רמז א עלב ושרם וכו' והכוונה כי הי נק חקר טאקייח
 טעלת בלבב ושהי י ולפי האמת כי כן בא הרינו בחקר א עלב סס
 וכן נק חקר בסוד שהי ממנייה לרשם ולמנוסם והתרי אפנה
 חסד עליון כן פי כוונה בארמא והטעם שהיא משפטי א החלמה שאם
 ינקת החסד וממנום זה הקרא צד הסתר המשפטי א החלמה חסד
 עלמה יי ויש אמרים כי געלה נק חסדה הראשנים והטעם כי יש
 חסדים חסדים כאשר נפאר ולבו נראה כי הרינו א הסתר וכן הקק עלם
 איה שהיא סך ראשונות כלפי עעכני עדיט חסד שלם הרמז א א
 חסד כאשר הוא יונק מעצמה וזהו חסד היונק מעולם שהי הפנה כנאר
 ויש חסד רחמן ופי המעשים כי הוא היסוד וכן פי שהי נק חסד
 דוד כי הוא משפטי למד דוד הוא המלכות ויולי דאנו למד חסד דוד
 כנא ונוד וכן פי כוונה פי הרימיה אל ופארת דלא אשכחא דנא (יני הני כ
 נשא והודאה כלל חסדן אומרים דנה והחלכנו למאן רביהו חסד דוד
 הנאמנם ועל דא א תה יונק פנס מעומהו כן דהא דנה ומרים
 אנון חסד דוד נכח והכוונה כי פיעת החול אינם נעבם חסד דוד מפני
 שיש קצת דין אמנם בשבת שאין דין ומעלה הנצח עבד החסד להיות
 הנצח וההוד כללם בשם חסדים אכן אומרים דנה והחלכנו כי יש הפלה
 הזאת אכן מוכיחים הנצח שהוא הדיון עבד החמים המעלה ועל לשם
 שנים בקוד הימין והטעם שבשבת שנהם החמים ועל דא וכו' פירוש
 וממנם שההוד שהו דין במתקומם כלל החמים פיעת החול ופיעת שמעלה
 הדיון אכן אומרים וא תה צרה יונק פנס מעומהו כי הצרה יונק מעד
 הדיון ופיעת חין סך ומעלה הדיון שהו הימין ולבן א תה צרה יונק מעד
 שאין כן פיעת החול שיש הודאה נלא דנה דין כלל החמים ופיעת שנים
 החמים נק חסדי דוד יי הנה מערך המאמר הזה כפי כי הנצח
 חסד דוד בהיותו מעלה וכולל מעלה ההוד וזהו חסד לשון רשם ודולה
 אפי נק חסד ס טעם ופי טעם מליהם כמו בהמיון את הנדות והוא
 פוגד חסד קודם הפיעותה כמע שיה בעק עוב ופי חסדים שהיו
 טעם קולם וזה מעלה כמו שיה שם ופי כענר המעלה כפי

קמא

חקיר פי האצף טה בלע כ חסד בהיות החכמה בתוכה נק כן
 ולפי רשם היוד חסד בחסד חסד וליה אמרו ולא ענה

חקיר כי כהן חכמה בחסד פה שיהי חסד יי וכן אמר מור סבא רשם למלא החול לחיק
 כדנא שלא דחסינות אפי

חקירה פי האצף טה כוונה פ נצח בפסוק חסירה כראשם פתה

כי הצנה נק כן והטעם שינקת מעצמה חסד ואז הקרא חסד
 אל כי בהתיחד שלשים חכמה פנה חסד הקרא הצנה חסירה שאם
 חסד היונק שש חסד יונק יי שהי חכמה המקור המשפטי ע וק שהי
 הצנה המשפטי והחבור הנה הצנה וכוונה פ עש אפי אל חסירה דא
 בהיה ראשם חסדן דאיה חסד ועבד חסד עם כלבט עלמה ונא
 חיקה חסירה והנה פי שני טעמים על שנקר המלא חסירה אפי חסד
 מה שמקבלת והן בלתי נאמרים אהו סוד ישקתה מעד החסד והי
 בעק מה שמעפעה והן לעבד חסד עם כן עלמה ואין זה חולק עם
 מה שפי כפי נא כי כולם נק חסירה הוא כהפך והאי כהנה יי

חפץ פי ד מעד בחכמה והטעם אל חפץ ולא בהמה ואין להודק

חפצו ולכן אמרו במחשבה ול הפתח על החפץ כי צבור
 מעל צוה שומר עבד והנכון שנה כן בהיותה יונקת מעל רשם העליון
 ואין נק חפץ לשון רצון ופי ול הפתח על החפץ הכוונה א הפירוש למד
 שש אשקת הרשם כי עדין צוה מעל צוה יונק ופיה ופי והם החסד
 והפנה צוה על צוה ופיהם כתר ואפי וכתקונ פי האצף שהמלא
 נק חפץ והן כי אם בתורה חפצו פי הפנה מעלי חסד בתורה ונק חפץ
 וד אי כסוד הייחוד והחבור שהלכ משפטי החפץ והרצון בה החכמה והכבוד

חפשי הוא הפנה שש מעד החסד בלפי בעליו ועל לשון

פן חירות לטא כי חירות מעד היובל וחפשי מעד השמחה
 כסוד קבלת החירות מע היובל והן ופיעתה יא לחפשי חסד ואם
 לא יחפיק אז ועבדו לעולם עולמו של יובל

חצות לילה פי כוונה פ לך כי המלכות נק חצות מעט

שהי יונקת משש כלים מעד הדיון והצוה וזהו חסד
 הלילה שכן דין מעצמן וחצות לילה הי נק בשעת נקתה מן החמים

דחייב ונחמתי ולמטה שמו ינקת מן החקר והו חמתי ללך חנה היונקת
 מעד החסד ולמטה מן העטן פי' שם פי' אחר ויש שרצם לקה משם
 כי היתה נק חמתי ללך וללך נראה לו הנה והרעה לפרט כי צריך מאי
 מעקום אחר שהפניו זר והלשון שקול דחית לפרט זה והפ'
חצי כל יד פרוק לשחין הז מעד המלכות פי' החמתי משמע מעט
 היה " יש חצי הדין והוא הדין שהז מעט כן שני הדין שהם
 פנה ומלכות בסוד הזה וכן מחמת השקל הוא הדין והמעט כי לשארם
 וליה השקל והיינו יוד בעלמא שהז מעט והוא מתקן אחר השמים ו
 למטה וי' לשאר זמן באמצע בעוד ז' באמר הענין מקומות רבים וכל
 זה נראה ברעא מהימנא והטעם לזמן לשון ז' לשון ז' אש פא רבן אורח
 פאור ארדן " עוד יש חצי החמה והוא ז' שפלות ב' שיעור ז' שני ירחן
 כרפי מענהם הקולותם והארכון בערך חמה //

חצים פי' בתיקון כי החסד מעד היסוד שהוא הנק השתמע עמאר
 בעליו כה וחסד הם לו ויין עקסוד בעוד י' שם י' ב' א' י' א'
 שהם לו ויין שהם לו חבות חייני לו ענפיהם שהם נלך הזד יסוד והם
 דחנם ששתי והוא וורה חוהם ככל המלכות והיינו סוד קבלת הברות
 משהי' מן ומן השמעל ומן האמצע ומשמש המלכות וזהו קוד וזה חיונה
 כחן בסוד הזונו ג' א' מלך בחינות ג' שייחונה עם בעלה בעוד לו מענהם
 טמא שבושת קופות שהם ז' זולה ופורה הנה כנולד //

חצרות כסא פי' הישן עה ברקו כעם והוד נק כן בחיותם
 מלכות מעד החסד כי עם מעט הכקל ונלך הם נק ח'
 חצרות בעוד התקיעות שהם בחסד ונבונה ולו טעם הם כי משעם ז' בוק יעשו להם //

חצרות פי' בונה פי' יחי' פי' בתי בלתי אהם ז' ימני הבטן הם נק
 חצרות והמעט כי טעם שהחסד פתאער לפני והפ'
 נעלם מן החצר ונבונותן הז ימני הבטן כלים לפתאער לך דאשונה ולעלותן קטרוח
 והם נעלמות מן הכל //

חק פי' ד' משק על שם פטס הא על הדין ואמר פי' הוא לשון ז' וכל וכל
 שקר והשם והוא אשר הקפמט בו כל המעשים שהוא היסוד

המ' ב' א' ב' ג'
 ד' ה' ו' ז' ח' ט'
 י' י"א י"ב י"ג י"ד
 י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט
 כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד
 כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט
 ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד
 ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט
 מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד
 מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט
 נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד
 נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט
 ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד
 ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט
 ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד
 ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט
 פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד
 פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט
 פ"י פ"יא פ"יב פ"יג פ"יד
 פ"ט

נ"ק

נק חק ופרשו הטעם פי' הוא המעט כל הברות החיים בזכר וכוונת לשם יב
 להם חק ולא יעברו וזמרו פ' לשמע זה נק הדין חק כל ענין נח
 בעצמו שם כי מצות הדין הוא פסוד " נח' ק' הוא בעלכות ומלכות
 עצמו כי היסוד והמלכות הם המעט לשם וחוקים לשם הדין ולשם " וחוקות
 וחוקים הוא מערה על זיון שנים והחילוק שני חוקות וחוקים הוא פחות
 השקר מלכות וכלל בעלה היסוד וחוקים השקר יסוד וכלל בעלה
 המלכות וכן טעם שזה לשון זכר וזה לשון נח' " ימנעם קצת מן קמ'
 המעשים כדכ' ס חקיהת לחנותה בענה ואמ' ששם דמא החקיהת הנ'
 כלי ופער חזק פי' טעם החקיהת הטוב " ובזוהר ז' חמה מות א' ל' ל'
 חיונו נ' מעטין מחזק לחיקה כלה חקיון חוקות עב פי' כל המעלות
 הנ' נחמה חוקות הם תלמים בעלכות בבחינות הנ' חק' מנה מעלה
 ה' חיון לענות כמעט בעלכות " ובזוהר ז' קדושים פי' פ' בחיון

ע"ב

ע"ב

המלכות באשר הם מתכנסים חק עירפם כרפתי ומה מלך לפני
 נחק לעדותה ובעדותה הם כמותה המשמטם על לשנים חעולם
 ואמר ענק חוקות כי החק הנתן להם פי' המלכות שפיע מעשים
 דחייבו הדין והן חוקות מעשים " חוקות שמעם " י' ב' וכל " בסוף שט מתמנה //

חקר פי' הרעם עה בתיקון בעמוד החקר גוף המעט כי חקר
 הוא המלכות באשר ה' חק הדין הוא כלל ונראה קטעם
 כי שם חקיהת הדין והתעלות פי' חק מי שישיבן פ' אש למלכות וזוהר
 החקר לנה שקול הדין המעט וכו' //

חרב פי' ד' משק שהי' הנבונה ואמר כי ליה פנון דוד באומרו
 הצלה מחרב טעם " והכל כי חרב שממר דוד הוא חרב
 כן טעם הם הקלחות ולקח חמ' הצלה מחרב שאם הז הנבונה כט'
 אמר ובנבונה תבטט וכו' ואמר עליה פוון נש החסד ד' משק ואמר
 כי חרב פחות שיש לה פ' שות פתמע וחינון וכל פ' טעם על הקדושה
 וחינון הוא כד הרב ובזוהר פי' כי חרב פחות הוא שם כן ד' באשר הוא
 חוץ מעדותה שהוא חרט וזו הוא חן וכל ז' השם לחרב ז' חרבא ה'
 תהן פחות עכל וכו' הארכון כזה בעשר השעות כפ'

וכחזק פ' בחוקות דוד
 ק"ו א' דחוקה היינו
 טהה שבעת " שש

טובות הוא בחכמה ולא חכמה עצמה בעצם אמנם הוא מעשה אור

המלבבות אשר למעלה בחכמה אשר היא טובה לחכמה כאשר
עצמו פועל המעשיות ולא רמת טובות של קירובין ולא זה רמת טובות

טובה כלל אמר הלשון טעם בחכמה ונראה וכוונתו מן המעלות רבים

פ הטובה מעד החסד כי משם משך הטובה והקדושה
מעד הליגי ושמענו בו טעם כל דהו פ טובה סטורא רשמיא והכרתם

הוא מעד החסד במבואר פועל השמיעה בפי' ובזוה"פ קרא פ' הלשון
טעם איכסא ואל תהיו רעין איכסא קדוש ונקוד בהו קדוש לני טהור ושם

מעשה מן הענין בעצמו כי הטובה מעד הליגי והקדושה מעד הכרח
וכן בפי' אדומה בפסוק ונתת אורה לאלהים אלהים אלהים

הרם מעט לה ולא להדרין וקאמ' אהרן לא איתם מעטרא לפרה אר
מעט' כקדוש וכו' כדא איתייא לטהרה לא איתייא ליה טבל עור שם

ואסא' אית טהור ולא קדוש והנח מחוץ למתנה פסקום טהור דהא טהור
לא איתיה לא משא' המשא' בקדושתו וכו' ועד זה יתרא שם כל הענין

לכן כל לרבן כעת כזו פ שיקר קדושה הוא בחסד פ טעם החכמה שהיא
ט' קלם ומשם בסוד הימין המשכת הקדושה על הכל והטובה הוה

השקר בסוד ה' טעם פ נאשו של ופרה יצוהו ויהלכו הכל והסוד
כרה' אדומה בארש מעלה לטהרה הוה ולא לצן אפי' קצת שם שערות

מעט שלא יתעב' רמזים כלל ולא שחורות מעט שלא יתרחקו ליה
הקלטה ונקודים פועלם פיה ה' יונם לא אדומה ועד שרופה בתורה

אש וכן אמרו ימין פועל חמץ לא שרפה יוש מע שאמר און משגל לש
בסוד ק' החסד און וורה לרוב בסוד ק' ה' רמזים וכלל טעם ונאש

שהוא תורה הו' טעם על מה לא פלג' ואף אם נמצא טובה מעד החסד
דיינו בסוד האש המעט הכלל במשן כלפי' פועל מזוהר והנהג' בפי'
וכן אם נמצא קדושה מעטות מעד הליגי היינו בסוד המש' המעטות
שכד הנבילה כלפי' מעד הטהר בפי' וכו' ויתרן כל הלשונות
החולקים נענן זה לעת כזו ע' ירחם ה' משמעם ::

נ' וכל נשא ק' טוב
א' רמזים אפי' אית
טהור דפי' ואורה אור

נ' ט' כחשת ל' א' ז' ט' אורא טבעות לבד יחפיות טע

טוב כל לשון הטובה הוא מעד החסד ופי' משון טהורו אהרן

והוא לשון חיה ועל הנה מעד החסד נאמר טוב וכל על העל
ומעלות מעדו כל טובה וכן לוד וטוב רוחי פ היה יונה מן העל מעד

החסד פ' בהיו דהיק יונק מעד החסד ואל הזוה' פזיר העלם שם ליהו
בפועל ישקט טוב לזו איהו לא משא' דאור קדושה וכן פ' הלשון עצמו

כי עופם לזו אור קדושה וד' קדוה כלשונם שיקראו לחסד אור קדושה
לעור לפו כי בחיטה אף טוב הוא בחיטה השלמה על בחיטה חסד והוא

הכף אור קדושה לשון קדושה וכן פ' בזוה' פ' חזוניה קל אמרתי חיה טוב
ואמתי חיה חסד טוב איהו כד כלל כלל כליה ולא אהפטיט לחסד

למשא' חסד כד שיהא לטהר וטעם טיבו בכלל הוה טבל והערתו פועל
פמשהשן פ' כל המזמר וכן פ' אורו כוונת בעובדא ה' טוהא פ הטוב מעד

החסד בפסוק וחסד בין הטוב לרוע פה מציא ופי' היין מעד הדין וטוב מעד
החסד ונהג' בהיות הסטיות מציאות מעד בעצמות אונת החכמה שהיה

עלמה קולם היתה חסד ט' טובם כלם טוהם ומעיהם בסוד הקדושה
הטבעות הנעלם ונהג' משם ט' טוב שט' טוב א' לבל וכן בדיק ט' טוב

שט' אמרו בדיק פ טוב ומעלות טובה שט' וטובה און בטען פ' אמר
אקד' הס' הוא מעד החסד כפי' ובזוה' פ' יקרא בפסוק אורך נעלם

כי נשית פ' כי בדיק ט' טוב מעד חסדי כוד הנאמרים ואל וכל ארין
חקה כוד אהמשין מה הוא טיבו כהי' א' יקוד טוב טבל והכוונה כי ל

כאשר נכח והוד מעלמים טוב שהוא מעד החסד אז היקוד מעל כל המש'
אקרא טוב ו' משא' פ' פ' כתיב ופ' ט' טוב פ' הוא המניח לבל הגדול

ואין רבה הזוהר כוונתו כן שאמר טוב לזו איהו כלשון שלמה וכו' למע'
על כד הדוחר פ' פ' מעטות כזוה' ט' טוב על שמששטע בטוב

טוב יושלם פ' הלשון טעם בחכמה ונראה וכוונתו מן המעלות רבים

המלבבות מעד הנה בחמשת היסוד ואל משון טוב יושלם
און כדכאן דנפקי מן מלבא קה שאן טל דא דהוה כלל קדושה באיחיה
פין טבל ופי' השמע השכח על המלבבות מן הנה טע' ט' טוב יושלם היסוד
ואפשר שלא יקראן לא בהירוב שנתים טק רמזים טוהם כדפי' לעיל

ד' ט' א' א'

יצאה ברומה זרונה ולהיות ששוקר המלכות כבוד החסד במאד דכתיב וכן
 כרך חתונהם ככל וכלפי רחל כתיב היתה לאברהם וכו' לכן חתי עיהי רי
 המעיר החסד סתור שוקר מזהה דפתח " הקורא לאומנו במלכות פן הבהם
 דכתיב יומם יצו וכו' כי מלה משם שחסדו הוא יומם ולפי שאינו ראייה
 ככ כי לא חתו הפתח יומם חסדו לא יומם יצוה לבין הפס דחיק שנה
 מהכתוב אם לא פתח יומם והנה היה הוא הנהיה והנהיה טעם שחסד
 שנה והנה חסד עליונה " יומם דכל נמשך נתיב טעם למה נה' יומם ולא
 יום לפי שהוא כלל מעולם ממש שכולם יצאו מעצמו והוא ככלל ממש ט'
 ששאר עם מצותם " יומם לשאר יומם " יום המעיר ומעיר לכל שאר
 הימים כי הוא יום נאור שלום כלפי כלשך יום הכבוד " איהו שאר כל
 יומם ולפי כי מאחר שיש שתי סבות הא' כערך מצותם והשנית כערך
 יתקדם כלפי אב וראי יתיישב בו שהוא יום שכולל כלל יומם והיינו יומם
 שיהיה יום נזיל ומעובר ומעולם נאור כל הימים עכ' ומעברו נהנה
 ענין יומם כהנה לשה סבות אם ממש שהוא כלל מעל מצותו שאר
 הימים ואם ממש שכולם שואפים אור מעצמו ולפי האמת זו כנה לנו כמע
 המקורות הם המצוינות שמתקנו מלכותו הצד הם יומם מעצמו
יונה יש מי שרצה לבאר זה מעשן לא תופו ולהעביר על מה שהיה וכו'
 ארצה לענין יונה הוא נמלכות בהתי חלה עם היתה ואל האשף
 כשקוים יונת פומא הנהיה רשען / ופי' בשער סוף האשף ובהנהגת
 יום אומר האשף עה ומעט רשען יונה ואין בוונתו שמעך הפטרת
 עכננה תקרא השפנה ונה לא השפתי האו חס מעט וצדק יסוד השלם
 כי עלהם נאמר כי שוף חש'ים יושך את הקול ופי' הוא הייחוד כמע עכאפו
 פשע אפע ולפי' פשה' כתיבתה יושך יום יונה פתה והי חסד הונה מעשן
 לא הוגו והי' הקלטה פשא "
 יונה הוא היסוד והיא חוהו כלשון יוסף להיותו מעבדו עה ולכן הנהגו ככה
 עשינוט המלה הזו אם נמה שכלכל כלל פת חסדו כי כן זו המדה
 זן את השלם כלפי' פשע וכן נמה שמל את המצויים כסוף
 נעדר רבים אחרים ואין כאן מקום להאריך "
 יומם

יונה פי' האשף עה נונה כ' צו אל יומם לא הוא נהר עלמה דכתיב וענין כ'ו
 ולפי פנה נרא יומם לבלם ואשך' לבלם עכ'ל מלה מלכה כתי' פ'
 הפנה בערך בחינה להשקות לכל האשף נה' יומם והכונה משקה לבלם מעצמו
יונה נחשית כסדר טעה עלק פי' כי עלק יסוד שלם נה' יונם פלטה
 והטעם ממש שהוא מעיר כל העונות המעצמות
 במלכות הנה' בלחשית יהיה לפי זה פתי על בלחשית מעשית ופי' יונם
 ובאי זה מקום הוא מעיר בלחשית כל כמקום הנה' דאשית וזה דוקא
 ולפי כי יקרא היסוד כן דוקא כהיותו מעצמו עם המלכות ונותן נה כח
 לנהי הצורות " ומעלם אחרים פי' כי חסד נה' יונם בלחשית שיתר
 החלטה יונם יהיה פי' מעצמו ואינו דוקא כ' כבד נה' לענין בהיה כמקום
 אשית והוא בלחשית בלח' ופי' האשף לפי אשר בלחשית עם ולפי זה יקרא
 חסד יונם בלחשית באותה החינה שמצלה חסדו מעצמו "
 יונת הכבד שם זה מעבור נה' כדדוכה ונפתה לשון הנה קלוב
 וכחחלה קלמא כתי' יונת מע הכבד ונתה אחת יונת על הכבד
 כתי' דעפרת נאופא אשית עלה יונת מע הכבד לאסמאך נט עלמה
 ולאסמאך עלהו ושבת לבטרא למעבד זכונים וכתי' יונת מע הכבד
 יונת על הכבד כתי' דעפרת נאופא אשית עלה מעבד אשה זונה אחת פת
 על עלה דאיהו ככר ככמך דמלה אשית מעינים וכעמך ועוד יונת אשית יהיה
 מעט אחרך כתי' דעפרת לשיבא עם כולם יהי כשייהו לבטלה ואח' איהו
 יונת מע הכבד וינתה עלה ככרת מה' ואיהי חרבה אשית דעפרת מעט
 טפי מערהו לקלם כעשאו הנה' ואחר היתה מלה כלשה ואיהי תלם ככבד וכל
 מעלן ומעלן כה תלם עכ'ל ונכרו מעבורם וכמע שיש כדדוכה זכר ונקבה
 כן ככל הטומא והסכוד זכר ואתית ככה וטען זה ית' בשער הרמדות "
 יונה הייחוד הנה' כתי' והטעם כי עקר הייחוד הוא הית' עם המלכו ועל דם
 יתיחוד כל הקפי' לבי' סתם יחוד דומה לו הית' עם מעלכו לבד וזו מלה חסד
 יין חסד יין הוא כבויה אמנם הלבן הוא בהיותו פוטהל אחרך והאכוס הוא
 כח הבורה ואמנם נה' טוב כשמתנו' פתים מעבד מעלי החסד ששם
 הטוב כתי' בערך טוב ניש " יין הושומר בעצמו משתית ית' בלחשית ופי' כ' כ'

ומבדק כף הפנה לצד החסמה כדרכו הטוב בהיותו משה שלש חסד וזהו פאור
 מלת ישראל א מצד החסמה כבוד חסד וישר פי עיר מצד הפנה כבוד שיר
 הלויים והקדש ישר למלת א הכוונה כמו שפי' במעמס בשער המבדק
 שהכוונה אש הכוונה למעט וכן הכא שיר הכוונה לל' ומשמע זה נהפכה המלה
 מעיר לשיר ומכאן שאין ההכרעה באר ממנה כדל"ג א כבוד האלה העולם
 לכן אמרו יש עליה בתחשבה שהלכו שבה ישראל כבוד עליונה המעט
 שהיא חכמה וכן הוא נה' ישראל כבוד מלת כבוד עקרו בחכמה ויש ישר
 זומא אס פסול ואס חלבויות ובהקונ' פי' במבטרוני שנה ישראל זומא והכל
 שלה א מקום א כ' הכל בכל והכל בתפילה ומשמרוני ל' הית' וברת פי' כי
 החסמה נה' ישראל ועלה בפנה הנה מעטבה ובגדק מתחבה הנהקנו לשון
 טב כאן הניש טלבו הכל והכל כבוד ערך יוד אשר
 הא השופע עליו ועתה נבגם כבוד ערך הכף כה

פרק י"ח כבוד ערך הכף כה

כבוד הוא הזכר של לילית כי כבודו המלא יש זכר ונקבה כמו
 שיש בדרך נשה ובר (תשנן עשן זה בערך יתרת ובערך עמון
 כי בלגו האברהם הם שמאיים ובעל כבוד כי הוא שולט המבחר והטוב שכלם
 לכל האברהם וקולו את האמהים ובעד המלה הלשנה אשר מצדדים וזהו ל' לכה
כבוד המעשרים פי' כי כל הקט' נה' ראיות כבוד כי כל א' כבוד לעד
 שלשנה מעשה והואו לחכמה כבוד ראשון לפי שהי' אהתלה לעלות
 וכן פנה כבוד עליון וכן פנה כזה וכל האברהם האה הם כל מעם אמנם ועת
 ה'שפ' עה כי כבוד נה' השפנה כאשר תתכר א דונה ותעלה במעשה והשנה
 לבנה פעלעלה אז נה' כבוד והמעט כ"לה בעלה כה ה'ל' נתיבות עליונות כך
 שולה כבוד ובחכמה עיקר הכבוד ולא בכל יחוד אשר ישיחך תה'ל' כבוד
 א א דוקא בהיותה מתקשרת מעלתה בהיכל כחמה הנה כבוד וזהו וזהו כלל
 חומר כבוד ואז מלא כל הארץ כבודו ונדרים א נדרים א הכותבין ואין ראוי
 להאריך הנה וכל דת' כבוד עשן זה טרדוכה אר אכא פתח כאל תשלון קיב
 פיו קצת וקרוב לעשן זה פי' כזהר כ' בלשית בבבוק השמעס מעטרים כבוד

עין כבוד קד' ב'
 והמלא שדוקא לל'
 האלה כבוד ואל'
 הוא כבוד עלה
 איתו דוח לזוח וכו'

א

א אל כל יומי שהא חקה א והשח' תעלה לחמה חיקה כבוד וחיקה א עליו
 הנה בפי' כי מעט כעסרה לחמה נה' בלשון כבוד ואפשר שאז מתקטט כלל
 נתיבות עליונות המעלהים מצד החכמה כדל"ג עוד נה' הפנה כבוד מעמס
 שהחכמה מעבדת דוק בה נתיבותיה וכן נה' נתיבות וכפונה יהיה בפנה
 כבוד ל' נתיבות א עשר אמרו בהיותה מעלה בכלמה אז נה' וכפונה כדל"ג
 חילוק פו כבוד וכן ל' עם היותם עתים דומים א ל' נתיבות כי כבוד נה'
 ל' נתיבות עליונות שהם בחכמה פי' הפנה ול' נה' ל' נתיבות שהם בעליונות
 וכן פי' בל' ועל כבוד ל' נה' המלכות כבוד בהיותה מקבלת אונתם העליון
 כבוד היחוד ונה' כ' מזהר א מזהר כי התיבות נשפעם עליונות פי' היחוד
 בערך בחינת הנה' שלום פי' כבוד וימי בל' א

כבוד פי' נתיבות פי' הית' הוא כבוד עם המלכות כבוד יחודה שש אש
 כבוד מעד החכמה ומעדה נה' כבוד

כבוד הוא א' מעבדי ה' והוא מורה על חזקה וכאשר נה' כבוד כח
 מורה על חזקה היוותי מכה שהיא הפנה בבחינה אשר נכוד בעליונות

כבוד המלה הזו כוללת כפי עליונות כ' כ' פנה א' והעית' חכמה
 ועמם הדייטך הנה (המיו) ועשיתו הארכוון פער המכרמים כ'
 ופי' כבוד עשיתו רכב שהיא רכב לשלח השלח

כבוד ה'שפ' עה בל' פי' כי שניה כבודים הם כולו שניה שבת
 העמית שהם א קפידות בהיותה כל א' מהן מעלה כ' יעס
 שלהן וכולן למר שהם כלעית כך מצד הפנה ונה' כבודים שהם כבוד
 ההן כבוד ימי' הלבון כי הוא פעול אל'ס מע' הארץ ובהת' פי' ה'שפ' כי הית'
 מצד חסד נה' כבוד ואפשר כי מצד ה' נה' כבוד פני' כבוד שהם לבנים פ'כר

כבוד המלכות נה' כבוד מצד חכמה המעלה אותה כבודו ומדלקת אותה
 כבוד ההן אמנם כה' בלשון כבוד ולא בלשון חסד או תפלת ל' שהיא
 כבושה הפת' בעלה ונה' כבוד תחתיה חלמים והיא מקבלת אפית ופ'שול השמע
 הנשלח איה מעלה א משון החיילות כמו שכל'פ שהי' בה מבח החממות מלכות
 הזרע להולד בצומה ונשלח ל' זה פ' בהיות המלכות יותרתהן ואזרע הנה' כבוד
 תחת בעלה וכבוד אפית הנה' מעלה למעמס והיא אפיה ומעלה א'זן

הנה

עין כבוד קד' ב'
 כ' פ' עמס (ל' א')

כפידוש כי שקד הכרפס הם תת ומלכות וכנטיהם הפותים למעלה הם
 וכן לה ונבוקה ונד הכנטיס מהם פוקפס כנטיהם עלה כשורה הם נעו והוד
 ופנה הם הם חכמה ופנה ואחר שכל המעלות האלה כללם בכרפס אף כבד
 יתייחס שם הכרפס שלהם ביהודה והשקד הם תת ומלכות שהם ממש ע
 עגם הכרפס ואומרו לא צדה דנתך לבקרה לה פי הסגסם צהים לבסוק
 הצדקה ממש שהיה היתה הטלון ומערכו להיות מעלה בדרך העלש כי הניח
 מקום מעצבט ומעם הפסוק למעלה כה שלם יערוו הקצוים לנכד מן הצדק
 השמשי שבו כלפי צעיר הצדוקות כל ואומרו לה הוא רעל הוא הכרח
 וכול לשאין האף הוא החר כדפי בעשר אם חרף הוא הכתר בלב

שלם

כרס הוא המלכות ומנהיג צווח כי כרס א צבאונה פתי שדל ומן קוח פת
 יש כפופה שהי המלכות ומשאר מנהיג כן בהיותו הימני א המצטת חרוע

לצהק גוריה שורות ככרס פתי בעשר מהותו והנהיג בלב

כרית פי א משה כי הי נגצו וחוד ובכף הזוה פי הרשע עלי כי הכרית הי כרית
 והיו כלל כופי כופי ככרין שהיה ביה וכל הזוהק אקה בשם שהיו תת

והנהיג
 כרית
 חרוע

כרית ופי כרס הארבעו בעטן היתה בכל הצדק בעל חרועה והי כל מעלה פי יתעלה

כרעביס הם המלכות כי פוקפס כי הסתופס ברוח הקודש נאמרו והיו
 לשמה מן הנפאים הידועים ושם הם למטה מן התורה
 הידועה וחולם מלכ פתפס כפופ יורה עלמכר ונבוקה שהם הכתופס והיינו //

כרת פי הרשע עלי כרתוים כי מעלות היסוד אמת יחד עם המלכות
 כבוד יחוד וכר טס הנבכה עלי האבר הקדוש המהעלם כה נח כרת

והיינו א זשלה שלעל אורת הו והיינו שפי ברית בעטן כרתו טתה טתה טתה ט
 שכבוד הכטפוע הזופ כנגד מנהיגו ומשטע והיו עמך עמך כרתו כי הזופ והשמן
 הכל עמך וכל זה מעשה אחזה אזה //

כרל החופה פארפן עמן החופה בעד חופה ושם טפסרוו כרלה שהם
 החכמה וא היות יעניין שם //

כרל יש כרל יעניין יש כרל שמה והם שם ההיו עלעל פתו והתחנה כרל
 ושם מעל חיותם בשם חרועות ימין עמל נידוע כפנה א הימין ומלכות
 א השמש כן פארו כרל //

כר מעמים רכס פי כסם זה יש שפי מלשון חמרה כמו כר ל
 זשר והכונה א הקשוק כמקום הזה כלל אמעם המתו עד

כר

שיקשט ואז הכול להפן כן פי הופנס יש שפי כר כמעמנו והטעם סמו
 מהתבר ראש לכל לפי הניח כן זה ראש לכל המעלות ויש שפי כר מלשון מ
 מבתר את החרה והכונה לעין כי כוב כי חור זה סובב לכל המעלות בתעבו
 כלפי בער כר עמליתן ונכ כן לעמך א תרך עמלית חור המעלות ממשן
 ובעמלית והם פחות בעמלית האופנים האור הנעלם א הארבעים החתופים

אמעם ראו לעת כי כר הוא לשון טפנה לעמך א כר המעל ממשן בעמל
 בעור החסך כחור הארבעו בער ממשלה למעלה כר (וימין לה מצאנו כר)

אל ותר אתה מנסתיה דמי מעל עליה עצל ומשאר הוא כי מעב הנקבה
 פנה נח כר וכהן אומרו זימין ולא פנה לעמך א הגבה מעש ושד פי כוזה

כר פוק ארבע ארך במלכות ובכל חרוב כר כר רח איהי פוקבא כחיה
 כר עכל והטען ככר עמל כשהוא נח כר מעלה על כר המעל ככר והניח

כר כר כר המעשט כר חרוע מקבל מעק צת כר בער הכר ופתיקוס
 כי המלכות נח כר וד כר כהנה ותר עליה וכר מלכות בהימה עליה

אבות כבוד אמת מלכות בעלה שפארפן בער המעלות וקוד העמל א ובחיה
 מעתה המלך ארבע טחלות לכרוען על אבות ליוני כרפס לייטן כבוד היין //

עב הנה הינע כחינו החלש בער האלהי השופע
 עלנו לפי חור אורת הכ והכנו בערס לפי חור עק אורת

כרית חכה הלה כפנה וכן נמצא שילה למה ששה כסם
 ששה כסם ובתי ושמה ריה כשמה ואשר

וכרית כן כשהי משטעל ששה הכסם והכרית היוצאים ממנה //

כר הלב הוא המלכות אומנם תקלה לב כהיותה שמה כבוד היין משכן לכה
 שהי לשמה ועל אחרו דלל הלב מען ועל ידי הפנה תקבל לכ טחלות

חכמה עד שנקלה לב לעמך א הכחיות האלה והחילק שפן כבוד הדומא א
 לכ טחלות וכן לב הדומא א לב טחלות פאר אורת הרשע עלי כי כבוד

נח לכ טחלות טחלות שכחכמה וכאשר המלכות תקח כבוד תרעון א שפי

כרית וטס חמך
 אורית דככתב ארקה
 לב ש

עבדנה ביהל הכבוד ונמרה לבנה ונתיחה עמה קבלה מהלכה
 נתיבות עולמים וכאשר תהיה לב תלמוד לך נתיבות עמה עולמים ברא
 תעבדה חור כלל ופארון בעלך ^{לך} וכן הפנה נק כבוד וכל והכל עבד עבד בעלוב
לבנה פי הרישע פנה בלהבסקוק מהושת מעור ולבנה כי הלבנה הי החמה
 ואפשר כי עמח נהם ובהקונם יהוא כהוד ואפשר כי זה כבוד

נדפס
 חספנים
 ק"א

וענין וזה כבוד טעמו

לבינה הנח סטלה רשעאכבהם וזהו זקף לבנה וכן וזה הלבנה היה להם
 לחכן פי היו מעמים לפניה בעתים אכן כוחו ושטחה היתה
 נפיהה " ולבנת הסטיר כוונת היותו היכל כאשר בארז בשער היכלות
 כלל עובד המלכות טף במעשה לבנת הסטיר כן פי בהקונם והטעם יוכן
 בדהדוק מה שנכתוב בטעור הנל בטור הנל ולכן אמר טעמשה לבנת הסטיר
 ולא לבנת הסטיר עצמו

לבנה נף המלכות והטעם כי היה רשע שיה והטעם כי כעו שהלבנה חן לה
 חור מעבדה לא מנה שמקבלה מן השמש כן המלכות חן לה חור
 מעבדה לא מנה שמקבלת מן הירח ויש חילוק ובלבד ויה ללבנה כי הירח
 מעיה טעמם כרובה טעמם שלמה ולבנה מעיה שלמה כבוד האמנם לפנה נתי

לבנון הוא כבד ונף כן לענין א רוב לבנותו שהרשע הקמנם הפאומים
 ונף כן בהוללות ההשפעה כרשע ופולש מע לבנון וכן נתי כזוה פי יהיה

להב טף המלכות כאשר הי מתלבשת בלהב הופרה וזהו רוב המטבח וזו קשה
 הכללת בנפיה נף להפם ויש להבים מעד אשן של פתים ועלם
 פאמר טט להפם פתים וזהו להב שלהב חת המהרש כעופותסן

להט החרב המעבדת בשם זה משוררם שהמלכות עצמה נף כן להט
 החרב המעבדת אמנם כזוה פי יהיה פי הופף פנה אל שים מעל נדתי
 שני חיקרון להט החרב המעבדת לזן לחיפון חרב המעבדת לא להט מההווא
 חרב דאיהיה חרב מוקמת נקם בהתעבל והכונה כי שם מלכד כעטן נאים זרתי
 המעשלת בשם כעת החמו וזע הסתבטט טשיו מעלל ונשים משלכו ש
 שהם או הנשים והם בחוקת הכן החבן של המלכות והן נקראות להט פי נצון
 המתלהט ומתנוצץ מחרב שהי המלכות והלהט הזה הוא מעבדת טעמים

אנשים

אנשים פשנים נשים כמעט בארז ביער היכלה הטומאה פב " וסתקנטם
 פי כי המלכות עצמה נף להט החרב שהי מעבדת טעמים לכן טעמים
 להמנם ונתיחה משם שהלהט הם שהיא פדה שהם טעמים מעבד וכשר וטהור
 וקדוש ופמור וכאזי בקרב האמנם והם אסור טומאן טקולטעל חייב מיתה
 חייב משען שהם כבוד הכן ואפשר לער כי לא שהיה פדה הם בטוחותיה
 היתעשם כבוד טן הדעת לא מטערון ורעה סמט כי משם מעבד זה מנף
 טעם טהור והייכו מעב מרון כי הכון מעבדת להא ומעב טעם טמא
 סמט ונעמא שט היי קרובא הסכמה ח " וכן מצאנו במקום אחר שפי להט
 החרב מתי טהי מטערון דאיהתקך מעמיה לנחט ומשחט לשמה פבל נשים
 פאר כי תיה טבטעם הי להט החרב זכה פם חיים לז זכה פם המועה כי המלש
 לעמנם פן לעמנם האמנם והכל טען א פי טתקל פי שטחן פדה הם

במעבדון פי כבוד חור המעבדה רשעה ומעט ביה עמח ומהן סקולטעל וזהו
 על ככל מקום פי היית שהווא וזן כשייחף הפנה שהי לעב מעבד הטהור פחור

לחוב

שט לחות אבטם שבהם טעיה תיה הם פדה והוד כן פי כתיב
 והם מעבדות בארון שהוא המלכות ואפשר שטף כן מעבד
 המלכות עם התי מעבד הטהור הסתובה הם מעבד התי ומעבד לחות שהווא לשון
 יקבה והיותם אבטם ומעטנים בארון הם מעבד המלכות ובלזה מעבד אר אמנם
 נקבאר טוד שם פי שתי הלחות הם או והייכו נף לחות והייכו התי בטעם מלכות
 בהוד כלה ואפשר להייכו כתיבה מעבד התי ועם המעבד התי מעבד הוד
לני כיט שהטון מעבד האסוד כן הלי מעבד הופרה ולכן חיש כבטן וכאחורו ליות
 עהם דומים א תהקף התי וכזוהר א שלח לך כף פצת בסקוק ולך חיש

מעבד לי פי ט לגי הווא מלשון ייחוד וחבור דהייכו ייחוד החפמה ואפשר
 והייכו פתלי פי ייחוד שהם מעבדה לז חין כסך שזה כבוד הרעב וכזוהר
 מוקמת אחרים כעטן השפיים רחוכן כחפד שיטעון כנפיה לגי כתיב כבוד
 ייחוד שתי הקדוונות ולכן אמנה הטעם ליה אישי לי כילגתי לו שלשה פתם
 כי היה טען הקרפה שלמה ושלים פן שים הקדוונות ואפשר לז פלג כי א
 התשריות חום החל מעבדות כסורע וכדפי כזוה יתדר בטלעל עלמה
 מלח כזו נפיה ונפ שפלים שבנפיה פרוט מלג א דהייכו עף ובהי וכן פי כזוהר

|| שיר הגיהם ||

ועמח הקבא
 של פ משפטים
 עבא שהם כעב
 ומעבדות שיש סם
 דפי קול א' ואזל
 דוקא אורם עשעון
 ובמדרש דורר העולם
 קמלא שער דבר

מה בלתי מצינה פי היסוד נפארו יותר כל וינח לחמי דח משונח דקח ארתי
 מלגלגלם באקשרותא דלבתא מכלל והכוונה פ השטח הנשפע למלכות ולמשלה
 מן הפנה בסוד זווג היתר פי יחוד היסוד בהתעוררות המלכות נח לחם
 ופניה לפי זה טון אהלם הוא פנוי א השפע הנשפע מעינה למ יתקרב
 שיקרה המלה עמיה לשיחם על שם השפעה ההוא שהי מקבלת או שהיא
 משפעת והוא לחם ז וכא וכוונת בזה השפע כוונה לבשר ההתעוררות
 והזווג בסוד מעלי הלבנה השפע נשפע בסוד מעליה והוא לחם פנוי וכאשר
 תצדי הנקבה והיתר יקרה לבא א מקומה מעט מעוט ההתעוררות והיחוד
 בסוד מעטט הוא או יהיה השפע לחם שנת מעד המלכות וכוה נתקן הכס
 ושד האריך בעשן בעלמער מען חזורה כפי יחיו בסוקר מלשר עמיה למען
 ועם פאר ס על שם מעט החס הזה נחל לחם מעטה ועם עלבול צדור
 בעשן הזה ונמנה שהקלענו יתקן הכל לחם הפס פ היסוד א
 ואפשר דהיינו שפע שרף פסם על שם והתעטם בסוד שר הפס דהיי

שד יתקדונוהי ולעלה כדפי לעל . על לוח וויס יעלה יצמק כפי אמור

ל היא קלפה רעה רעוה שבו מלקין לפי רעוהת והם מלחר א
 בסוד חסרון ומשם לפי יתרה והם מעד ארור כעני שיצאו שמו
 קללת שיהו פי לפי לעולת והו על העשר יתמלכות חסר אחת ויש בהם
 הקד בדושה והם טל אורות מלל כפיה ופאקפן בערך כל .
ל היא הוספ פיה פתקוהו שקודח דתפלן קל ל דא פנה הוא דעלמט עלמה
 הבלט סממיה פכלל ופי ל לעצמ שחינו מעט לפתעס היתר
 למעלה מעצמו כשאר ספרות אשר למנה ומיניו בחינת הפנה
 המתעלעת המתחחדת בחינה וזה טון פיהות לשונן עלמט עלמה שרה
 כד העלה העשן וחור ואמר היכל לבמנה דל הפנה בסוד היותה הכל
 עמי א החכמה עלמט והו ל פי היכל לוד ולשה קח אותה היכל לטי ש
 שהחכמה נפוח בעטה והנה לפי זה תהיה הפנה ל כשהי בעלמט שאינה
 מעשית שהי היכל לחמה והחכמה עלמט כתיבה ואפשר למער פי א הי
 הפנה כנולד הי היתר חכמה ופי בעלמט בתוך למע בסוד שהי היא מור
 והיא כוללת ל ינהן כנולד ושלפיה נעלמט בלמע בזה הי .

ללג

כא עמיה ללג

ללה היא המלכות ופי סו בסוד היסוד בסוד הקו אמנם לעמט נח
 ללה ולעמט לל ופי היסוד פיה כוונה קל עב לל קבלת עלמה
 דכוחה איתקחה לל כד קבלת עלמה ככוחה איתקחה ללה והכונה פשע
 עלמט נתיחדה עם בעלה יתקן כלשון לל כלמ הא לעוז על יתקף הנה והיא
 עדין למ קבלת החמט ולמ נתיחדה בעלה ולמ כעשה כל וכאשר קבלת הזר
 בסוד החמט או נתיחדה ללה טו וכן פי בתיקונו קל ללה דא שפטיה
 תבנה כלל למ מה וכו פאוקוהו העשן הקו בארובה בעשר קל עלמט כפד ומקרה
 כוונת וללה פוס יחיד לעוז ליהיה אור הלבנה כאור החמה . והמעט פ ללה
 ללה יחיה רעת שם עלמט שהם פניה ומלכות ואינו עשן זה משה פי פ ל
 חסתי השמאיות נח ללתי ויש סתק חסתי וזהו והעתקוהו פיעה היכל בטרך
 א בעשן וברי אר

פכ

לשה היא שד עטר טפה אשר חטה פי זה לער וזה לקבה ופי כוונה
 פ נח פי לש אור לשה הוא בסוד יתקם מן הוברה ועמטם יהיה

הסני הוא הכוונה על מעטט השפע ויתקם מן הקו ולעמטם על שאין לחם
 שפע כלל ועיקר בעשן לש אור מלב טרה או בעשן לש ופוד בבקמה פי זה
 ופוד יונק מעד ופוד לבד וזה אורב שאי לא פנה להטע והשטתה לש היתר קמ
 יעשה לפי ענינו או היתרה המתלדה ופי זה מעטת פלומת וזה העלון אחר
 שון ושקיה במלומה ופי יתבולת מעשין לחיבה אין שם המלומ כפיעטו .

ל היא הוספ פיה כוונה פ לל פי מלתי לל היא המלכות מעד
 יא שונה מה חלליט מעטה לעלמה ולכן הי נלתי ופי לל לבסד ואפשר
 כי נל נח כן בחינה כוללת עשרים בעצמיה וזהו חסכון השפן לל והעשן
 הזה מעפה מעד אשר שהי נח כן בהיותה יתקם מע הפנה ויש מען המעשים
 שפי שהפנה פל נח לל וכן איתנו כוונה ופי נח כן בסוד פ שער פנה ופי לל
 בסוד עלמט ונתינתה היחידה השועטת בעשן .

למורה היא נח והוד והטעם ס שהם מעלמיהם ומעשפם הלעד
 והכוונה מה היתר הנח ה ואפשר שהיחם כן בהיות הנבואה מעשפת
 מתפזרת א שיהם ומשם א חובת דרך מעדוהת הלבוא כמע שפא קל עלמט
למורה פי בעשן מעשעט והכוונה המעבר טח על המדה העטרת

כוונה כוונה קל א
 היכח קבלת איתר לעור
 ולמה מלמה זכר עש

הפנה חזל החכמה בן שרף המלכות אצל הנה' כדפי' אמנם נ"ה המצות האה' מנעשה בבחינת הנה' שהם מעשים המעשיות הטליות מהן
מנושה מלככה פי' כהנ"ל כי מעטרון נ"ה מנעשה מלככה שהיא רכב מנה' פי' רכב למה' שהי' המלכות שהי' נ"ה ונעטרון מעלכה' גיון ומנעשה ט"ה שית' הי' המלכות ואפשר הטעם שהי' מעלה כל' כעלולת בלתי' או שהי' מלככה לחכמה הנ"ה בלתי'.

מעשאר המלכות נ"ה כן וכן פחדו בזוהר פ' לך בספר וית' על מעשאר מבל' ופי' הטעם כי הי' מעשאר האפלה הטלית והיא השלישית ממנו **מעשאר** וכן פחדו בתיקונים ויש מעשאר מן המעשאר ופי' בתיקונים ט מעשאר נ"ה סוד י"חלה עם הל"י ונ"ה ומעשאר מן המעשאר הוא י"חלה נ"ה בסוד הימני ויש בטען הזה סוד כדפי' בנ"ה כי א' הוא סוד מעשאר מן הי' המעשאר והי' נ"הלה אמעשאר והי' חסד ומתמשכות א' הופנה כי ידוע כי א' חסד מנח לפי ונ"הלה ונ"הלה קלטה לתקד ונ"הלה מרמזות בתי' וית' קלטה לנ"הלה בסוד מעשאר לנעשה מנ"הלה ולכן י"חלה הנ"ה במחנה ענפים אעתי' מעשאר מהנ"הלה והי' חל"י ונ"הלה הי' יוד' ופאר ענפים שבהטען מהחכמה שהי' נ"הלה חכמה וי"חלה א' והי' מעשאר מן המעשאר.

מנכה פי' בזוהר פ' חיי' טה' ט המערכות בהיותה מנוחה עם הית' נ"ה מעכה וזה לשון והחכמה החכמה שמת' מעכה מנ"ה מעכה דהנה נעלה ואוקים לה טבל' ומבואר.

מנכה מרוסה בסוד המלכות ונ"ה מעשה שאין בה תעבורת מן אטב' נערה לה בעלה ונ"ה מרוסה שטדין לה טל' ונ"ה כה ששנים פרטתה ולה הנה מעשה פרוסה פסח ואפי' שלח נחמד פרוסה א' מעשה סתם מעשה הנה לחם עטף וכן מבואר בזוהר פ' נ"ה וכתקונם כי מנכה הוא א' והיותה פרוסה הוא ד' ולמה אמר הנה מעשה נ"ה בפנה ששם אפי' א' ויש לה הנה הוסרה מנעשון וכתקונם שד' בת זונה חיה מעשה שמעיה לנ"ה מעשה שלמה עשה אפי' כלה היתה נ"ה עשיה ושלמה הכלל החכמות טעיה מעד השאר ולכן חין ונ"הן בפסח טעיה מעש ט טקד מעשה מעד החסד שהנה מעד הדרוס ולח' מעשאר שהנה מן הענין ט"ה הרוכה להשאר יבסין " שלמי

שששנה

יש מעשאר

שששנה פרטתה שמעיה דל' מקושטת מעשה לבעלה לשון שומרת יבם " **מנכה** הי' המלכות ונ"ה מעשה שחוקי' א' טלה מעכה לתע' אעתי' עם כעלה ולכן שרף המעכה ט"ה להי' עם כעלה ושלח להנה' ושד' כמעכה נל"י עם כד' משמעת' פי' הנה' יה' כח"ב " וכן נ"ה מעכות המלך מעכות מעלה שלשם הנה' ככנ"ה.

קלכונה פי' ה"שפ' ט"ה כתיקונים ק"ל ושד' מעכות כח' שמעלה דאמעשאר דהיה מעכות מעשאר דאבא דהיה ר"ע ומעט' דאמט' דהיה אטר והכי כדק' מעכות פ"ה ונ"ה ח"מ טל' תנויה אטר קלכונ' מעכות ח"מ קד' סנן ואבא בונן טל' משון טל' פתח דהיה פטר כל' חס' פתח ר"ח דהיה י"ח פתח חיה מעכות וכו' טבל' לנ"ה כפי' כ"י כונת' כה הוא לבאר בלתי' אטר קלכונ' מעכות וכו' ואמר כי לשון מעכות פי' מעכות מעכה דהיינו ייחוד עם המלכות הנ"ה מעכה כפי' שמעאר דא עשאל' דאמעשאר קלכו' הנה מעכה וכו' להנה' היות טלה ד"ה ק"ה ח"מ מעד' טל' לבן החכמה נהבי' ומעבס' שהם מעזיקים אות' מעתי' עם המלכות פי' שטעם נ"ה חומרו דהיה מעכה מעט' דאבא פי' מעכות עם המלכות הנ"ה מעכה פי' החכמה הנ"ה אבא וקל' לטענה ולפנה אבא נח' מעד' להורות שטעם שהחכמה והחכמה נ"ה טל' כד' וכן לשח' אטה פי' מעש' כן הדבר טל' הטל' ופ"ה שטעם נ"ה דאט' ואטר' הכונה לבאר מעלה מעד' טל' ופי' ט' כעלה מעד' טל' חכמה ופנה כי החכמה טל' ר"ע והנה פרוץ פטח חסד ואטר כמעשה הנה' פנה " והכי כדק' מעכה דהנה' וכו' פי' כי ייחוד המלכות עם טל' כנ"ה שהנה החכמה הקדוש' הייחוד והנכרה טה' כה' לנ"ה לשון קלכונ' וטעם שהנה לשון ר"ע וחס' היה הית' לבדו המעכה היה רחמי' שישמע' קדשט' וכו' לשון יחיד ולכן שהם הנה' ויסוד' ע"ה עתה והיסוד' נ"ה הוא מעכה מעכות עם המלכות מעד טל' החכמה והפנה ונ"ה וכו' אטר' וכו' לשון ר"ע החכמה שטעם ונ"ה ח"מ קלכונ' ואבא כונן הכונה הקדוש' קנח' הכנה א' הייחוד וכן מעד הפנה הם מעב' טעם א' הייחוד כענין הקדושין הקולטין א' הזונו וכן ההפך דרוב כענין בסוד שמע' חת' לחשי' ונ"ה הייחוד הוא פתח' נ"ה טעם החכמה וכן ? הייחוד שהנה' כדפי' הוא פי' חכמה וי"ח וכו' חכמה כונן וכן מעכר

מנכה לשון כונן
 פי' כד' איה' חכמה
 כקאור' דרוב' איה'
 מנכה כונן איה'
 יוק' לטענה דרוב'
 קלכונ' איה' מעכה
 טל' " נ"ה "

כ"ה קל' טל' ש"ס

שחין יחוד המלכות בלתי אלא בסוד קבלת מחבת כדפי' פאר מהות והנהגה פל
 על מאן על סמכתו וכי כל זה הכוונה לבאר שהשפה בערך הזוונת סוף מעשה והפך
 דחיה כי הם שהם מקום הזוונת עלה ופגה חסם אל פתחת המצות ולכן
 כשהי' נפשת השער הקצר כל ימי המעשה שי' הזוונת ראוי שיטנה פגם מצותה
 דהיינו לה' ויש איהי מצותה שפי' כשהי' מעשיה קבלת ביהיה חזקה מצותה ה' היינו
 יהיה חזקת מעוהדים כזה יחידותי' המעלה על היחוד ועתה לעלן מתוך פי' ה'
 המעלה הזה כי ית' יסוד נק' כלל ופי' מצותה בסוד יחולק עם המעלה שחיה
 המעלות ואופן יחידותי' הדוחקו פי' המעלה

מנדולת יס' פי' היסוף פיה בזוהר כי סמך ובתוונת נקראים מנדולת יס'
 כי הם תחת היים הטלון תחת המלכות וכללת הקלפית כולם
 כאשר הם תחתיה נקראים מנדולת יס' ועכ"ס העלונה י' צנה נה המונה

מקור חסד שיקרא הלה וכן פי' היסוף פיה בתקומו ובסוד וא
 ומקדשי ירחו וכן עלה הפוד

מקנה שם זה מתייחס אל המלכות ומשנה שבה מתקנים והתבטלים כל ימי
 השפע הטלון ונקראת מקנה כשהי' מלכה שפע ותל' ג' לבטלים
 נק' מקנה שטלון ונחמ מקנה יש' והנהגה כפי' כי שם כן ו' שהיא סת' הוא מקנה
 ובזוהר פ' בלתי טלון ו' יחזק ו' יק' חד חסד כלה נחד חסד פסוד
 ואי' דחמ' תפ' במלכות

מקום נק' הלה והטעם כי שם כן ו' עלה מקום כי י' פועלים ו' הם ה' ו'
 פועלים ה' הם כה' ואשה פועלים ו' הם לו' ה' פועלים ה' הם כה'
 נמצא הכל ה' לו' כה' סך הסלקו כמעט מקום והלה נק' מקום כן ו'
 נבאר בתקומו כפי' והכוונה כי הוא מקומו שלטלם פי' הוא הקובל כל
 השלם דהיינו שש קבוצות והנח סבה לכלם כי כולם מעתה פים ממשו ו'
 ואין השלם מקומו פי' אין שש קבוצות סבה אין כדפי' כי הנח המשפיע וה'
 באמצע כמלק' בתוך שהו ובחניה ז' נק' מקום ו' משה פי' מקום
 כדפי' כי הוא מקומו של שלם וכו' ועכ"ס בראשית כה' א' ויקהל ד' א'

מקור הכתר נק' מקור ופועלים סוף מקור מים חיים שהנח הטלון
 השפע מהחיים שלטלם ומקור הכחות כי מעם פל הכחות

שפע

שפעת' ולפעמים נק' מקור החיים שממשו נובעים חיים שלטלם ושפעת' אומם
 שעתה חסיד' **כפי' מתייחסים לפעמים בזכמה ולפעמים בפנה כי שלמים**
 מתייחס בהם טען המקור על הרך המעין שפי' בעליו וכן יקור נק' לפעמים
 בבנינים אן מן הטעם ו' כי בו צורה כל הדברים האה שפי' ובזוהר פ' כן קורא
 מקור חיים לפנה כי הי' מקור לת"י החכמה שפי' ח"י החכמה שפועם ובהקומו
 פי' כי המלכות מעד הסוד נק' מקור מים חיים ואפשר הטעם שהסוד הוא כעל
 מקור מים חיים וכו' כפי' לעל ולכן בהיותה יתרת מעשו ומשפעת אורה חיים
 תהיה מקור מים חיים **ל' ושלשון אלהי מקורו דברא י' יסוד**

מקל לבנה ל' נק' הלה מעד חסד כן פי' בזוהר פ' ניצח והטעם כי הנח חסד
 בזוהר וחו' והוא לבנה מעד לבטלות חסד ולח מעד מיעד חסד
 וחסד לעמ' כי הוא נק' כן בערך בחינת מעשות חסד הנשלם בזכמה נק' לבנה שה'
 חזק לבן דלג ע"ך פה מעם ומע' מעשות חסד המעלה נק' מעם ומעם הנח ל' **מקלות**

מקלות פי' בזוהר פ' ניצח מקלות אין רבין דאינון פדנח עלב והטען פ' סתות
 הן נק' מקלות חמטם שהם מקלות לדודת הקלם א' הרך הישר **מקנה**
 פי' בזוהר פ' כן נק' כן בסוד נאכיהם ככד מאד בתקנה מעט' לעלם
 פי' מעד המלכות ואפשר הטעם פי' שם והש' וחי' מעטר תורה קטנות
 עם ופולת

מקראי קדש פי' בתקומו שלם טולחו מקראי קדש אלא חסד והבליה והלה
 וב' חסד בזוהר פי' שנקראים מקראי קדש מעט שמעשעם

מחכמה ששם שיקר הקדש מ' דא כר' י' אבמ דא חכמה י' וכל אבא בכת דא בונה י' בלתי העפס
מרחק במלה זו ענינים שונים וצרכים חסד לבאר כלל ופי' המלכות
 מלחה והפנה נק' מלחה והטעם כי כמע' שהמלחה מלחה כל הדברים
 המעלהים בה כן חכמה מלחה כל השפיות הנשלטת לשפלה מענה והי' מלחה
 חזתם למעלה והמלכות ג' נק' מלחה כי כל הס' מעלהים ג' בה חסד חין דההיות
 שיעלהים בענה כההיות שפעלות כי בענה נהיהם הקים תכלית הקו' ית'
 מעד ששם כמקומו כפי' ה' החכמות חמטם למעלה במלכות מעלה חזתם בלג
 והעלות ית' ומה שחיסו מע' ביחוד יוש' במלכות כי עליה יוש' הדברים
 הנשלטם **ו' והמשל כזה כמע' החזק עצמו במלחה כפי' שיעור חמלה כן יהיה**

מקורא דלגא בונה סקור
 ככה א' י' מצושה דברא
 יסוד סקור דכא א'

ל' אב' בלג דה' טוק
 דייקא דא יהוה דא קטי'
 יקופא - עב'

מ' דא כר' י' אבמ דא חכמה י'
 וכל אבא בכת דא בונה י'
 בלתי העפס
 מ' דא אלא דלגא א' בונה
 וכל אבא בכת דא קטי'
 יקופא - עב'

מלך אורות כדפי פת הילל מלמה החש והם נחמתי לבן וחדום וירוק ואין ק
ספק כי מלמה הנר הם מצד הבהק שהם מצד החש וכן כי בתקוף ופי' שכל
השפה ה' נר דולק לבד ההב מצד הבהק ופבלה / תה' שמשן בסוד החכמה
שפוע מצד הימין כמע' עיף כל א' מלה בעפון

נרד וכן נרד פי' בנזח פ' חזה מתי שהיא פסוד והתקנו לעונן בער
מזרת והנהגה פון נ' ובקורה רבה ב' נה לא ים בפלה וכו'

נשא פי' דם ונשא יש שפי' בתת ויש שפי' כתר ולש' הלה מתוך דבר דול
באומעם ירום ועזבהם ונשא מצחק ופי' בוקר דהיינו פנה כדפי'
בעק ירום ח' יהיה בפנה שהי' על הבהק / נשיין בעק רס כי שם הירכנו

נשיקה ענין הנשיקות הם בהשירות האהבה פן הלה ומלבוש ואין נשיקות
לא פ' יחולק' אכלה יחוב החכמה והפנה אין נשיקות והנשיקה הם

אבות רוח רוח רוח כמע' שנתבאר בער מהות והנהגה פ'

נשמיה יתיה בכל מקום נשמיה קנה ה' פנה שמשם מצד הנשמיעות כמע'
שנבאר בער השמיה ובלה' פי' כי נשמיה יתיה ה' כתר ואין לנשמיה

לא שנתמר ששאר נ' יתיה ה' מתיקלת עם החכמה והסתר ומנהג הטר
נ' הסתר שמה יתיה כי הוא היתרון של נשמיה

נשר כל המעשים וקנה נשמיה הוהד מנספמם כי כנ' שר הוא פלגות
אמעם בתקונ' מקומות רסם הסך זה כי נשר הוא בתת וכן בזהר

כ' וישמעיתו כמבוק ונשא חתבם על טעם נשים והסיה כן מע' הטרב דרך
שר פממם ולכן נלה לנ' כי נשר לשלם במלכות אמנם נ' המלכות נאר בדין

כהיותה שומרת לעולה כמקומה קולם הקטרונו ונ' ארץ נאר פממם פי' מנקום הנשר
אנע' שה' למנהג לדרך מלומנה פממם " וכנה פארנו בתקונם כי מנהג הלה

נ' המלכות נשר והתיומן הסתב דק נשר פממם " ובתקום אחר חז' כי הירח
נ' נשר מנס' כדנרס"ח שה' הבהק שפי' בער חפץ ואסער הטעם כי פי' נ'

ושכחית שהוא היקוד הם מתיקנים בהרהק כול' טם ואז נ' נשר מנס' ארתי

ובתקום אחר פי' כי הפנה נ' הנשר הובל בעל הכתובים ושלה נמר כנשר ישר
קנו ופי' וכנטיה הם שם כנטיה שם סודות " נ' כנטיהם כ' מלק' מלק' בורה וכו' נחונת

נתיבות כד פי' נשר הנתיבות ה' חכמה והם נתי
נתיבות

שער א' ית' ע
על כמקום מורה
שלוש חכמה בעה
חמר לבנה אדם נאר
אלה אור " ומכנה
דמילעו ית' ע"י אדם אור
נאר "

נתיבות
נתיבות
נתיבות
נתיבות
נתיבות
נתיבות
נתיבות
נתיבות
נתיבות
נתיבות

נתיבות נתיבות ל' שפם נעלמתי מלשון מעלמ ומבוסק וכבר זקוקים בער
הנז והנתיבות הם פסון לעבודות נעלמתי ועם החכמה בעצמה פי' בלה' שנתק
הנתיב הנבוק מבלום הבלל מבלום ושלטו נחמיר נתיב לא יתנו עיט וכל הנתיבות
שואפם מעמנו והוא א' מהל' סעו טכרופו בער הנכר ::

הנה נכלל עק' הטון בעשית ה' השופט עליון השמש
הטוב ושתה נבא כפאור עק' אורת פ' נה

פרק טו כפאור עק' אורת פ' נה

פנה דקפן פי' בתקונם שה' החכמה ובתקום
אחר בוקר פי' כי הלה נ' כן והכל מלה על הטעם שה' מערר

שקח כמע' נעלמה בבית ששם עק'ר הזקנה כול' בעק' וכן " והפנה נ' כפנה
לסנתון וכן מנבאר בוקר פ' נ' והעטן פ' ה' נ' כן בסוד מלכותה ומקוריה
המעלל על כפנה וחכמה כי שם מעליותה נעלמתי וכמע' שהחכמה נ' כפנה

דקפן בסוד הסתר כול' כן הפנה בסוד מעלותה הנעלם תהיה קבתה דכנתן כי
נבה בעק' החכמה וכמע' שהחכמה בעלה סבא רפון כן החשפה סבתה לכתן

קנת הקנות הכנה נ' כן סבת ויש חילוק פן סבתה סבתה ופן סבתה
הסבות פאורו בער הם חס' ה' הסתר וסם ה' ארבעה כלה עק'

קולה פי' כוהר כ' ה' חכמה בפסוק כי ישר בחר ל' כי המלכות נ' סוללת
של הלה נחשאר הטעם שנה הוא מעל ועמו כל שפע הטוב ואשר

שתקיה כן בסוד יתרה טלה הלה מען הסולל שהם נ' אבות או לש' השדושים
עשיל' פשע התקנדנית או בסוד יתרה מען הסוללת שהם נ' אבות או לש' השדושים

השדושים שפי' בער הטעמים כעטן קוללתו כ' ::

קדר ומעם הם הלה והמלכות שהם מלה יום וללה וכדום נכללם כר
הקה' ומעם שהם קלהו כמחשבה אול' מלש' שהי' קדר ומעם

לעטן קוד לבן ::

קור נ' סוד הלה והמעם פהסוד הוא קיבוצ' עין הלה קיבוצ' השטעמל
ומעם ששטעם המלכות ומעם היותה שטעם נקב' ונתיב כו' נ' קור

שלה יין יין המעומר שיש בו שמירה ::

קובה כסוכה רבו ה' לה' ע' כמע' א' פי' כי סוכה ה' המלכות ען

ויהי' ע"כ

תאמנא המעלה לקנה דהקלמה
היבנה נק שמן והמלך דהבנה
לכ היו עשוס מרובת
המלך שהא דעוזה בחמק וי
החסר יבא השפלה למוחה
עלף ובס' דקמחה טרן
כדנה לבונה בעבר פל
במחנה

בוהר כל ויחי בסקוק בבוקר יאכל עבד י ונק שיהיה האיסה סלת מפני
שהיא עשהיה סאשר נבאר בטפן

קנר הסנדל הוא סדלפון שהו סנדל לית בהוית המלכות בעל
במעגל שהוה מטטרון ט חן בהסה ילבש הית בסנדל והייחוד
אינו נער ט הוא בבגדו והו' בבגלה וההין כוסין להוסח

קנהדרי נבולה וקמנה הצולה הם כפטה ומעלה נס טלה והטעם ט היל
סדהין הם ט טעמים שכתת שהם ז סט כלן כללה מי' היל ט
ומלכה שהוה סוד הילעה היל והכלל הכוללה הט הם עבד ס סנהדה קמטה
הם במלכות פ טס לשכת הוית כולו בערן ויש טעמים מלייחסים סנהדה
צולה במסד והטעם בצפונה וחינון מע הילמה ט ידוט שהפנה ט הימק בצולה
ומלכות ט השמט בצפונה

קטורה קמנה וצולה סעולה וצולה מצד הפנה ט ה' צולה וסעודה
קמנה ה' מצד המלכות ה' קמנה ולכן בטענת חיל סאמט
הכה בט חן ואהב טעמה סעולה קמנה

קנר הוא מעלה על תהי ה' הפי טעמט טל הפנימ טעמים על חזונו טעמ
כען טעמה שהוה ה' מעלכות המלכות ומעלה על הוה ועלמה נאמר
ויש ה' חת חינוך מעל הטעה כג כפופה שה' טלמית גיה והחילון אהר צענה
שופט ונ' והכל מעלה על תהי ה' וכן נהים הולך וסוער

קטירת הטוער פי' הילוף טל כתיקונם של המלכות טל סמית הטוער
טכא מונס טכני מעיס שהם טכני טכנית שהם מרן ימני
ולמה לבי זה טענה לית כן בחטר יאורו טכנית כיופה כללה כלמר ונר מעט
טורח אחרות

קטר קטר קטר נא קמור ככר פי שקר הדברים האק פטר
הטעות באא וכבר היינו מלחכים
בפי' אחרים בזולת חותי טט' טס גיל שהי' ההוה סולת בקיה וט' חות
הילוף בוהר כדט' טס יע סטר חיים וט' הילוף טה כתיקונם פכקה
מצד הפנה טל סטר חיים וט' כה הפנה ה' משפחה החיים הנשפטים לה
מחכמה מעלמלה משקור החיים וה' משפטים לצדק נאס מתהנים הנה

סולש

עלית כולר הנבול בסטר פי כתיבה ולכן הצדק כדלמנו החיים מהפטר
טל סטר חיים י ועוד יש סטר טרה והוה הילוף ונל סת בהיניו כלל
מכל תיל מענות הנה טעה מצד הצולה וסעה מצד הצולה ומעל אורח
וכולל בטעמ טל סת ואמעם היטלע סולט קוח טפנה וכן מבואר בווקר
כט' פאוק מעל טעו טס ה' ומענה היכל הטעמ הזה יוצר ומצד סת כתיבה
כמו סכדב טלכן יטאוב חיש חוה זלדק טאמט י וט' ל טעה כי הדוד טל סטר
מעלמעה לט שמחית יחו המלמעות מצד הצורה

נ' סטר חכמן טעמה סטר טל קסוד שהוה
זכיון ילכו ע' כפא ויקל ל רפ א' י' וטעון אלו
הקומח דכל סקמין י' שין בעיק עויר כמותיא
דכל טעמין

טעמה טעמה כור יע טל אורח
וענה טעמיל בטק אורח ט
בפאור טל אורח ט

טרק ין הוא החסד וכן טענה כנימ וטעמה רמז הנה
זכר כח צדק בטעם והוה כח וצפולט טס כן עב ועלג טאמר הנה ה' הוכשר
טכ קל נטעח טעם הוה החסד בהיות כלל בטעם וטעו ככורה

עב שחקי ט טל והור י' פיקוט

עבד טל המלכות וכן פי' בוהר ט קדושים כי דוד טעמה טל עבד בסקוק
ועבד אשר כחיל י וכתיקונם ט' כי סללאון טבדות ועבולה קוח

בטעם שהוה מטטרון שהוה העבד והטעם ומענו טל אום לטעו טעם טעם
עבולת הלגיים פי' בוהר ט סקוד כי הפנה טל עבולת הלגיים כסו הישר
כלל ועבד הלג' הוה כולו טעמ טעו והנהג כל וט' ט'
אחר כי המלכות טל עבולת קלגיים כסוד שהיו סנאסוים משכן בבד
מעמקום למקום

עולת טל הפנה כי ה' בטעם טחין בה תבוסה כלל מעה טחין כן לטעה
כצנין שיש כו תבוסה וט' הפנה כשה' יושבת על בגדה היח
מרוכטת כ' לון מרוכטת דל רוכטת רעשט רעמ וכן ט' למעלה טעק ז
אסרסמין כי הוה טעמה סמך סתעמה בהיותה טולה למעלה חמם למעלה
טל בטעם מ'ס מרוכטת המעלה עלהקטענה ושהחס רוכטת טעק הקן חוסרת
טל כטרה

עול כל שהו' מצד קצובה טע שור ועלמה היינו המלכות מעד הקן חמם
י'תנו טעמיס ט כחות הקן קדופס לכו

על כל מה שיהי' שיעשה למעלה מכל הכניין ויחזי' למעלה יתחבד ::
על כל העלתי פקדונו בענין אם יחזק הוא הכתר בלא ויש חילוק פן עלתה
יגעלתי ופן עלתה כל עלתה ויש פחדו ::

ענין האש והטען הי' השפעה ובהיותה יונקת מחקד כבוד מלתי וס' אז נהי' ענין
הטען כי טען מצד החקד ומאשר יונקת מחקד נהי' מלתי למה אז נהי'
שעמד האש ונצח והודי' נהיה ששטח שש והטעם כי גם בעלית שש נצח
נצחים הוא הולות כדלי' בעלית נצח וכן היו השמעים שלמה הנה בבת החקד
ושניהם יפן וכוונת נצח והודי' וכן נהי' נהי' ברתם שיעהם ::

עמר נהי' נהי' החקד כבוד הלבבות ::

ענבם הענבם הם שש קטירות שש קטורת וזוהו
מעשרת ימיו על שתי וזהו האשתי ימיו
וארבעים יש ענבם לבגם ויש ענבם ארומים ויש ענבם שחורים כשונקים מחקד
אז הם לבגם והם ימים לחלום מעורם על חקד וכזהם וינקהם מנפוחה הם ארומים
ואם חכלו יפה הוא ל' שהכנה הקו ונצחו ובעלם והשחורים מעורם על חקד הקו
כבוד השלמות שבו נהי' כן פ' באידי' השיהם מהזוהר וכל שאר פ' כי ענבם
הם בעליות ומאשר למה הטען כי הענבם לשון קדם הם שש קטורת שש עליות
ומקבלת בהם היין הטען השפעה ויש ח' וכן חקד והיינו החילוק שיש פן א'
ארומים לבגם ::

ענין פ' ה' ה' פ' ע' כחוקים שהם כללית שלמה שבעת שהם פ' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
והמלה הזו רשי' רבנית עדין כהר' ג' פ' עין פנה עם חכמה וסתר
העללות בה נהי' ר' שהם אהר' הונח מלמד ומשקה הנה שהי' המלכות וכו'
זה ע' ה' כחב' ענין' ובנוהר פ' אמר פ' כי הטען והענין הוא כפנה נהר
והטען עלה על כל חקד דהיינו פנה ומאשר למה כי הפנה נהי' ענין כהינת' ה'
ממשלם כחב' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ::

ענין פ' ה' כבוד היצת המעלה שהם מעבדות של מלכות ועליו חזון
והחיים משה ענין מחד ומה שפ' ר' ל' מה שעשה חסונה ענוה ט'
הקה עשית ענוה טרם לשולשי' פ' כי המלכות נהי' יתה מצד השמש ונהי'
חכמה מצד הימין ולהיותה מעבדת השמש על הימין מצדה לכן רשי' חכמה

כחוקים ע"ב וכימעי
המזרחית הנה חזון
קורא למה והודי' עין
ואש' ובנין וס'
עין ועל כל אבא ואחא

הח

דאש' חסונה יתה' כי לשלם היצת' עבר מצד המלה ועליו הי' עקב וסדר
למעלה הנה ענין כבוד היצת' ולהיות שהי' לפעמים עשרת בעלה לכן חזון
שכחית ענוה הוא ענוה לעולם פנה והיינו כבוד היצת' שהנח עלה ער הכתר

ענין יש ענין וענין ענין הוא היסוד וענוה הי' המלכות ועל כל ח' ה' ה' ה' ה'
ע' ע' דלית ליה מעלה כלום ושניהם יחד ט' ענינים ויש מהמנהיג לית
לה מעלה כלום ואח' צפה חזון ה' ה' ה' ל' חזון כי כמע שהיה קום ענבם
לבוש ואין בו אור כלל אלא מה שמתבלת מהשמש כן המלכות אין לה אור
מעצמה אלא מה שמתבלת מההי' והי' למה ימנעו האור ומשפטיה למטה ואם
יקשה המתקשה שאל' שאין לה אור אין לה מעלה ואח' היחך שאר הספרות
כללית מנ' כן שהמלכות אין לה אור חיים אלא ל' שהי' כי כמע שכבוד
אור הלבנה ל' חזון שהמלכות כובד למה מן העולם שאינו ובאי' אלא כמשר
הי' בעליותה בעליותה כחוקד ומה חסונה יש לה מעלה חכל' ל' כ' טע קלם
כהיות האור כובד מעלה כן הטען בעליות כי ל' תהבול הספירה ממש מעשית
מלה ושפעה אלא יעבר חוקד וימעט וישאר כמע החבן הספיר שהיה עין השמש
מכה בו והיה מעורר אור חזק בענבם ובהעדר האור נצוץ האשם הרבה בו ל' ל'
מעט זה יתבול ויתקד מכל וכל ואם נזמר בן חסד יהיה בעל העדר האור
הי' הדיוק ל' ממש שאין אור כלל ואח' אם נחז' דלית ליה מעלה כלום פ' שאין
לה אור כלל מעורר האור שהיה משפך עלה קורם שבספרות היה מעורר האור
החזק הנה ונצ'ו פעליותה ל' יתבול כהיין הלבנה פ' שאינה מתבולת מכל
וכל חמשה יתענו ויהיה חוקד ל' החקד ל' חזון' וכו' שפ' חזון בעליות
שהי' ענוה דלית ליה מעלה כלום כן עבד פקוד כמה שאמר ענין דלית ליה
מעלה כלום ::

ענין הוא החקד ופ' ה' ה' ה' כי המלכות מצד החקד נהי' ענין כבוד
הי' א' ס' ששפנה ולכן ט' ענין כבוד והי' המלכות כד' ענבם ::
ענין עין עבדות חכמות שהם נצלה ופיה ית' ט' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
הדלם מאשר למה א' עשיתם ור' ל' ע' כי כאשר הם נהי' ענב' עין
עבדות הם בעללם כלל' כחכמו ט' שכל עשיתם בכלל' מהם ולכן ד' ה' ה' ה'
הלם וששה שלמה כחד קיט' למה א' החכמות השנה א' המנוה הי' ה' ושקד

פ' חוקים חסונים כפ'
כ' ע' ע' ע' ע' ע' ע'

כחוקים ע"ב וכימעי
המזרחית הנה חזון
קורא למה והודי' עין
ואש' ובנין וס'
עין ועל כל אבא ואחא

הה כפי עתה המדות שאמר כי מצד העצם הוא הנח תקיפה ומצד
 המדה החמים ובלתי זל אח חייו חבוש בחסור ולת ליה רשו למערה יתבטח
 דאיהו ל מצדו דאח עצם משמע קח לעבה כדקדקתה דתפילי דהשח וצד
 מצד קרא לה משמ' כלבא ובלתי מ' מבואר כי מצד קדקדקתה דתפילי לייט
 כתי עם המוח ט' עצם ומצד הלב שהנח פנה ט' מצד " ובמקום אחר אמר
 כי המלכות מצד החסד ט' עצם משמע ומצד הובויה ט' מצד מצדרי...
 והענין ט' עהם בחינות משמ' לשתבשש ואין לנו בזה לבת בזאת צורה מעצמ'
עצם השמ'ם בלתי ט' ה'ה'ף פה כי המלכות ט' עצם השמ'ם מטעם
 שה' טולת הע ה'ת' שהוא ט' שמ'ם והיינו עצם משמ'ם ור'
 משה ט' פ' ע' והוא ט' עצם השמ'ם פלגם המצד החס' איהם משמ'ם
 ע' שהם מותם עצם לבל עצם תפיהם והשקר כד' ה'ה'ף ובחילת
 היכלהו ט' היכל עצם השמ'ם כמע' עבאר מצד היכלת ט'ב

עצה המלכות ט' עצה וט' בזוהר ט' כן משמ' כי משמ' יו'יה ועצמיותה
 לט' בטלה "ושמ' טלה שפטי ט' כל' לה' כל' ל' שה' דאיהו
 א'יו חמ'ם אחר בזו' א'יה מעבבת חות' משמ' רוט' מעלל' ב' חד'ם

ט' אינם רחוקים א' המנוח ההוא וט' אשר יתעבב השפע שם אז נקראת עצה
 ט' שה' עצה השפע פ'ה ואינו משמ'ו למע' כד' "

ערב ט' המלכות וכן ט' ה'ה'ף פ'ה בלתי והטעם כי כמע' שהערב סוף
 ה'ה'ף כן השפלה סוף המדרגות שבאפלות וכן יערב הוא שפלה
 וט' איות' בטל' " ור' משה ט' ערב בחכמה והטעם שה' ערב לשת' ואינו
 ענין ל' בערב ולא בטוה' כמע' עבאר "

עקידה כתי' קו' ט' ה'ה'ף פ'ה כי המלכות מצד הובויה ט' ט'ה'ה' ()
 ואפ' ה'יהיה בסוד קשר הסין וט'ה'ה'ה' וצ'ה'ה'ה'ה' ט'ה'ה'ה'ה' "

עקר ה' היסוד והטעם כי הוא יסוד ועקר ושופ' לשלם כלת' וצ'ה' יסוד
 שלם וט' יסוד למלכות כן ט'כח' כתי' קו'ם "

עקרת ט' המלכות והטעם כי ה' ה'ל עקה ע' ש'ה'ה' ויה' תו'ר'ה'
 ש'ה'ה' ה'ב'י' וט' א'ו ע'כ'ר'ו בזוה'ר בחילת' המקומות פ'ה'ה'ם

כ'ה'ה'ה' "

ערב

ערב יש ערב וכול' יש ערב קמן בסוד משחה ז'ולה ומשחה קטנה ערב פ'
 הוא משש ששית' ומשלה ואז כח הסין מתעב' והוא בסוד מלה הדי' ה'
 הקשה וצ'ה' יש ערב קמן ואח' מלה הסין ה'ה'ה' ה'וד ומעלה ש'שים ק'ל'ט'ה'
 כע'ר פ' ק'ל'פה קשה ובע'ר קמן ק'ל'פה קשה ל'ו כ'ה' שונה וכו' אז פ'מה חס'
 יש ערב כדקדשה וע'ר כ'ל'טה ט' הכל' טולה וד' כד' חזיקין כ'ל'ה' "

עבודת שם זה נחלקו בזוה'ר א'
 פ'קוד וכן ט' ז' בזוה'ר במקום אחר ואפשר הטעם כי כמע' שה'ה'
 ט' עבודת' משמ' שכן משמ'ה'ם הכחות שהם ז'ולה ז'ולה כן כ'קוד כו' מתעב'ם
 ל'ה' והוא שהם כח ז'ולה ז'ולה " ובתי' קו' ט' כי ה'ה'ה' כעצמ' ט' עבודת' והסוד
 ק'ה' עבודת' כי הוא מע'ר וא'ו והוא סוף המע'ה' ולכן יצ'ה' כו' עבודת' "

על חס' ע'ז והוא כ'ה'יהם ישמ'ם טל' ש'ת' החל' יסוד' משמ'ם ט'
 כל'מ'ם החס'ם ר'ך החל' ובזוה'ר ט' פ' ע'ר טל' סת'ה' ד'ב'ה'
 ואפשר פ' טל'כ' והוא כ'ה'יהם ינקים מל'בויה ק'ה'ר ואפשר ל'פ' כ'מ'ע'ם
 וצ'ה'ר' ד'מ'ע'ב'ט'ן מ'בויה ק'ה'ר והוא שמע'ה' כ'ל' א'מ'ר וה' כ'ת'ב'ה' ח'ל'ג'ו
 וט' "ה'ג'ו אחר ה'ט' ח'ט' מ'ב'ח' השמ'עה' ח'ה'ם "

עלית ה' המלכות ולכן אמ' תפלת ט'ה'ה'ה' ר'ו'יה ל'ט' שפ'ה'ר' בטלה ע'לה
 וזהו יול' שם פ' כ'ח' השמש וה' ר'ו'יה שמע'ה' ל'ט'לה "

ערוך ט' ה'ה'ף פ'ה כתי' קו' פ' המלכות ט' ערוך פ' ה'ו' ט' וערוך ל'ה'ה'
 עב'ה' כ'טו'ש'ם ז' ס'ה' א'ו'ה'ה' ואפשר שח'ק' מ'ה'ה' ט' ערוך
 כי ה'ה' הוא כולל כל הערוכות "

ערפל ט' ה'ה'ף כתי' קו' כי השפנה מצד הובויה ט' ע'ר'ל' וט'ן ס'מ'ן ז'
 ומשה כ'ט' א' הע'ר'ל' א'מ'ר שם ה'ה'ה' כי א'י'ם הוא מצד ה'בו'ה'ה' "
 ובתי' קו' ט' כי ע'ר'ל' מצד ה'ה'ה' ואפשר כ'ה'יה' יו'ה' מ'ן ה'בו'ה'ה' "

עשה פ' המלכות שה' השפנה וב'ד'ו'ה' ע'ר' ט'ה' כ'ל'לה' מ'ן וע'לה ט'מ'ר
 ה' יס'ע'ר'ו טל'ט'ה' ד'ני ד'ה'י'כ'ו ס'פ'ה' מ'ל'ש'ו'ת'ו' של ח'לה' "

עשב במלה זו ט' ה'ה'ף פ'ה כתי' קו' ז'ל מ'ז'י ע'שב ט'ב' ט' ואכ'ו'ן ע'ב' ש'מ'ה'
 ד'ח'ו'ן ל'ב'ו'ז'ן ד'ע'ב' ש'מ'ה'ן ע'ל'מ'ך כ'ע'ט'ח ד'ע'שב ד'ה'יה'ו ל'ב'ו'ש'ח' ד'ח'מ'ה'
 ע'ב'ל' וכ'ו'ט'ו' מ'ב'ו'ה'ה' " ובמקום אחר ט' ע'שב ט'ב' ט' ד'ח'י'ע'ר'ב' טל'ט'ה'ה' "

כ'ס' ה'ת'מ'ו'ה' ק'ד'א' ל'ב'ר'
 ע'ר'ב' ע'ב'ר' ו'ה'מ'פ'ר'ע'פ'ו'
 ה'כ'ר'ב' י'ק'ד'א' ע'ל'ב' ש'ב'ר'
 ה'ש'ל'ו'ם ה'ש'מ'ה' י'ח'ו'י' ט'לו'ט'ה'
 ה'ש'ל'ו'ט'ה' ש'מ'ס' י'ת'ב'ל'ת' כ'ל'
 ה'ש'ב'ת'ר' " ט'ב' "

מ'ל'ת'י' ט'ע'ב' ס'ק'ו'ה'ן ל'ח'ס'ד'
 ע'ש' ו'ע'ב' ת'מ'ו'ר'ת' ה'ח'ס'ד' ל'ך
 ע'ש' כ'לה' ש'ה'ו'א' ח'כ'לה' כ'ח'
 ה'ע'ש' ו'ש'מ'ה' ט'ל' כ'ר'י'ן ה'ח'ס'ד'

חכהו דחייב עגפ חילבא וסלקין לעבד עמיהו יתקו יבא ויטא לכהא שמע חרפהו
 עשפא ואלו דחייבון עמיהו דחילקין יתקו ושהי הלשונות האה יחסו יהיו חסיה
 וכלא מעלה אעל חפלו פ לעבד עמיהו דחייבון כדר נאלי פ פונה מעל נבוא
 עומר ועבד עמיהו יש להם עבד חזקת שלם מעריות לשם עבד כדפי מער פתי
 השמיהו בנא והכונה פ העבד האה הם לבוש ג העבד עמיהו הנטלמיהו שבסם
 חדנות כמכר עם וקיינו העשב אלבוש ג חמק שהו השפנה נחמנם העבד עמיהו
 הם בתי ששם הוא עם עבד שהוה כללית חז חיותה שהם ג פעמים עבד לו
 חבות ובשם בן עבד נבואו השמיהו החיותה מעלה והם השמיהו עצמם הם
 לבושי השפנה כדפי הישפ עליה במהום אחר כפסוק במלה חס פתלה כפב
 שהם השמיהו חרקים שהם החיותה לעבד השפנה והם סובבם חותה ועשים
 לבוש ג להיחשב בהם לחיותה בבג בעלה כנאלי וכן הו מתלבט בהם
 בעולם חיה כדפי פענר חרפהו בנא חנה לחקנו ליעב ענ הלשונות האה ג ענן
 ח' והכונה במלה עשפא בתי בהיותו כלל מנא חבות

עשה פה טף היתר והטעם פ הוא העשה ומתפלג לפריות והעשמה
 לעלבות ושקר הטעיה בזכר תלמי כן פו בזוהר פ יחי

עשן יש עשן שאינו טוב כע פ חז יעשן חף א ונחמתי נכא וחז עשן
 הוצא מעמלה לעניה והוא פח חפוקה העשמה בבינה כחיות
 אשר לה מנח קדוש ורעושה ופה לחבד ויש עשן טוב וקוה עשן המעפרי
 והוא היתר השלה בבח החירות הטובה פנה ג החטמה ועלה ג חחטמה
 ושם מתיחדות שיהם חחטמה והפנה על ידו כבוד היתר נחז יד שפנה אפנה
 ושקר החירותה מעב הפנה חתכה לבן הוא עשן חן ועשן חחופנו שמה א
 העשנים בשער מהות והנהה עב יב וישן כח המס פו כח ב' אכא

עשיר טף היתר ונחן כן בער חתק וזקק שהם עמים שאין להם כח
 וזה יתען על רוב שלם לבן טף עשיר וחמיר שלם יתק עשיר
 אה בהיותו כלל מעל השמיהו והו מעל עשיר שאינו דומה מן שש ל
 עשיר למן שש ל מלה חז אה וכן פחופו עשיר א למא כפנא וחמיר שיקה
 עשיר מעל יתק מן הפנה חחוד הרונה לעשיר יענן

עשר ועשור טף השפנה והטעם מלפ שהו כלולה מעשור ספרות

כ"ז

וחין לעמה פ כולם כללית מעשור שבר פחופו ענן זה פיער מהות והחזקת
 כב' והכונה היות מעלית ומתקטת הו מעש כעשור ולא תקיה המלכות
 עשור חושור אה בבחינה זו כבוד הכללית הזה וכזוהר פ חזער פ כללית
 עשור היתר בה והטעם פ מעלעלה לשמה הם עשור עד חילבות ופי עשור
 מדינה עשירה כאומת העשירה וכתקונ' פו כללית פו כה טף עשור מעט עעל
 יה סלקין לעשור שהם מלה

עשורן כללית טף עשורנים במלכות והטעם שמהו עשור כוה
 כללית מנ' שהו המשלמה המנן וכמע שפי לעל מהותו ופ עשור
 ופ עשורנים הם ג חבות פו עשורן עשורן הם ענן והוא שהם ענן עשורנים
 כן פו בתיקונים

עלה חילבות טף עת ועלה נאמ עת לעשות וכו' ומעט פ הו כללה
 מנא עתה יד בהיותה מלה מעולת בשמש והם טופם ויד

אפיס בהיותה חסיה והלבת ופלה נחמיר ג יבא בכלעתי ייש עת ופיה
 והו הקלעות וכוה יוכן ענן השלם שכוה יבד להקדים עליה שמה טובה דהיינו
 המלכות בהיותה במלכות " וחו שמה יפה חסונה ושלטת הקלעות ולפי
 כדק לעהר שלם לעבד בטהרה ויהי חן שמהו כמתקלל חסיה עשור והחמ
 יפלו " ומבואר בזוהר פ ויהי כי עת יבון ועשה כמע כעשה חחטמה
 הכללית חן ופי טת ח' ובתיקון פו כי הפנה טף עת מעב חפוקה ולבן
 ופ יבא בכלעתי מעט שלטעם משפטיהו וכוה עשירים גו כח
 במלכות כן כפנה פ חין חן לעמק חס שיהיה מעלעלה כנאלי

עתיק הישפ טף חיה לכת לעמנים כזוהר עתיק ועמנים
 עתיק אעתיקין וכעמנים עתיק לכתמה וכעמנים

עתיק אעתיקין טעמיו וכו' לרס ולכה הזה שיקר ההכונה והשפנה
 הוא לש מקומו ונכח כחוקיה לכת עתיק אעתיקין מעוה העל
 פויר וכעמנתו עתיק מעוה העלם ולא ככ וכחוקיה עתיק
 לחכמה מעוה על שהו עמנת הכל לש הכחיות וזולש פו המעלית בחות
 עתיק דעתיקין וכז פו כעשיר השמיהו כפא " כפ' מראות קעבאות כפ' חת עתיק ווחין הוא

עתי פ מלען ועעד וע' טבאר כזוהר פ תלוית יחוק פ העללה

לפי שמה במלכות ושה הוא אפתי
 קיינו מנא קח א
 חסיה ובינו נקראים
 ימים והוא מוסל עשורין
 היתים

הצנעו עד טרד עליו ועמו ויעתר הוא מלשון חתיה כדפי' דל' והכוונת
חתיה הקפ' עד הצנעו התבליט עד המנוח העליון כי שם תלגי ענין הכנס
כמלמטה קל' לא טובות וכו' ואסער פ' כל מקום שטמא נעטר הו'
הסתלקות התבליט עד הכתר

שם מלש פ' טרד חות השין כה
השופע עליון בלחמינו ועליו
נכנס בפאור ערך אורח הטה

פרק י"ז

בפאור ערך חות טה

פחד

כבר נזכר מה שאין להשתנות נק' פחד ופי' השפ' **פח**
טל השם דקצה פנה טל חתיה וחוטרת טלון כדפי'
פחד טעם שהיה מפחית חתיה ועוד שחזו הוא טלון ו' ענינים עליה ולכן נק'
פחד מלשון פחד המעובט פ' שמעטת אורח ומבאר וקדוב לה פ' א' מעשה
פה כענין חפה פ' בערך לשון עפוף נתיב הפאור הנה חפיות הם שתיים
הפה החתיה ה' המעובט ונק' פה מעד המלטה יסוד וחושכנה דהך
כחושכנה דהך והשקד פ' מה שאין חומרה שמלכות פה אין הכוונה שהי'
הפה טולה א' הכוונה שתחיות הפה לבד ה' המעובט באי טמא ששפתו חלם
עפוף חיות האור והפחיתות המטהנה פן השפתים הוא הפה אמנם השפתים
הם עין והוד והלשון המקבץ פן השפתים מעוכה כלפי פנים הוא היסוד ולכן
נק' לשון " ובמגולת הרקוד מתייחד הפה עם הצבון פ' הלשון ארשון א' פן
השפתים מעבד לשה ממש ודאשו א' מעבד לצבון שבו הקנה שהוא חתיה כמער
יתב בעליו כה " ולמעלה מעללית הטה החתיה יש פה חתיה והי' צבולה וצבולה
הם השפתים ולמעט מהם הלשון פ' הפנה הנק' לשון ולא פנה בעצמה חומרה
אור חתיה הנעלב בפנה כמקד הלשון ופתיחות הטה בעצמה הי' הפנה כי דרך
התקבץ למעלה והצבון שומענה ונכח הרקוד הוא החכמה ועשה נבאר מר
החיות הטה מעשורת והענין כי הרקוד הוא מעלה החיות המתארות בעולמות
העליונים ובעו שכעולם החיות יתהנה הרקוד פ' יחוד הארבים הנה שם הטה
שפתים לשון צבון כן למעלה בעולם הנאצל יתהנו החיות יתאצל פ' חלם הטה

אדע

תחא

והנה החיות בעלמתי בחכמה תפלת העלם עד שלם ישמעו שם מצאונת
החיות א' כפנה והנה העלם הוא שבחכמה יצא א' הפנה נשם יתגלה
מצאונת לק' ועלם פיתר נק' רחוקהו עלי ע' חיות העלם בערך העלם
והקטית הצבול שבחכמה עד שאין צדדים וכן החין והאפס כמלך טמא כדפי'
כשער קדר האפלות כל' וכאשר יתגלה בפנה יתהווי ישי' שישפטו פש
ולא כחין ונתבאר פ' בערך החכמה א' הפנה כן ערך חתיה המעובט פ' ית' ו
ומעובט נק' כן נכח וחכמה עפנה א' ואם והנה החי' והאם יתייחדו כמע' ש'
שיתייחדו הכן והחית כמעובט והנה יחוד האב והאם הוא פ' הלשון הנחמד הנה
דרכו כדפי' משער מהות והנהנה פ' ועל חתיה יצאו החיות לשון בפנה ובשון
דרכו לה דהי' ועת חינון צבולה וצבולה והינו דעת לשון וצבולה וצבולה שפתים
ופה פנה המעפאה החיותות והחיות והרבור מהפח העבחר א' חושב המעפאה
ואין יתמה המעפאה הטה למעלה מהשפתים צבולה וצבולה שכן הדרך מעובט
פ' על חזונו העלה למעלה מעבדו והוד ומע' שעבד עכל ל' מבשר קדש אשר ערין
בעת זיונו יכול להכרה " וכאשר החיות נעלה בפנה לא נעלה ברבור ותיכרת
שפתים ופתי' החיותות א' בקול וזה חתיה על רוב העלם שעמך הם כדמיון חזר
החיותות בפנה כאשר יתכשר החיותות כל' ופי' הקול שהם בפנה קול דלם
אשתמע טלון החיותות והם שם נטושים נטיעה לבד כדפי' כשער קדר האפלות
והוצרכו א' שפלה לעיתים החיותות הטם והופרכו א' פה אחר והי' פה המעובט
שהוא פ' השפתים והלשון נקטה חתיה יתייחד עם המעובט פ' היסוד שהיו
הלשון ויצאו החיותות והחיות מעפנה פ' חזר יעם קייט כלענין הזרע ומעם
ישפלה חתיה קייט נדחי כאשר יתבצעו וכאשר הם שם מעשיתם פ' היסוד
במעובט והמעובט מעטבת מהם ומעוללם ומעפחים ומעפחים כבד הרקוד שהוא
חתיה המעובט על יד הייחוד הצעיר והנה לפי זה חפיות הם שנים פה עלמה ועד
תבחה והלשונות הם שנים לשון שלמה ולשון תבחה וצד' לשון בפנה ושיקד ובקוד
הלשון המתעלב כה כתיב חלהו כמבואר משער חס חלק הוא הכתר כל' והדבור
יוצא פ' שניהם והשפתים הם שנים נשנים תבולתם " ופה א' פה א' כו' פ' למעשה
שהוא יתב ומעובט ואין צדק לפי רובו כזה א' כבולתו פ' שתי חפיות חתיה
כדפי' ולפיכך חתיה כמבוארת ומעוברת חמנם שאר הנפחים הי' פ' פה א' פ' כ'

ראשונה כלב דייבן הפנה ואח"כ חוסף כי פנה באיזה עמלתי הימים ויש בה כ"ח
 להסך מלת הסו להמנים דהיינו העלאת דמאמר כלפי לעל"י ור' יהודה חוסף על
 ואמר כלמן דוקא מהפסות מלת הובנה לפי גמ' אף מהפסות מה כלל אפי' שיהיה
 מלת הסו מהפסות כד' בכלל ימי הכניס יש בעצמה העלמות הימנים להסך
 כולם להמנים " ור' יוסף חוסף ואמר כי בעצמה ה' בפנה בבחינתה למעלה
 מתעסקת בחכמה דהיינו שחושב בעולם הפז כי שלם הפז הוא הפנה בעצ
 החכמה המעשית כלפי בעליו " והנה למען היות בעצמה הפנה לא מל' בחינת
 לפי פירוש הקצאים וינקה וצדקה הכל אבר א' ופארוה בעליו ובחן החכמה
צפון הוא הובנה ולכן בכל מקום מצפון תפתח היתה כי משם נשך מלת
 היתה בעולם וינקה להקדים חייפם ושם נעלה גוב לפקדים דלת' מלת
 ר' טוב אצור בענין ולכן נמשעם עם זה לפנה ומשעם לשובה " וכזוהר פ' במלכ

נ'
 כל וז"ל קמ"ד
 ב' וק"ל א' ע"ה
 כמ"ה כ"ה וז"ל

צפור נק' המפנה מלבנות מעטם פ' כמעט כוללת מקנה כן ה' נודדת
 מקנה שלה ומעבדית יחווה " ובעלה נק' עוף וה' צפור מצדו וכן נקרא
 בתיקונים ובתקנים אחר פזרו כי המעלות נק' צפור משפת מעטרו הן נק'
 צפור ואפשר לפרש במה עמלה שהיתה מקנה צפורו ופארוהו בשער ארבע
 ובתקנים אחר פ' דמשב' באופנים נק' צפור והאופנים ה' העשירי שפי' צפור
 ארבע ויאה שה' באופנים ובפנה בתיקונים צפור וה' אז באופנים נק' צפור מצד
 בעלה שבתקונים והיינו שה' נק' משב' באופנים צפור והכל א'

צדור החיי"ו משה פ' המלה הזאת ב' מקומות בפנה ובת' ובמלכות
 וכל העתה כותה ולו ממשעה לא צדור החיים ה' המעלות ואין
 צדור לחיות מל' דהיינו הפנה והת' המעלות כה ומעירים ומשעם כה ומשע
 המעלות הבהקים נהפם מנינים העלון והיינו עק' צדור החיים החיים הנשע
 מענה ש' היתה זה טחה לפי גמ' שיער משה עש' ליה קת' עליו מהזוהר מעט
 מבאסו כזוהר א' ויאלו זל' יצחק אמר כד מהעגלה טבת' יש טעלה ב' קע"ח
 חתעבור וזקה צדור דחיי' כגון דכה אדקער טלח' א' געאר אמר שטתם כה
 טלח' כה' חת' חת' ויסע מלמד הלי' האור ע"י א' אבא אמר טלח' חתעבר
 חז' עגלה כגון חתעבור כחל' נשמען קדש' אהתי' כווננו בה' שעתו חזקה

דף כ"ה

העג

כתשח בעג הישר כן דנה פנ הכנס עכל והנה א' התנאים הלה ר' יצחק ור' אשור
 ר' אבא פלג' בתנא ומענו כולנו כולה כולנו מעדו כד' ור' אבא לא ששה פתח
 כי חז' צדור פחות על' ור' אשור ור' אבא מעדו כי זה השלשה הם שלשה אבות חתעבר
 באופן קשור עמיה טלח' ר' יצחק אמר כד' מעגלה וז"ל עק' ייחוד השפתי
 אינו כי עם בעלה ה' וזהו עמור שלה החיטת ופארוה מתויתות עמן אז כד'
 צדור החיים והעגם כי הכל מתויתות עמיה חתעבר עק' כוונתה אינה לא להתייחד
 עם ה' ומעמם מתויתות שאר החפלות עמיה ומעמם כן צדור החיים פ' היא
 צדור וק' כגון לבנות חיות העלון דהיינו כל החפלות ור' אשור אמר מעדו כד' בחזק
 דהיינו ללית כד' פחות מעלה ומעמם על' פתחי חזק דחת חמלה ופתיחת לא
 מעתה לא לא בת' למוד " ועוד למעלה צדור הוא שלם כל החפלות כהן תל' טלח'
 על' שפתיח כד' טלח' כח' חת' טלח' יק' על' אמ' כד' מעגלה כש' עק'
 הוא דייחוד בעלון חזון לא טלח' פ' נביעה כשה' נוסעת אינה לא בחכמה החכמה
 ואפי' היתוך אם לא ה' כל מה חכמת לא יהיה לה זון כלל כי עק' ההתעוררות
 הוא מתחד וצדור בקוד החיטוק והכח העלון מעסקוק יסע מלמד הלי' ופ' א'
 והעלון כי מלמד הלי' הוא מלכות והנה עם נאמר שלשה פקוקים זה אחר זה דהיינו
 יסע ויאל' ייט' כפיית השפנה לתעו שכחש' ה' נוסעת אינה נוסעת פחות מל'
 אבות עמיה והיינו עק' צדור דחיי' ור' אבא מע' ליה לא געאר כד' אפ' ליה
 כקצת מע' ליה כד' דחיי' היינו טלח' חכה' ופלג' טלח' דחיי' קח' דמק' בלח'
 מלכות מעלתו אבון טלח' ככלח' בחתיה' מכל' א' כפג' עבדו וליה הוכר'
 להפ' איה' מעיב' ואינה יתיה כלכך ליה אמר ר' אבא טלח' חתעבר חד' עמיה
 פ' היתה מתויתות ככל' ומעגלה ככל' כגון דחתעבור כחל' ש' היתה הכר' וחמ'
 הכל כעשה ייחוד א' טלח' והעגם כגון דחתעבור כד' פ' לפי שיתחד הכל א'
 לא נש' היתה לא היה יכול החפלות כגוף נש' אחד שהיה כללית חפלות וכל'
 באחד דהיינו א' ר' ולכן כה' שיתיחד החפלות בעצמה הכל בת' עמיה ייחוד
 א' והכח העלון שה' שעתו וכו' כתשח בעג הישר וכו' וכבר נזכר כי התשח
 יש לו עשם לבן ומז'ס ור' דהיינו ייחודו עם א' אבות וענה פותיח חכה'
 עם ה' לבי' יתשח מעגלה פ' א' אבות ואז ה' נק' צדור דחיי' עם והנה
 מעגן מתבאר נ' ל' צדור דחיי' " עק' ה' כגון צדור חמ' כי הוא צדור שבו

מתקבץ השטח הנשטח ממנו שהוא חקד ולכן נק' מנה כלבי חקד
קלכה פי' טתקונ' כי כל לשון הטהרה ה' במלכות וכן כן מנה הטהרה
 יוסף מצד הצדקה כאלו נאמר שנה' כן מצד הטהרה מצד הצדקה שבו
 וע' כך חקד כלפינו במלכות והטעם שנה' אז צדקה מה' אז צדקה כי הטהרה
 יוסף מע' הדן ואין משפטי טהרה כל הצדקה אלא בצדקה אכל מצד הטהרה בטעמו נק'
 אינה צדקה והיינו לא צדקה פי' שפון עיסקת מן הטהרה המעם אינה צדקה
 שהיא משפיעה שטח מצד שטח בתינו בטעמו
 ע"ב הנה' בתינו הדלוקה' בצדקה
 עק' חות' הטהרה וטהרה נבנה
 בצדקה עק' חות' ה'

מרחק י"א

קבלה פי' טתקונ' כי המלכות נק' קבלה מצד היקוד
 ממש שהיא מקבלת ש' שמיטה מלמעלה
 ובתקונ' אחר פי' עה' נק' קבלה כאשר קיבל חות' בטעמו פן שיה' זרועות
 כן הנוטה והצדקה והכל א' שאז ה' מקבלת שמיטה בגודל הזונו'
קדוש קדוש הוא בטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 כבוד הטהרה אז נעשה קדוש כוחו כן פי' הטהרה בטהרה וטהרה וטהרה
 מלמעלה יהיה אה' קדוש בטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 נעשה לפי זה עלה יק' הטהרה קדוש אלא כאשר ישלח הטהרה בטהרה וטהרה
 הטהרה קדוש אלא בטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 קדוש אלא מטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 יצא הקדוש במלכות הטהרה קדוש וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה

קדושה המלכות קדושה פי' כי הטהרה נק' קדוש ולפי' יהיה יושטע
 קדושה במלכות נעשית ה' קדושה שפי' קדושה ובענין קדושה
 אם מע' הימין אם מע' השמאל יש כזוהר אלהי קדושה וטהרה וטהרה וטהרה
 הימין וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 הענין זה בעק' טהרה י'

ממנהם חלקים ג' עליו

קדש פי' ר' משה שהיה נק' קדש ממש שקבלה לכל זמנ' וטהרה וטהרה
 הטהרה פי' כי קדש הוא חכמה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 כדפי' בשער חס הא' הוא הטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 לפי זה פ' שט' קדושים הם קדש לטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 טהרה לטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 חלקי השפה וכן נק' מנ'

קדש הקדש הוא מענה ולמענה וכן ממש ולמענה נק' קדש קדושים ואפי'
 למר' כי קדש הוא הטהרה וקדושים הם חכמה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 פן קדש לקדוש כי קדש כולו חכמות קדוש בטהרה ומענה וטהרה וטהרה
 וטהרה קדש קדש הוא בחכמה וכן טהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 עליוה' למענה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 דחיקה קדש עליוה' ע"ב וכוון למר' פ' הטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 למענה פי' חכמה שהיא הטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 מע' קדש חות' שיהיה קדש וכן טהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
ק"ו החכמה הטהרה נק' חות' חכמה ממש שהיא חכמה וטהרה וטהרה וטהרה
 האפלטית ע"ב טהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה

קדש חכמה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 הוא הטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 הכובד השלם שהוא שט' קדושה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 כבוד שט' שהוא ידוק כפי' בשער הנשנים ואחרים פי' כי הטהרה נק' חות' ידוק
 פחותו בשט' הנשנים אחרים פי' כי הטהרה נק' חות' ידוק וטהרה וטהרה
 הטהרה חות' ידוק מצד הטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 פי' כי הטהרה חות' ידוק והוא סוכב השלם כפי' בשער הקדושה י'

קול חות' קול אלא מצד הטהרה והוא הטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 נעשה והוא כפי' וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 שלם יהיה בטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 והם ז' קולות שבממנו הכו' וכולם מצד הטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה
 טהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה וטהרה

העד

בפי' משפטים קבלה
 הוא שטח הוא טהרה
 קדש קדושים קדושים
 וטהרה וטהרה וטהרה
 קדש קדושים וטהרה
 וטהרה וטהרה וטהרה
 קדש קדושים וטהרה
 וטהרה וטהרה וטהרה

משפטים קבלה

קבלה

פי' חות' וטהרה

קטורת כתר פי' בשער מהות והנה ענין הקטורה כי הוא נעבד בתוך ל
 החונטם שהנח משקיט טח הקן ופי' בערך ענין שהנח היתה זעולה
 לקשר העולמות כינה וחכמה יחד בעת עליית טף טעם חכמה אחר הוציא לך
 החכמה המעמדות ההנח טף קטורה להטעם פ כאשר הוציא מנחו הייחוד והקשר
 ענייחדו על חכמה ופנה טף קטורה מלשון קשר שפי' קשר הקשר יחד כי באור
 שפי' הטעם שהם חכמה ופנה כולם יחד מור ויהי יחד וייחדו עלם ולכן ראוי ש
 שיקרה קטורה לשון קשר כן תבאר בלשון ומבואר בתקונתם כי המלכות קטורה
 של היתה מעט שהי' קטורה שמו

קינה פי' בוהר כי הו' ח' מששים במיתה ואמר פ' ה' מדרגה ח' מעשרות
 הקלטה יש קבוצה טובה והי' שורה אולם דבואה לבקיים ולבין על
 שדר הקינה הי' קלטה

קיים פי' הדיקה פנה בלשון כי היתה נק' קיים ואל תי' בלשון וקיים טעמו
 לאמנותהם .. ונאמר לומר פ' מעבד לפנה נק' קיים פ' הוא הנותן קומה
 למען שהי' הנותנת תמים לטוב .. פי' קיי' בויהי' דב' כ' .. קידה ישין לשון בואר

קלעוס הוא היתה ונתן קולעוס טבולה ואין מעבד חיד' הטרב
 בלשון בערך חכמה

קלע יש קלע טעמו קלע תחתיו והם שתי ההין ועל קלע טעמו נחמר
 וארת נפש חופף קלענה ופי' והוא הטבילת הקלעית כן פתרו
 בתקונתם .. נאמר הקלע הם שעלהם נחמר ויקח דוג' א' חלקי חכמה מן
 האסל והם הבריחים ה' ספי' שהם זבולה ופנה ענה ופנה חכמה
 ונעמ והוג היה חמשה ובהתייחסם בפנה חן בעלבות טף קלע וייחולם חם
 הקלע בסוד מעמדותי' המעלה ונעשה יוד כדפי' בשער המעמדות .. וכן
 פתרו בתקונתם

קן המלכות טף קן והאפרוחים הם שש הבנים הרובים עליה בחמשה
 חיתה בעלה השוכב בתוך חיקה פ' עדיה והשער החופפתה
 הבנים הי' חכמה חם הבנים שמהה ובעת הה הפנה כן מקרה המלכות
 ואחריו חם שיתעלמנה חלה והקן שלה הוא משטרון ועל זה חמרו א'
 תשבת בקנן א' חכמה שיש בו כי המלכות שם בתוכו כמעט חמרו

כ' שער טרפו ולפעמים כל הכניין טף קן מעט שהם נכס שכן ואין טף
 הקן א' הפנים או האפרוחים או הכנים .. ובמקום אחר משטרון טף קן שער
 מעטם כי פמחה החול הוא קן למלכות הקן צפור ..

קנה בקנה יש טעם טבולות והם נכס שש ספרות והם שש מעמדות של
 כסא הטלחן פנה והי' הלב וזה לב מעין והי' עולה דרך היתה המש
 להתייחד טעמו על ידו בסוד הדיבור והענין בסוד ההויה שהיא יורה ונעמד
 הואו פן הזכר וכן היא ראשונה והיא טלחן להך פה להתייחד שש בעלה חכמה
 בלשון בשער מהות והנה כל' והענין פ' המעשה שפעלה בחכמה הויה
 בתורה שש חכמות ומענה יתאן א' הפנה והם הויה קות רוחניות בסוד הדיבור
 ובזויתם בעלת הדיבור הפנה יכנס דרך מעמדה א' החכמה כפי' להתייחד
 במקורם הטלחן ששכמה וזה ייחייב היחוד פנה וכן חכמה כל' מששים
 וכות' מששים הקלענים .. ומפן חקנה הזה יוצא הקול הכלל האש והמעם
 והאני' היתה חכמה בסוד הדיבור כמעט שפי' לעמדה והקול כמעט שמה לקנה
 והקנה הוא ייחוד פן פנה וחכמה בסוד קנה קנה פנה .. יש קנה פנה
 הקלטה והיינו טעם חכמה ונעשו נעשה טף זבולה חמשי' וכן נער חיות
 קנה יש חיה לעמדתה וכן ..

קפצת החין פי' בתקונתם פ' המעלות נק' כן בסוד שהי' חופפת להוציא
 עש בעלה .. וכן טף קפצת חיד' שהי' חופפת לבין שהויה

קף חיד' טלחן בעליו ..
קלע כלשון הקלעה סמל טף כן מעטם שהי' דולפת אחר טלחן החכמה
 כהיינו קן מלשון סתיה כן פי' בוהר בלשון ולפי' שש קן
 ישם פי' בוהר מתקנות רפס כל' בלשון ובפנה פ' הקלעית טף כן מעטם
 שהם קן ובהיתר בלשון .. יש קן ישן הוא סמל חכמה וכן טבולר בוהר
 כל' בלשון ובפ' טח ולשון קן כפי' מקום הוא היסוד ופי' בלשון קנה ישי' אס'
קפס פי' בוהר כל' לך כעסוק כל' נעמי חיה א' וכל' קפ' אל מרין
 קפ' אין שאר חיון בל' דחיקון קפס כל' ומעט חמע טלחן
 בלחיה שהוא מעטם הענין חדר על חיות הקולם .. וקלחם חיון כל' מעטם שהם
 חיון למעלה וכן קפס על שם שהם קרובות למעלה והפך רחיה מעסוק

פי' קנה השמים חיקה
 חכמה זכור פ' חיקה
 קנה זכור חכמה חכמה

שמים שהם חם ומים וכללם שהם צולה וצורה וכל כי הפנה נק' רוב צמיח
בכחית הרוח בהיינו שמים שלשה ונון שהם שלשה חסות
רובל ט' בתקונים שהנוח היסוד בלתי בשך חסות והטעם שבו משפיע
כל מט' השפע והוא רובל שלם

רום אנו רום ט' המפיעים כי בחולם אנו בכתי ובאור
הוא בתי

רום שמים ט' סתקנים ט' החכמה נק' רום השמים ועלה נאמר
למי כנשאים טפים לרום השמים

רומת ט' בתקונים ט' בעת כמות הית' החסד שהנוח חכמה
הנה מעורר גשם וטע' אלו של' הנה רומת והי' התחומים
הי' המלכות בסוד הייחוד

רועה באשטם ט' השפ' ט' בתקונים שהנוח הית' שהנוח רוטח טעם
אשטם שהם שני הדין בענין מורה מן הקצה א' הקצה

רחובות פנה נק' רחובות משמע שבה הי' רוח הכלשה נחלה כלל
מצד כלי' בעליו ולפי טהור רחובות בנה המהפעת למנה
על הצנע והוא בחובות מנס דהיינו התפשטות הקט' יוש

רחום ט' ר' משה ט' החקל נק' רחום מעט שהי' מלאם על הבחורה
אשט שמיים רחיים מעצמם והית' ירח חמק ולב ט' הית'

נק' רחום ככח הרחמים שבו ונק' רחום החקל ככח החמק הית' שהית' הוא
ככל הרחמים והחקל ככל החסדים ומצד האם רומן רחום שהנוח הית'
א' צד החקל כדק' שפ' לשל בערך רומן

רחוק הרחוק לשלם הוא בחכמה ומעט מעט השופה נק' הרחוק
והית' נק' הרחוק א' המלכות כדק' בערך קרוב והטעם מעט
שמעלה א' החכמה ועל זה נאמר למה הי' השפע הרחוק ט' הית' שמעלה

א' החכמה ושמה המלכות למעלה אנו וכן ט' כנודר ו' ויהי' כבסוק הע'
מעשיך מרחוק וקצת משמע היס' כי גם הפנה נק' הרחוק

רחל נק' המלכות בסוד החיטה המעיינות ככח החמק הית'

שקב

שקב וככח החמק שבה עליה עומד הלמבנה על בנה

רחמים החמק ט' הית' מעט היות קו החמק ט' כשעלם
הקולעים והסוד מעט היות עולם הדין האמצע נק' החמק
למורה ס' חין בו תפסיתין כתיב שיש בו הפיכתין מעט יתקין מן הצורה

רז א' נק' השפעה מעט שהי' מתעלה ומעלה עם בעלה על חורבן פנה
מקלטה ונלטה עלית בנה עד שקיף יורה וכן הפנה טע' הכ' ער
היסוד החי' שט' ונודר יחיד נכס ושפחה נק' רבות שני שפחות שלמה ותעלה ספ'

ריח עשנו ט' המלכות בהיותה עלה למעלה לרצון בסוד עשן העלה
שפ' בעליו כי עלית הית' הוא ט' המלכות כי בעלתה מלכותה

א' מקורם הנעלה שחכמה אנו נק' רח השלם עד א' וברדתה יורה לך נוח
שפוחו בעליו ועשן הרוח פ' בהיות החם וכח הובאה שהנוח היסוד מע' החומס
מתפשט לשדוך העלם שפעל המלכות כעלית לך הדין המלכות ומלכותה

העשן שהנוח כמות הובאה הנשפע מן הובאה העלונים ומלכותה טעם
שהוא הסתלקות העשן א' החם ועלה לך החומס שהיא הובאה ומלכותה טעם
שעם המתקור א' חם הובאה כנודר חז' מתעלה חכמה פחוד הית' והמלכות

ומעליתים כי חוד הית' והפנה בסוד הית' כמבואר לשל א' מתעלה
שפע החכמה מעט מקורות החמק שבעתה ונפתחים המקורות דהם

ונשפע ומעלה הפנה בסוד הרחמים ואז השלם כמדת זהו רח נוח זהו
השלם אינו בהקטנה אחר העשן כמדת הזוהר כדכח זהו ונחלו בו כשע'
מהות והטעם כ' ועם השתקו הית' מלשון הזוהר "וכזה נלחן גם אכר המעשי

הח סתם כחכמה וכן אכר השפ' ט' בתקונים וכו' וזוהר אור השוים בסוד ליה
כמתעלה מלכות טהור ט' כל לשון הדין הוא כחכמה כמע' והכור
הדין חין בו מים וט' מים חין בו חכל נשמים ושקפים יסבו וכן

מעכח לשון שלם טענה ולח טל לבנה וכתקונים ט' כי היס' הוא עם א' היס'
כשהנוח הדין ית' ישאר היס' א' והעשן פ' חלם הוא הית' והוא חלם כשאר חין
המלכות שהיא הי' שני והיינו מע' השפעה והית' א' כשחין הזוהר שהי' אשפתה יתע'

רס יש שפ' בכתיב יוש שפ' בתיב והיות פלה חלכנו הוא כפנה ט' כלי'
בערך ירום ומש' הסוד ישוב עלבבא רס ושח' חכונה על המלכות

הט

ל' כבונ' .. ע' וס' אש

להענין שהוא כלל מנבד חכמה שהי' שולש החילק ממש שבה שקועים שרשי החילק שהנח החצלת

שיטה פי' בתקנות כי המלכות נק' שיטה מנבד חכמה כי הי' פשוטה פי' תקיפה שהי' פשוטה והי' סוד חכמה

שיר פי' ה'שפ' ע"ה בתקנות כי שיר הוא חכמה וסימנך שר' ובמקום אחר המלכות נק' שיר פי' שר' ו'ה' ולבגועים מפרש שיר

מלכות ונבדל שיר השירים בסוף א' והטעם כי החכמה והמלכות יש להם מצד אחד בסוד היוד שבמלכות כל' בשער המעלות ובחיות

בחינה יצא שיר שר' חמשה במעלות היוד והוא שיהיה יחד תקרא שיר שר' יוד שר' אחר ובמקום אחר אמר שיר דלויים משמאל ואפשר

לומר דהיינו פשוט שאמר שיר א' ופי' שיר דלויים אבל במקום שאמר שיר פי' שר' ו' ומין ספר שיש לו חלק בפנה בסוד השיר

שכחה פי' במוקד פי' מקץ כי בצד הקלטה הי' השכחה שאין שם זכרה ועם היות שיש שם זכרה בצד הקלטה כול' כעשה ע"ה

זכרה הוא לפי זה והוא יתר ר' מן השכחה והוא שאין לפשוט שמה כמע' לא יצא ר' ויטעו ר' פי'

שפנה יש שפנה שלמה ושפנה תפחה והם מלכות ופנה לא שלמה ודא תפחה והטעם כי המלכות נק' שפנה ממש שמעשכתי

בשולם התחתון כל החצלת העליון והפנה נק' שפנה ממש שמעשכתי וראשונות על שבט ישראל וראשונה חו' חפשי למר כי הם מקום ששוכנים בו

שש קצוות אם בתקנה עלמה האם כבוד עליהם ואם כבוד יהיה בתקנה וששים שם שפנה והפנה נק' שפנה הנותרת ע"ה נבדל כח' בתק' //

שכל טוב פי' ר' משה פ' היסוד נק' שכל טוב ואמנם לעיתים כי כל מקום לשון השכלה מנבד החכמה כול' כעשר זנותיות כפ' ומובחן

בעליון " עול אמרו כי הטרר נק' שכל קדמון מערה על קדמית " וכן שכל קבוצ מערה על קצעות בהמנים ואין להם טעם ניש שקלה למלכות

שכל המעל מוטעם שהי' חכמה תפחה השלטה השלטה בשלש התחתון ניש שקלה לחכמה עלמה שכל נבדל ממש שיש לה הכדל פנה וכן הטרר

כענין

שין מוקד כח' שיר ק"ח א' שכל טוב ו' וכן ענין וכו'

כדמיון הטרר כן יש לחין כבוד פי' כדלעיל פי' ה'שפ' ע"ה כי היסוד נק' שכן קרוב להיות שכן למלכות והוא שוכן עלמה וכבר פי' ענין זה בשער קרוב

שכל פי' ר' משה פ' היסוד נק' כן והסידור הטרר ממועד קל של שתי חכמה ככלל הכבוד ופי' כי ככלל הכבוד הוא פנה שהנח כסא לכבוד

ניסה כוון חמשה דעה להכנה הענין כי מקרא הסוד ואין הענין כמע' שחכב כדפי' בער כו' ואפשר למר שיהיה בסוד נידוקה לשון המלכות תחת

ככלל הכבוד ממש והוא חסד בסוד הלבנות כל זה הוא לפי חכמה אחר כוונה פ' כח' שיהיה בסוד הוא חכמה חכמה פוס' המלך כי השלש חכמה

תקופה וכן פירושו שם בסוד לח' תראה לביתך מעל ולפי פירושו זה כוונה לטוב ענין שפחה ככלל הכבוד דהיינו פנה נבדל שתי חכמה כוונה

שלהבת פי' ה'שפ' ע"ה בתקנות כי הנבלה הוא יוד דהיינו חכמה ושלשה המעשיות מתנה הוא ואין דהיינו היסוד עם כללית השם קצות

ונק' החכמה נבלה והמחזה שלהבת בהיותם מלכשים בעין וכבר הא' רכבו כזה כלל הכבוד בשך נבלה ונבלה פי' במוקד כפ' מעיף אל ענין חקו

שלהבת י' לא חשך דנפק מע' שופר כלל כוונה ומע' נמשך שפנה כד מעלה טח בבגות שר' אוקיד עלמנו בשלזופתח בתקנה דק' ע"ה

ומבואר הוא פ' נק' שלהבת בשך ה' בורה ונק' י' בשך שהנח יסוד מע' שופר שהנח מע' שך הפנה ש' חכמה ולכך נק' שלהבת י' וישעם כי הינח מע'

שופר הוא קול השלל מע' ואם נדוח לבן אמר כלל כוונה ומע' ניש חילת וזיל פן שלהבת וכן קול כי חקול העקר הוא הרוח וטלגין המע' והמע' ו

והשלחה העקר הוא ה' בורה ונמשלגין המע' והרוח ופוקר השלחה חזו הוא לערר החכמה בסוד שמע' תחת ר' פי'

שלם נק' היסוד כבוד כללית לבחינות בו שהם נבלה נבדל חכמה חזו וראמם ועל שם השלם המע' פן הקצוות תהי' נק' שלם

כי יתייחס השם הזה פסוד ופחדו כוונה כפ' מקץ הטעם כי בהיות ה' חכמה מקבל הלב טהבות העלמות הנשעם א' המלכות תלמשה כוונה ובחיות

המלכות מלכה חכמה ככח חזו הוא מקבל הטהבות ההם ומע' ש' עם

חכמה

לחכמה הנק' כבוד

כמ' טל' אור' חכמה כמפ' חכמה אצל ארץ חקו' נבדל מל' שבת כמ' הכבוד דל' חזו כוונ' שהי' אף עלוה מל' שיפתי הכבוד חכמה פי' ע"ה

ק"ח ב'

שייך בהם שמינה כמו השמר מן וא אינם אלא לא תעשה וכן לעבודה ולשמור
 וכן דול ולשומרה או מבורה לא תעשה ומבורה עשה הם הנה מלבד החסד
 והזכר מוטק א החסד ושם לא תעשה וצבורה ולכן הדין מוטק א השמירה
 ולכן זכור לזכר ולשמור לזכרה ולפי זה לא תקרה שלש פ"ה מצד הצבורה
 ולא יקרה זכור אם לא מצד הצבורה ופטעם שניהם יחד נק' שמור
 ופטעם שניהם יחד זכור וכן פ' בוהר פ' יתר והארכנו בערך זכור
 שכלחך ה' הפנה וכל השמירה ששמירה משה וה' משה חסידה שמירה
 כמבואר בזה ה"פ פ' עיר ה' ה' שפ' בשער מלכות ה' ה'
 כל א' וכן בוהר פ' ויקרה חיימה בחנוותה ויהא בשמירה וכן חס'
 הפנים שמירה ע"כ ויש שפ' בעבודת וכן כתבאר בוהר פ' ויקרה חסידה
 דמנה הא' שמירה לא כנסת יש ע"כ ואמר לעיר שחומר הקב'
 השמירה מלשונם מעבדה כן שמירה

שמירה ה' המלכות וכן שמירה בהיות שבע הדורות שבה שבע שמירות
 מחירות כבוד השמירה שהם שבע שנים יש חילק וכול בין שמירה
 ויובל כ' היובל ה' הפנה וה' כללה משפט וכל א' משפט כללה משפט
 אחרות אמנם השמירה שה' המלכות ה' ההנה בה שבע שפ' ששנות לבד
שמנים ה' ה' שנים משפט שהוא כלל משפט ומעמד והטעם למד חס'
 עמם ולא אחרי מעמד בלתי הורה כי המעמד הולעם לשם ש' פ' עני
 המבדשן כל ולא נק' ה' שמנים אלא במצוות הדבורה שהן כלל הקצוות
 יחד ומשאלתם וכן מבואר בוהר פ' ויש ופ' שבע הנה והטעם שנה שמנים
 כלשון פס משפט שבהיות ה' כלל כללית הנחמד הזה חז' מתידיים עלינו
 ה' עומם שהם א' ששנות וצורה וכן נבא הנה ועל שם כלל נק' שמנים
 וכבר נזכר כי החסד כלל הנבא שהוא ענה ממנו והצבורה כולל הקור' שהורח
 ענה ממנו וכמו שהיה כולל וצורה כולל נבא הנה .. נ' מפ' ויקרא פ' ב' עקולא
שמירה פ' בתקונים כי המלכות מצד התארות הנה שמירה

נק' ה' שמירה .. נ' השמירה .. נ' וכן כתבון חס' קצוות
שמירה חז' שמירה ה' המלכות וכן שמירה משפט שה' שמירה בחכמה
 וכן חז' משפט שה' כללה חסד וצורה כדפי' בטעם וכן עשה

על

כ"ז

על שם שבעת עלתה למעלה בחכמה חז' ה' שפ' שחיה משמרת כלל שר
 עת בואה א מקומה .. וכבר הזה יורה ופתי בחכמה שמעט וכל בחכמה חז'
 כפנה חז' כסדר .. כי הכל המלכות חמשה דוקק בעת עלתה להיותה שמעט שמירה
 ו' משה החרך בענין כפי' שנים

שמירת פ' ה"פ פ' כי הנה ה' שמירה וה' נק' שמירה והוא למעשה שר
 השמירה עת עלה הנה .. ובמקום אחר פ' כי פנה ה' שמירה וחסד
 כלל עלתה דפנה עד הנה חתשמות כלל .. בשער השמירה ופד אברהם מעשה
 למטה ומעשה למעלה פנה בהנה חז' כפנה כולל בשער משנה למעלה
שמירה תלמיד בצבורה מצד הפנה וכן שמירה ה' בצבורה והוא לשון ש'
 שמירה וכן כפנה כפי' הלב שומע ומלך שומע שמירה לק' נא
 שמירה לקומם מלפני ששנים הצבורה מוטק לב החסד פ' הפנה .. ולשנים
 השמירה בחכמה נחן זה כלכל מן הדוחק שכל א' חושם במעט והוא הנקרא
 חוש השמירה שבו משמרים ה' חושם בדרך העלם וכן א' שם והענין כי צורה
 הוא שמירה פ' חוש השמירה צורה הנה פ' חוש היתר ושניהם נמצאים בפנה
 שכן צורה וצורה כפנה וכן הנה חוש הנה וכן הוא כפנה שכן מצאות שם
 ושלשם בחכמה שכן מצאותם שם בעלמם והיינו חוש השמירה .. ועם היותם
 כולם בחכמה וכולם כפנה ע"כ שיקר היתה בחכמה כמעט ששקר הוצלה בחכמה
 ושקר שמירה כפנה כמעט ששקר הצורה כפנה .. וזה חז' שיקר לתקן כפנה
 משמרים מצוהר החולקים בענין זה

שמירה אחת פ' ה"פ פ' כי המלכות נק' שמירה אחת לפי
 שבה נולד לשון שמירה הוא במלכות כולל לשון וה' שמירה אחת
 לשבעה הנה שבה משמרים כל חסד והכונה שה' שמירה מצד השמירה
 הדליות בכל חסד' וכן פ' כי המלכות נק' שמירה שבת כולל וה' כהנה
 שמירה שפנה ה' הקטנה בענין ספד רשעים יתלבון ולכן צריך שלח להרדה
 בחלל שר

שמירה הנה שמירה הם והם שמון השמירה והוא שפע חסד שמון כאשר
 נבאר וכאשר תקבל המלכות השמירה מצד החסד נק' שמון השמירה
 נק' שמון השמירה והטעם כי הנה משחרר אברהם והוא לשון צורה שהיא חסד

עין נלוח העולם כפי'
 נהי מית ק"ב ב'

שלה א מקום א כי הנח וההנד מתחמנים על המברות
תבואה ט' כוהרר ט' ימי ט' המלכות ט' כן זה בערך בחיטה היא שונה
 בערך מדרגת הקדושה וכן מעוכה עם
תבונה הפנה עצמה ט' תבונה ויש חילוק בין פנה עין תבונה כי כונה
 ט' בקור כן י' ט' הית' סוד הית' המסחר למעלה ומטה
 החכמה והפנה והיו כן י' זה הוא חכמה ופנה כגודל וכן הוא הית' בסוד
 הית' כן השוכב בחיק אפוא אמת והיו ט' כונה אמנם ט' כשם פנה בחיטה
 פתוח עם החכמה ומעט היות משקר היחוד היה בפנה ולא בחכמה לט' עליה
 הוא כשם ולא הוא כענין זכור ושעור ספארו בעולם על ותבונה ט' זהו
 הפנה לבה וכן נבט שהם הית' ומלכות ובהיות הפנה שופעת וסוכרת עליהם
 כשם עלה כעט ט' תבונה והיו שחקר שם הינד שהוא אהב חכמה מפנה ט'
 ששלת' היחוד ההוא כל זה ט' פתח בטהונם ובמורה ובחילוף אור באורה
 ופי' בטהונם ט' המלכות מצד הפנה ט' זה תבונה

קבל בזוקי רוב
 קבל בבונה
 וזהו מין קבל בזוקי
 ובאק שזו מעלה א'
 שהיא לם ה' שבו א'
 קריא קבל " לר"

תהו הפנה ט' תהו והטעם ט' ט' כל הכהיר מתי בהן דבר המלגא
 חת הלה ומתי תהו דבר המעלה בע אדם כן ט' באר עם
 ברתומות מתולגים ופי' כוהו הוא דבר שיש בו ממש ויחא בחסד כדפי'
 לעל בעליו אמנם תהו הוא דבר שאין בו ממש והכוונה דבר שאין בו אחיזה
 שהוא הפנה ועל כן ט' לני לגון שאר והוא כהינן שהוא לבר שאין לו צורה
 והוא קולם אל מצחיות הכוה ומלך כל כלה גרות והוה הפנה שפי' הקדומות אל
 מעלות הנלי ומקבל כל המצחיות ט' לני חפשיותה כפי' אם הן ואם הם
 ואם חקד ואין בה השכלה אם לא על הטען ומפני שה' שאר כלל השוכה אמר
 כג' החדר לבר המעלה הכוונה לבר מתעלה כג' אדם שאין תשובה לשאלת
 מן כדפי'

תהלה כשם זה ט' ט' דגם כדבה הזוהר כה' ט' הית' ט' כי תהלה
 כביר ובמקומות אחרים תהלה כפנה ול מעשה פי' חכמה
 ופנה כלל ט' תהלה ושתיים יחד תהלות והמלכות י' ט' תהלה וכן מלשח
 מל' הכהיר וכן כג' כראשית בפתוח ותה' האשה ופי' ול מעשה הכהיר הענין
 מעשוק הוא תהלה והוא ל' והעלה לני לפתח הענין כי תהלה אמר

הוא הסדר ומשם משפט החכמה על הפנה ושתיים יחד תהלות מפני ט'
 ששפעת מהיהלה הזבלה ומלכות תהלה כבוד אין אף בעל כוח בתלתי
 ולא יקראו תהלות ט' אים מצד המלכות ששם התהלות כבוד מני תלכ
 שים ט' כפי' כבוד המלכות שבה ט' תלם

תק משום כוהר ט' נח כפנה ונולם מערך כחך ופי' שית' ט'
 הוא כה' והטעם ט' הוא כפנה כחמנע הזבלה והכונה ושם ט'
 שט' ט' שחן כה' בסוד הית' שהוה האמצע שבאמצע כמבואר במתמלת
 קם כעמים הקולות און שהוא ט' ממש שהוה אמצע בין הזבלה והכונה
 ופי' המאמר כעשי מהות והנהגה כג' וכלל לשון ערך ומעלה הוא רשעה
 כחלפות וה' אמצעות כג' הית' ט' פי' אהיה לפעול זהו

תלפת הוא וכאן הקלפה לסי' ט' תחלו התלפת וכן יהיה ותלפת
 אומם יש תלפת בצד הקדושה והיי' תלפת שט' והוא תלפות
 כלפי' ט' כל פנה לפי שט' ואשר כה' תלפת יעקב ופי' יצחק ג'
 תלפות כדפי' בערך יתקב ולכן אמר לוד ואנכ' תלפת ולא איש שה' כה' ט'
 עלטה כה' כדפי' בערך תיש

תענית פי' בטהונם ט' המלכות מצד היסוד ט' תענית והטעם ט'
 היסוד ט' מעקל טעבואר בעליו ולכן ט' הי' תענית וכן ט'
 שהוא ט' מעקל פום ושאר י' כן הי' און ט' תענית

תור כוהר ט' ויקרא בעשוק וקול הית' אל קול הית' דחיתה שבע' ד'
 דתה עכבת' תיקה תיה סתם תיה שכת' ק אה ליה תר כלל ויקרא
 ייקר והכוונה מעבר במלך שכת' כה' הפנה כה' החפלות בשם הזוהר מעבון ט'
 ונעה קד קבלת רכור עלויה אסתהאת נעה ולכן תיה שכת' ט' תורה
 לעז' א ט' ומלכות יחד והשקר הוא הית' שכן הדק כפי' בערך שמת
 ובעד זכור ולכן ט' תור כעוד שלא קבלה חזר ענין וכן ויקר אהים מלכות
 ג' וזוהר עלה לעז' שטען ל' כה' יחד עמה א' ופי' ופי' היות שיקרא כאלה
 הוא תלפות ט' כדפי' תירצו ע' שם כוהר

תרה תחית חלה הם י' י' י' כחמה ומחמה ט' ופי'
 הית' כהיי' הית' ככופ' ופי' סובלת חכמה של מעלה

הוא

שער היכלות

אחר אשר נאמר קונו וצדקתו
 כוונתו כי כעסק הספרות רצוננו
 לכתוב ענין היכלות כפי הענין
 בספר הזה ותיקו בענין היכלות הזה ענין
 הענין אשר הזכיר בתיאור מעלתו כפי אשר נזכר
 בהיכל הראשון מעלתו למעלה הוא כפי
 ובהיכל הזה יש מעולה א' טהרה שמה והוא עומד על
 פתח היכל הזה עם כונה מעלתו מעולה אשר עמו
 אש פלס וכלב כעל עולם ובאשר השמנה עלה
 לעולם פתחין לה פתח וה' נבגתי ואם הי' נבגתי
 הוא משלטה א' וכמה מעלה חבלו עדותיו חותה
 וכדונת שם יב' חדשים ועל דרך זה בענין היכלות
 שבהם האור והנורה על פתח היכל מעלה
 א' הפלס ונמנהם בהיכל היכל כפי אשר נבאר
 המעולה הזה על שישלש כלש' תעלה ואז
 סגולתו הקשר סתהם לבו ומשם נעשרות
 עולם כנראה ואם הי' תעלה יחיד מעטים
 אש כשהי' מעטים אורה ואם לון דוידים
 היחיד ונמנהם כד' חלפך קודש לשנות
 הכונה ב' והנה למעלה הוא טהרה נקוד
 לקבל השמנה או היכלות ואשר שבה
 לפי מעשיהם ולמעלה מע' חתם זה
 אורה לבנה השוכה השוכה כמעלה
 למעלה כדמך דלל כל השמנה נבגתי
 תעלה הכמנה לכמה כפתח זה
 על שם מאורות חיות ובלתי ולקח
 פנמות היכל זה הוא רוח א' וכן
 הספר מתבאר ומעלתו לשה מאורות המאור
 א' לכן סתגנון לבד רוח

מעלה

157

מעלה ומטה וז' רוחות המאור השם נעלה
 ר' מאורות לז' רוחות וכלם מאור א' וז'
 קלל האדום כדפי' ופוצצם כעין נפושתי
 כפי' ובאשר היקית העליון פנה למעלה
 היכלים כפי' שם הם מעלה ופאשר יורד
 יולב וז' כי מלון כחלם ופד' כי ההתעוררות
 תחלה ובהנה המעלה ופד' הכח העליון
 שהוא הזכר כפי' לקח אורה למטה
 הזה כפי' אדם ולענין הזה האור כי
 שמע היכל אור עולמות הוא רוח א'
 הוא ענין רוח א' וכן לבנה ושמע
 הישעט שהוא לבן וכצדק אדומים כדפי'
 כצדק הימני מעלה זה השמנה כעבו
 להיורה נעלה תחת הזכר והמאור הזה
 מעלה מהיכל השפיע א' הפנה א' השמלת
 ומודם השמלת הנקבות א' ויהיה מעלה
 הזה ומעלה חלונות שתי המאורות זה
 וכד' כדכר ויורהם שמהם מיוחדים
 משוון מונון כדפי' בזה והתקשרוהו כשער
 המאורות אלה יחד כפי' הספר והם סגור
 ומנון שתי החיות האלה הימני והשמנה
 ככללם שתי החיות האלה הימני והשמנה
 ככללם שתי החיות האלה הימני והשמנה
 ובהיכלים שתי החיות האלה הימני והשמנה
 ובהיכלים שתי החיות האלה הימני והשמנה
 ובהיכלים שתי החיות האלה הימני והשמנה
 ובהיכלים שתי החיות האלה הימני והשמנה

נכחות וכן כחן כבדו יסתי המאור הימני צעמלי וכאשר נתברו שפי הדורות
 והמאורות האלה שהם לבתי הספור יוצא מהם מאור אחד שהיא חיה אחת
 עלה וירדה ומתיישבת עליו אופנים אשר נבאר בה ודמות החיה הזאת
 באהה שולטת על גוף נשאל ממות רבוא אופנים אחרים על לב הדוכים
 והם משוואה כל עורות וכל כנפים כנפטי נשר ונראית חיה המרחיב
 ומן הזנב הזה מקבצת קייט א' והקייט הזה עמדה על שני עמדות א' מעבר
 זה וא' מעבר זה והקייט שניהם נשתי אשערים האלה הם שני כדופים ועל קייט
 זה ארץ הכתוב וארץ על הקייט אשר על קייט הכדופים ועל קייט זה הקייט אשר
 על קייט חיות ועל הקייט הזה מעמדה הזנב הוא הסופר על הכל ובהקייט הזה
 מתקנים התפלות עד שמתקצצם כולם על נח סובלמן לבולם כבדו לבדו
 וכן כל אחרים העסקים כתיבה בלילה ומעמדתם כל הדברים האלה מתקבל אופים
 הזנב הזה שב עלות השחר ואחר עלות השחר והאיר היום אחר היכלות
 והתורה עלים ומשתיקיים א' קייט הנח ספר הזכרון " הבה הנה עומד
 עליו אופנים הם הנלבים נשמש אהיט קדומת למעלה יאהדונתו וכל
 א' מהם עומד עליו מעמדם הם ין מעמדם לז' נלבים ולכל א' מב' אופנים
 ד' פנים שהם ין פנים לז' אופנים והפנים האלה מעמדים כל דמות כל
 שהיא עומד עליהם והז' אופנים אלה נכללים כל איתות שהם ארזן שסלפון
 עבר המעבדות משהמש כקם ול' אופנים לו פרחים בארץ הנח שהאוויר
 הוא כלל כל איתות יתוק ונכללים איתות ארזן באיתות יתוק והם
 משולבות אשה א' איתות סתפלות הללו ונכללים במעמדות אור הללו
 שהיא יאהדונתו שהיא כללית כל היכל הזה ובהיה כולו נכלל פנים נר
 להסתלק אר' מהנצח בהתפנות ונח אשמש המעמדות במים ועל מעמדות
 זה נאמר באופנים א' אשר יהיה עמדה ארזן שהיא אשף אה ללתי לבני
 ונאמר מעמדות היכל הזה עומד א' והז' ענן מפיכלוה האשון להיכל שני וש
 העמד הזה ארזן הנש וכל אשר יוכל כלמה שבהיכל הזה זה עם זה והכל
 כרוח כפף או על התפלות יתיחד הדת הכלל שבהיכל הזה עם רוח
 היכל הענן שבהיכל שני על העמד הזה " ומעמדות היכל הזה נקמת
 בשני עמדות לבד מעמדה ושמש קופע ואר' מעמדה על שנים עשר אף מעמדות

והשם שמתקבל וממנה על שנים עשר אף מעמדות אחרים ושנים זה חרף
 הימני וזה א' השמאל וכן יתדות המשכן ולבד דרום שני מעמדות אחרים
 ושמש שפופל סתפול כל א' וא' מעמדה על יב' מעמדות אחרים והם
 מעמדות על קיום העולם אה נראים משאנים שהם עמדות לעקול וכר וקב
 הראניים להתייחד זה עם זה וארץ שלעמדות מברכה כל החיים מן האשר
 או למעמדה עמדה הם מעתיקים ולפי הם נראים בעמדות להעלות מעמדות
 חד וארץ שאנים שנים ואינם נראים מעמדות בה " לבד ענן שנים אחרים
 ושמש פתחיל עמדה והם מעמדות כל א' וא' על יב' אף מעמדות והם יב'
 יתדות באחרים לבד המעמד שנים אחרים ושמש פתחיל עמדה והם
 מעמדות כל א' וא' על יב' מעמדות והם מעמדות על המעמדות נשי עמדה
 כעבור שבע פחות שנתברו לז' נתיימע שנתברו והארץ הזה מעמדה א'
 הקייטות שבע כפחות מההכרה העלמה וזו בת קול יוצא ואור הזה קשר
 כהתורה אמנם נכ' וגו' כולם הם יתדות פתוחים אשר אמר וגו' היתדות
 השמעות ועמד שמענה מעמדות שהם מעמדות נאחזים פתוחות והם כולם
 חוזק להיכל והיכל הזה נאמר טלחה ופול טעקרה מנתקם באשר הרוח
 שבהיכל הזה הנה להיות בכלל בהיכל השם כפף " ועמד כענן היכלות
 לו כמור ככתוב איתות כפף כפף וזו מה שכללבו מתחל דברה ?
 ה'שם פה כפף פקוד ובפסוקי ה'שם

פרק שני
 בהיכל שם והוא טף היכל פנים השמנים כתיב
 היכל הזה טעמנה רוח אחד מאור זך הנה אפס
 השמש שוהר וכן אור פנל ובהיכל הזה צפתיים א' לבד דרום וא' לבד
 כפף וא' לשעה באמצע ופרטי הדרום והכפף נטלים ונלגהם שני מעמדות
 חסד הם תחת יד המעמדה אה ששע אור פנל והוא משנה לפתח מטה
 האמצעית והוא שולש על ששה חיות השלם דרום ומעלה וצפון וכר
 העמדות שהם הרוח כל או הרוח שחר האומות כולם תחת יד העמדות
 האה והמעמדות שששה חוקק דיוקן שלהם כלבשיון שהם אש דולק
 ועלה למעלה ומעלה איתות להנה ואכה חוקק בורה הרוח האומות
 כלבשיון על כבודיה חלה כונן טקם תבשלת כדפי חלל ואותם הרוח

זכ

החיות ה' אשר אמרו כי אשר הם כופעים כל חיות הנחשים השמים
 היוצאים מעצם הקדמולט כולם כנגדם כאשר או נוספים ונראים וכאשר
 השמה עליה ומעצם היתה החיות הזו היא שאלה לה כנגדן אחתה של מעד
 וכפ אשר טלה בערה ונדקף אחיה במעלה הוא מעשה ואם היה יכול לשבור
 בתורה יורה ולא נקבעה לוחה חיתה למען תחת ההיכל ב'כ'ט' ובחיות
 וכאשר השמים אשר תחת החיה נוספים כנגדיהם ומשיקות אשה על אחיה
 אולם חיתה השמה והי' שרפה ואינה נשפית וספית ואינה נבנית וכן
 הי' בכלים אע"פ שיש לה מעשים נופים כיון שלא נקבעה בתורה כראוי
 וכל המעורות והחיות והאופנים כולם כללים תחת החיה האחת וכולם
 משתתפים תחת כנפיה לעלות עליה למעלה החיה הזאת בהיותה
 מעלה אחת כל חיות אחרות אשר למטה מעלה כאשר אמרו כל א' מהר
 חיות יש לה א' אופנים א' אופן א' פנים לבד המעלה ושאר חפץ ואופן א' פנים
 לבד הצטן ק'ש'ט' שמש ואופן אחד טנה לבד הדומם ט'ה'ט' שמש ואופן א'
 פנים לבד המעורב טכ'ט' שמש ולכל חיות ואלו נ' מעוררים שבעד עליהם
 נמצאו נ' מעוררים לכל יב' הם יב' מעוררים לכל חיות נ' ור'
 חיות עליהם מ'ט' מעוררים וכל המעוררים פנים א' האמצעית כי כר'
 פנים הם הוא מן האמצעית וכל על פיה יחנוף ועל פיה יסעו ובגופו א'
 האופנים שמינה קול נגד מעוררים נב' דומם וקישם וכל החיות והאופנים
 משוהים לה'ה' הימנים אומרים קדוש והשמאלים אומרים כרוך
 והאמצעיים אומרים קדוש וכרוך והטעם כי קדושה מצד הימנה א'
 וכרה מצד החסד והאמצעית מורכב משניהם כי יקו האמצעית כללית
 ומעצם כפולתו וסוף הימנים אומרים קדוש והשמאלים אומרים כרוך
 להורות על רוב הייחוד ימען כללית בשמאל ושמאל פנים ובהתייחד
 המעוררים באופנים והאופנים בתיות והחיות כל אופנים נ' א' אשר
 לחיה קדושה האמצעית יושב ומעורבות ומעורבות אשה על אחותה להתייחד
 למעלה כרוח ההיכל הנעלה א' כן מעורבות ומעורב זה שומר לבטל כי
 חיש מעורבות חיתה והטעם כי ההיכל השני הוא היכל מעלה ונעלה ר'
 היכל המעוררים כרוח הקדוש וההיכל השלישי הוא היכל הנבואה מקום

ישיב

כ'ט

ישרת העפאים ועתה חזון ללכת שאין מקום ישרת העפאים בספירה
 ממש כי אין הספ' רב נ'ה' בגוף חסד בשלם אפי' לעצמה אמנם
 החילוק שכן לעצמה שאר העפאים הוא ש'ל'ה' היה מעצבא מתוך היכל
 הרצון שיהיה היכל ששי' כאשר נבאר ושאר העפאים מהיכל נ'ה' שהו היכל
 שלישי ונדקף וחפרו המעוררים במעלה וחלם הם מעטים מהיכל זה השני שאנו
 בו ועוד כולנו זה כי מעצמה היה מעצבא מהיכל הרצון ע' חסד ה'ת' ומעלה
 מעצמה בהיכל החסד והייתה נבואתו מעצבא לה'ה' מעצבא חסד כי לא היה זה
 אמצעי פניו וכן ההיכל להפטר עש'ט' נבואתו נ'ה' לא היה במעלה ולא בחיות
 אבל שאר העפאים היה משתדל חסד' ה'ה' בהיכל שלישי והמעוררים סוף
 הקדוש היה משתדל חסד' ה'ה' בהיכל פני' והענין כי בהיכל שלישי ה' מעורר
 הייחוד בבחינת ה'ת' ובהיכל שלישי שהו היכל א'כ'ט' כאשר נבאר מעצמה
 חסד הייחוד שהוא יחוד שתי ספרות בתבואת ה'ת' על המעוררות ומעלה
 מערך הייחוד אסתלקה ש'ט' מעצמה ומעלה כרוח הקדוש מעצמה
 חסד הייחוד בהיכל זה בעצם השמים בתבואת המעלות על ה'ת' והיא
 ש'ט' מעצמה יורה מעצבא העפאים והייסג שייחוד ר'ב ומעורבות כ'ט' והוד
 כ'ט' בשער מהות הנקב ושערה' הקדושים וכולם ש'ט' פניה שלישי
 כי מעצמה היה משתדל כבואתו כל אמצעיים כ'ט' וכן היכל נ'שפיתו
 ושאר העפאים היו משתדל ה'ה' בין הקשרות וההיכלות נ'שפיתו וההיכלות
 והייסג שהיו בהם פאור א' נבואתהם כחומרנו נבדל הבן לחל א'ת' המעלה
 וכן פ'ש'ק' ק'ה' חיה רואה יחשה וכו' וכן שאר העפאים והנה בהיות הנבואה
 מעצבא ע' אמצעיים כל ש'ט' ש'ה'ר'ב' האמצעיים ית'ב' חסדיות והמלכות
 והעד מעצבא ולהיות נבואת ד'ט' מההיכל הזה עם היות חלקיו משוהים
 כאשר פאורו כן חיש חמורות ופ' היכלות כאשר אמרו יתייחדו כל
 הכחות הנזכרים שאר העפאים כנגדו והשמים באופנים והאופנים
 בחיות והחיות באופנים החיה קדושה והאופנים הא' בתיה עצמה נעלה
 ויתחדו ד'ק' העמד אשר באמצע ההיכל ויתייחדו בתוך ההיכל השלישי
 כי זה עיקר כ'ש'ק' לחיות ההיכלות ד'ל' המעוררות והרמות אשר בתוכם
 זה בתוך זה וזה בלדך זה בלדך השבר פ'ש'ק' ח'ט' וההיכל הזה נאמר

זכר עלה יתדות כהיכל השני אשר אמרו שם הכ לבד משה ושם
 יהלכז עזרה וכל א' וא' משענה על יב' אף ממעט אחרים ושם הכ
 לבד כרום ושם אהלה כלהי וכל א' וא' מהם משענה על יב' אף
 מעטם אחרים וזה הם מעטנים על קולות וצפונות אשר היו שם
 על המשבר וקולות אותם ומעטות אותם למענה אשר על השפת
 ואין יכולת צד האומות לקטר ולפגועים שמהם עד שמע לקטר
 קולם ויכול להיות און " ועל לבד כפון סלע לאל קרשתיק שמש ואם
 מעטם כל א' וא' על יב' אף מעטם אחרים " ושם הם לבד המשבר
 ושם סוף א' נדחה וכל א' וא' מעטנה על יב' אף מעטם אחרים ואם
 מעטם על ג' ברת ליהם העולם לא יפגם וכאשר און רונן נמצא
 בעולם מעט אהה בום הוא ולא טע רשות לשטון להשטין והרף לא יתדות
 כלהי יתדות אשר אמרו כהיכל השני וכיכל השאר היכלות
פרק כהיכל שלש והוא כף היכל כונה היכל הזה הדרך
 יתר בעל ומשבח מעט היכלות הקולותם ובהיכל
 ר' פתחים לב רוחות העולם פתח א' לבד הכרום ובו מעטנה א' מלבד
 שמו והוא שולב על לב פתח כיסן אשר נקרא על בני יצחק ארם
 לבין אותם בעיני אים מרבץ העלון באים תחת ידי המענה הזך
 ויתר ידו שם סופרים ושם שאלשיל קמול והם מתקנים על
 פתחן היוצאין על בני ארם לבין אותם וכבוד כך הוא מעטבותם
 שלא ימרו כיד סנציל המלך המענה כהיכל הא' אשר בצד
 השמאל פתענות אשר עמדם לקטר על בני ארם ולעגנים לבין אותם
 א' יצלו ומהך בשער היכלות התענות כף ולפי המלך המענה
 היה מתקן אותם ומעל עג כוכבים לאות שמע טלחם מלך מעלן
 א' מע אלף ולכך הוה חזק עליו " אחר שנתקנו כל הספרים ומה רפ
 בפתח הזה לקח אותם עלה ומפא אותם א פתח השפ שבצד המזרח
 ושם מענה א' ושם יתנה ושם בפתח ופתח על שם המענה אשר
 עליו והמענה אשר בפתח הזה הוא לתקן הפתחים לתים און לעת
 און ופתח ידו שם שמעם ספורה עזא וא' עמנו ממעטנו וא'

משמאל

משמאל העומד א הימין כדו תלויים החיים וחותם תיים כדו והעומד
 א השמאל כדו תלוי המותק ומותם מעת כדו והשער הזה סנר שמה ימי
 המענה וצום שתי און רח נסתה להלכות החיים כחותם החיים אשר
 שם וצום הכתוב השער הזה הוא סנר עד שבד שתי המענה
 אחד רבלי המענה מהפלה ויפת דוח א' מלויכל מכות שהן קיכל א'
 כזשרית כף ופתח השער הזה ועמנו המלך המענה ושם השמשים
 א' מעטנו וא' משמאל ומותק חיים ומענה פלם וכלנה הטין לפעם
 וחותנים אותם הן נסתה הן לחיים פתח שלש לבד הצפון בפתח הון
 סוף כפונתם לאדם במעט יסוים בין לחיים בין לענות כל עזר פן שתי
 לעתה ועל השפת הזה קפץ שמו והוא מענה שם למען היתה על
 ערף האיש הנער שלח תקובל השוכת בשום אופן בלתי אס לא תהיה
 השוכת שלשה וחזקה ושלח אומר יסנר על איש ולא ישרה ומשער
 נער סן על בני ארם הקטנים בעליות אפיהם תתיב המענה הזה
 מלך א' ששע מנהל ויפת ומפיה לבד השמאל ואז מענה בצד
 העומתה כח א' אסכרה שמו ושולב בעני ההוא און וטן לרשות באשר
 נבאר העני הזה בארסה על היכלות התענות " פתח רפעי עומד
 לבד המענה והשער הזה הוא שער הפתח ועל השער הזה מענה א'
 פלץ שמו והוא מלך הפתח ומעטם הפתח כל בעל חול ומעטנו
 וצד ומלך עליהם המלך הזה כותם ותעלתם ומעטם לבד המלך
 ה' בבאות ועל זה נאמר אס ישעל מלך מלך א' מנאף וכת' יחונפו א'
 ויארע פדעהו מלכת' כוסר בתך היכל הזה תאור הנה כונה וזה הדוח
 והמאור משוכח ובעלם משאר המאורות שבהיכלות שאלהינו ואין בו עני
 מתגלה כלל ולבן כף מורה להורות על פהיה ואינו מתגלה כי אס
 כהתגלות בתוכו שאר המאורות ואז פש מענה אורו עני מענה מעשאר
 על המאורות והמאור הזה כף וההל וזה המאור עברא לעמנו משחת קום
 היורד ושוכח מהפנה עלם זכא ועל זה נאמר עלפת כר לשעתי ועלנה
 כנסות שאר המאור היכלות התענות בתך היכל הזה וזה יותם בעלם
 בו ונמשחים וכלתים בשמך הטוב וזה המאור הוא לכל אותם שיש להם

אחת משמאל

מכל מה הנשק בשלם זה הן הן טוב וזהוהם שלם לשלם מפיס
 בהם השם מאורות חלל ורואים המצוייר ומעשה לפי הט' נדבס חנו
 הזכאי או החייב לעוב או לרע שכר או לרוב ושם הטובה הם כוונה ק
 הדייפס .. העב מאורות חלל עומדים באמצע ההיכל והן ערוך און ק
 חסד קנז על לב יחנן עב מאורות חסד ומעב שמה עב מאורות
 חסד שמה חלל היו מאורות וכולם בכלם במעורר הכול היו זכור
 ואעפ שיש עב למען ועב לשמה שחר הדתם אינם כי אם עב ה
 האמצעיים כי כוד עבן והט עב שלי מען כנעלה ועב של עמל כנכוד
 ועב אמצעיים הפעמים יתר טרע שהיא המעלה וזהוהן חסד ולכן שחר
 ההן עליה האמצעיים והם פעמים מבולם ובפ שלם כל יוסט ויבא
 ויבא סתב אל הטען מבטלה דקוד שבטן והן סהון משמל דנבוקה שבטן
 ותהן סוסהן משמל דתבטלה שבטן והן עומד למחלה עב ול דרך
 חסד כי הנה כפ סוסהן טו כי כ מאורות חסד הם עבם כדפי .. במעורר
 היה הט' ע זכור מעלה חסד בו ל איותות שהם יהו וכאשר מבטכיים
 ל איותות על הויכל הזה או מעבטיהם בו ל איותות על ועלהם אמר
 דוד העה ולי לבור מחלי כתיב חסד עב דהיכל ו ל איותות המבטיהם
 בתבו שהם יהו אהב יבא מעורר א מחיר ומעבוצ ל רוחות שהם ר
 הבלת והמעורר הזה הוצא ל מעט מאורות שהם ל כתי הטש המתחלים
 לשמה לדון פעמיט העולם כעשר כעטות בתלמים כעוהה וכו והר
 היסוד שנים מהם לפני מעט מאורות אשר אמעכו לעולה שהם א הימנ
 וא חשמה והיכל החסד לכל איותם בעל עשב חסד עבם עבטי העולם
 והיכל היפע לעופים אחרים שהם תחת איותם הלא שנים המעמיים ..
 לו אל היסודות הם בכלם בהיכלה חסד היכל מכות עלשם המעורר
 הכול עבותא כדפי בכל פתח ופתח משו היכלות יש מעשה א כפתיח
 א יש מעשה א ישמע ונהא והוא מעשה להודיע ההטם שכנעו למען
 המעשה בהיכל א שבב הטומחה ועד המעורר היה מעלשם הדייפס
 וסיוס יוצאים ומבטיים בכל הקיישם כמחלה ובאומחה ואוטן ק
 האתלשלת הכרוו משה עטה ומעקיע א קייפ עב דתי הנה היה חסד

דשטור

הקד

השטור ומבטיים אותה למטה כדפי חסד וזו היא חכמת כסוד העשות
 ככרת עב יש מעשה א ישמע להא א והוא המעשה א ישמע להא א
 והוא מעשה להכנס זכור כפי חסד לעבם כה שיהיו כוונס לבן זכור
 וכאשר חסד בעל דני והמלך הזה מעבט זכורו ומעבאן מערופם
 מעבטותו והוכרעה הכל זכור מעלה לפעולה אשר כפתח היכל לשמעו
 כדפי והוא מעבאן ואומר פתחו מעלת שחר מעבאן כפר ומשם יורד
 העה מעבטיה למעבר עב העולם הזה כלפי לעולה כפתח שלש יש
 מעשה א עבא שמה והוא עבא שמה והוא מעשה על כל חכמות כדפי
 ושנותיהם ומעבא אותם א המעורר אשר כפתח הפע כאשר עבאן ושם
 שוקלם לו עבא זכור עב טובה והפתיח המעשה הימעט שכרתה שני
 אשר עבאן כמה מעלכס ומעמגם להפיל חסד מעד השמה חסד כפרו
 וכרן ואם כפרו הטיות כמה מעלכס תכרוד המעולה הזה חשמלי מעלהשם
 הככרם לשמה מעלכס חכלב וכאים וכונלם חשמלי .. פתח הפע כפתח זה
 מעשה א ישמע יאענה והו מעקל שבו שוקלם חובה זכור כדפי ותכר
 יוד שם מעעטם א למען וא לשמה שבמשן היל שמה ושכממל נכודל שמה
 וכאשר שוקל חובה ופתיח זה מעבדע חכמה וזה מעבדע חכמה וכלאו חכמה
 והמעוררות בכלם בזכור המעורר הכול ושמה בכלם בו יוצא חסד
 א להטות ושמה תמעל ותחיה דזאת עמלה להשניח בעולם כעמיט כתי
 חסד בכל כמה על אפי אפיס ופי רבנות בעל עטם וכולם טף עיט ד
 ופתי חסד עט א המעשנות בכל החדן והם מעשנותם על כל המעשים
 העשים ככר וכן משאנמים חוקים המעשים הנעשים כלם טוב וכבוונה
 טובה ואעפ שאינם פתחי וכן תחיה הזאת עמלה על כל עלות כתי חסד
 אשר שואם ועל כל חמלה ככל שחק מתעבבת בהיכל הזה מליים וכפי
 מליים יוצא תחיה הזאת ולקח חובה משלה ומעשה לעט העב מעורות
 וכנס אותה וזו אותה המעורר חסד זכור עב מעשין כה כדפי חסד חסד
 לקיום משלה חסד לחו חסד זכור חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 מעמטם וכל א תבטיקום השלם .. תחת חסד הזאת ע שרפים מלשנה
 ושמה אפיש כתי קדמי קדמי וזו חר עמלים תחת חסד הזאת

לך רוחות השמים והם מעופים לעין בתוכם שומרה שבת ומעשיות אחרת
 כלהו. כאשר נבאר בזה מגו הד' כאשר הם נוספים יתאם נצוצות שר
 אש כבדתו ופח ומשלו הנצוצות בעשן עב אופנים מלהגים אש ובאשר
 לו האופנים הם נוספים תחתיהם נעשה נהר סגור אף אשן כשמשין ליהו
 אש ורבו רבבו קרשיו יתקעו מערך האש הנוף ומשם יוצאים כמה חיים
 ואופנים לו הד' שמים אשר אמרנו שמהם יוצא אהר של אש בתוך אהר
 ההוא שופים כמה מלמדם כמה רוחות כמה שלמים בגלימם החור
 וכאשר נבנם השבת כדון יוצא ומשכך האש והתשנותו וכל השלש
 כנח והחיה הזאת הולדת ומעגלה עלה שמים הטובה ועבדת בתוך
 אמעלות ההיכל הזה והוא כן עולם והטעם כי טעם בתוכם הזה מהפנים
 כל שולמות של כן יש השומרה שבת הנך בן היכל מלך ואף אפי אשים
 עומדם מעופים על השולמות האו וכאשר נבגרת החיה הזאת עם הד' שמים
 ורוחה כל השולמות וכל העשיות עליהם ורוחה חיה מעשיותם לכבוד
 שבת שמלת ומבדלת אותה וכל חיותה אף אפי אשים וכן כל אפי
 המאורות קל השמים מכלם אופו כל האופים כל ההגים וכל הקורות
 דעם אותם בהיכל זה חוץ מן שהם בני חיי ומעונ שהם חיים תלויים בהל
 זה הנך וסוד שהם תלויים למעלה במגל אש שמים אופו בהיכל זה ואם
 ובה נהגם ל מעלעלה ופי נותנם מבנים לתת כי חיים אף לשמה כלה
 כאשר מקוה והקנה צדיקה או והיכל הזה עומב כשמהק יותי משאר
 ההיכלה הקולתים יש על לב יתדות טלנות וסדף חמש מעות אף מעולם
 יחזים ופל כולם ל מעופים שהם על לב ושם הד' עלונים חסדקה קלחה
 קדומה דהאז וכן הד' הם מעופים על כל היעם שגדונו ולח טתנו לכתב
 וכלם באים לשחול את פי אלו המעופים והלב מעופים הם מעופים על כל
 חיותם העסקים בתורה יומם ולילה והשאר אשר תחתם הם מעופים
 על כל אופים הקוננים שמים לתורה
 וכו' למענם
 להעש כל חיותם שהיו יכולים
 לעבוד בתורה ול
 עבדו //

סיק

פרק ה'

בהיכל חמשי. והן כן היכל חמשה או היכל טבו תלוי מעון
 וחיות שאר היכלות אשר תחתיו ובהיכליה פתח או ובו מעשית
 א' ושם סגוריה וכל עומב ללנה סגוריה עליה שלח יעלם עליהם צד
 השמאל בהיכל הזה עומב מאור או כולל כל מאורות מל' עשן לבן ושחור
 וירוק וחדום וירוק הזה הכולל מעולם נק' סגוריה שר כל החיים אשר
 תחתיו וכל מערתות עלונים מבורהם פדו והוא סובב ופרם וכל סגוריה כן
 מבורהם כדון בזה הם בעלמם כל המאורות אשר תחתיו ל מעופים ככל רוס
 ונוכס מעופו ולחיות שבו נפויים כל סגוריה ונפוי רבון העלונים נק' חמשה
 כדוריה שם חתן אהר דנה לך שהוא סוד הדלקות כל מלכך וכן כן כל מעשית
 עלטה ולכן נק' עומב יעלם שומר הבהות להיות כי כחן שמעלים ונפויים כד
 כודות עלונים מבחן יוצאים טבורהם ולפיכך לכל חיותם אשר לשמה מעופו להא'
 באורן לו הד' שמי מאורות אשר חמפלו כאשר מעניח לבן באדום שחור
 פרוח אהר שחור לבן ועשה מהם מיה אחת מרחק מטר סוף עליה כצורת
 אדם הכוללת כל המדות והוא נק' זוהר ועליו כאלהי הד' החיה אשר ראית
 תחת ג' ישר ומרומה יפאים ל שמים שהם חיות וכלת עלאותם אשר
 לשמה הא' נק' חותם שהם שמים כי בתוך החוט נעשה חותם אחר טתבו
 כאשר הד' מעופות מטה גופת החתם טתבו ועל זה נאמר כאשר יהיה
 חותם בתוך החוט וזהו שם חתום לפי זה כדרך זה כללם יחד כדאשונם
 ומתגזרם ל יחד לך רוחות העולם וכלם א' וכלהם טתבו כאשר יהיה החוט
 בתוך החוט המזור הכולל אשר חמפלו למעלה הכולל כל עשם הוא כולל
 כ רוחות כל מאורות אף א היען והוא זה אשר הוצח החיה אשר חמפלו ואף א
 השמאל וחות השמאל הוא כולל ומתבונן שני מאורות שהם ל והם מבורהם
 כשם זהו להט חסד המטהרת כאשר נבאר ומעון שני מאורות ל יתאם
 שמים והוא חותם חותם ולח חותם " כח הלהט הזה המטהרת הוצח חיה
 חמה מעלה על חכמה עמדה סוד הוצח היענה והחכמה שמים מעמון
 ושמים משמאל וכאשר המזור הכולל בעם בתוך א' ומתבונן שהם יוצאים
 מעום שני מאורות ומתבונן חוץ להיכל איה ומתבונןם לבמה ונפויים
 למענם וסודם למענם טבורהם למענם רוחות למענם מלמדם והם שלח

תקד

עליו

הפך בעולם וכך הם מצד השמאל שבהיכל הזה ומהיכל הזה יוצאים כולם
 פלג הנשמות לעשרה לעשרה בעולם הזה והיכל הזה לעולם לעולם להפך מהם
 שבהם העולם והוא מהיכל כל הנשמות המעשיות מפנה והוא נקרא ושל זה
 שיהיה אין כי כבוד בא ענין שכל מה הנשמות שבעולם ונאמר באימרו המשה
 יהפוך היכל הזה למעלה והיכל אחר לענין כל היכל זה ועליו כאלו
 אין שיהיה שני עפרים יען כי המעורר הכולל והיהיה ההשונה אשר אמרו
 מעתה יבין שני מעוררות בעולם יחד נבדק שהם זה כזה ונקראים אשה והמטעם
 שיהיה שני מעוררות עיון אחר מעוררות נשמה וכל מה של מה המנוח היו
 כל אותם האנשים האנשים למנוח נחיות אותם ההתעלות אשר בהיכל נכונה
 אשר הם מצד הימין וכן לכל אותם ההתעלות שהם נקראים יתדות המעשר
 ומנוש כי הוא מהיכל זה הם מנוח נקרא אשה א שמו כדפי בהיכל נשמה
 מעט שהם עליונים והמטעם כי הוא מהיכל זה הם מה שהם לכל ההתעלות
 וכן מהמלאור הזה הכולל יוצא חיה א ימנעיה והי על השמאלית המעשית אשר
 אמרו והי מעטנה על העולם כזמנן שיש רצון ושור לעמוד אותם הצדדים
 המופים של ימנית בלבם וסוגם לבם של היכל המנוח בעולם זה כי כחות
 המעוררות הפך שור וכפן כאשר נבחר ענינם בענין היכלות התעוררות
 זה והוא שור לשור ולבין שאחר בהיכל יש שני מעוררות עמיתים כל אור
 שלמה אפי אפיס וכו' רצון הנשמות ופנים ואף וכו' רצון המעשים וכלם
 עמיתים באהבה ואף הם המבטטים אהבה בין יש לפניהם ששמים
 והוא כחוקרם התקדים שיש עשום למטה וכאשר מעצמיהם אהבה
 מעצמה למעלה אז מתקמל היכל זה מבמה טובות מבמה חסדים מבמה
 החיים ואף עמיתים להפך על אותם המעשים נטעם באהבה על יחוד
 קיום והתקד ששמים כן אדם פולם עולם כאן ומשם עולם ומעצמיהם
 לעצם הדין ולביכל הזה שלש מחות נשמים נשמה יתבדות כמעט ימנית המעור
 ושלמה מעולם כי יתדות עליונות מבולם נשמה קרובה סרטיה על עתה
 קרובה ואף הם מעוררות לשמח העולם בעצם כאשר השמחה מתקשרת
 כשם או יוצאים עמיה ומעצמיהם מבלי כל רוע וכל רצון וכל מצבור
 ומשמחים אותם בעמחה ואף הם משמחי עולם ואותם אשר התקד

לעפר

לעפר ההן מחותם היושבים בפינים ולפי כל יתדות שבהיכל זה הם
 בעל שמחה

תקד

פרק ששי

בהיכל ששי והוא היכל הפך היכל הרצון מעטם כי כן
 הלגי שר רצון ועולם לכלכל ולכל עמיה ולכל המעלה
 והמטעם כי כן יחוד הית ומעלות כאשר נבחר זה ולפי כן
 נהיה משה בעצמו כי מתי כנשיקה שהי עמיתה אשה כבעלה ובהיכל הזה
 שיהיה פתחים לשם קבוצת רוחות ומעלה נמנה ומעונה א צדול מעונה על
 על כולם ושמו קוף וכל בני קבוצת הרוח יתחדו ופתחן על עמיתם לתעלות
 כי כאשר הם מתעלות כל היכלות הם מתעלים וכל המעוררות וכל הרחוקות
 נגלים בעצמיה הפך עתה כן היכל הזה נמשח מאמית א שקיבא וקפדו
 וכל המעוררות באהבה קונם שאינם נבטלים בעהר הנור מה שחין כן עמיה
 הנשמות כולם היכל הזה הפך יב מעוררות מעטם כי הוא כולם מעט
 היכלות החיטובים ומשם עליונים וכאשר המעוררות יב מעוררות מעטם
 ר חיות וכלם בעולם פה כדרך קוף היכל זה הם נמשח לים לב כל אף
 הד המכרים כולם בעולם בא כאש הזה עמיתם לב יתשים וכלם בא ומשם
 זה הפך היכל הזה יב אש ואף א יתחנן ילדי כי זהו הפך שיהיה
 מעט מעט עם הצדדים בהיכל זה ומעלות הן אשר לב רוחות הן לב
 דיום הוא הימין והוא טף מכל אשר זה הוא אשטרוטסן שליט המעור
 עליונים ספירא להיותם נטעם כן קמרו הקלפית וכאשר אר פיה
 המעורר ונבדק יד ששי רשעה כאשר על המעורר הזה הטיב אחר ימנו
 והוא יונק מצד החסד ככד כפון עמיה מעור שני והוא עמיה לקחת דין
 מצד הכל רפנה היכל נכונה ונותן הדין למלאך המעונה על התחב כח שיהיה
 למעוררם העמיתים ככד המעורר כיהי יונק מצד הרבוקה ולכן טף נבדק
 ולמעטם הן בעצמם פן אה האדם ואינו כמשר פד הקלפית והוא יסוף של
 חכה והמטעם כי הוא כלול מצד החסד ולכן טף א ולכן כל מכה שיהיה
 מצד זה קרובה להחפחה פ משה ורשעה יתחיים זה כזה והמלשך
 הזה יב מעונה על החסד כל שנטל המיתה ומעלה אותה למעלה
 והדין נשך עליה חסם חן טעם וכן נבחר בווקר א שמעת אל המנוח

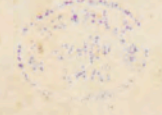
היש ובעתה רשבו יהוה להשיח דמלכא קהשא הן מקבל עליהם הש וכלהו
 חילין ומוכסין מואמטין ונהמטין ומהו כהך דה מלכא דר פתאפנתה תכל
 לבאזיה משמט ט קנלמץ זה קוץ בהכל הנה קלש קלש והמנד העכר
 כחן הן הרופת אמהו וכן טיה מלכד הנחוש ולשם מהפוכת בתוך קלש
 הקלשם אם זכית ותלית קבלת השכח מהכסא העליון שהו הכרחה באשר
 עבד והיכל חזה מקבל השמעת הקדושות מפתח אותם נאמנה הדבור
 שהם טתדות להחלל כגולם כומץ המשוח כב עכ הנה הערר ובר הוץ
 עה מעמקוד ופ תרומה בעטין ההכלות ולשום רב נאמנה נאון ורב נאון
 עה מצאון בעטין ההיכלות האלה אברהם אהרן אל נמיא דו היכלות בהישח
 דמשן " בהיכל קהלעה כנביל והיכלה מקהיא ככנייה ארתא יתמן משל
 מלכא כיה קהשא ל זמנא בכל יומא " בהיכל תשיט קבא לעתיד לעבנ
 כעשתה השך מעלה " בהיכל תלעה יקא דמעהוון דינקו דמעת
 מער שיה ער כר שכתה יבין ובעה קלעי והשפנה מחכרתן וסלקין נאמנה
 בזיוא רשפנה תנח עב חתיה דכהנא רב ומתקין קבא עליון מלכא
 ושפנה עלה " בהיכל יענה טההא הוא מעלה ומערה לעבטת
 להו ומבאנמן בעני דושיש ומתהוון ומבולן בעני דאכפ עש דל
 ערין כח נחברני דהא זיוון לארבע חיותה קהשא כשעבה דמטבין ומתקין
 לא עש לא לשלכא למרח שלמה ודין דזיא כמשקנות אשה א חתונה " כ
 בהיכל חמשאה טההא טהר ד כור טתך מן קלעי מלשח ומענהוון
 דמלכא כהנן מתחשון זיקי טהורא דחמיהן השכחתה עלבה דחתיהוון
 ומקלעין ודין דזיא כנדי דזיא לחיטון מתקין לפת דמתחשון לענה
 זמשן לחיטון תלעין וכ מבבבין כשיח ליוון אחורא עב הענין ליוון
 דמעהה כתיא דמלכותא שלמה יתן טמנתה דכאון ומתלמיהו דכא " ק
 קהשא חס לשח נחברני לעני בעל דא שמש ולעלי ועה דלח אסער
 ולח ארשיאן לבא דכונתה קלעו אל " בהיכל ששתה חנוך כחילט
 טלבזש זיוון כנהורא זשט אשה ובעה שמעה דמטרון כשה וכה חותמה
 דגשימה עכ בנאמה וחור רב פהילמ שיתחה והו לעוה לבלבשת
 דכלתן מחשח לום הקיעה ומבטרין ומתלבשין ומתבטון מבל מעט

טכוף

תקו

טכוף נפתח ומתלבשין בזיו עשה קדושתה כמשמיהו ומבאזין בזיו
 וקרה דהו זי עלטין דמתמע פהין נפתח וכלתן מעלה לעלמה נד
 עלמה רבא הוא שרמח לזיויה מעהקא לשיח עלטין והמט מתבטון ומתעלה
 נפשיה דנשיח כמה דחתגרו מתמע בה שכתה לחתבהוון ואנן עריל פותח
 לעלי פתגמין ורזין לחיטון כשוכן עלטיל " בהיכל שפמאח סכלעין
 בהרר יפתח מלכה דעבול נבוליה כשמשח וכו" וכן הן רבין נבין
 שלטון כצויה מעבהו כמעש חמהוון והו פהיב לפולין לחח לחי " והו רחמיה
 לכהיח וקנעו בחוכא שלטח רחמיה דלח מתבטחא וכל כהיח רחמיה וכל
 וכל רחמיה כחיה רחישח תחות שולמיה נכדיה מלבנטי רחמיה דמלכא
 שלמה דלפס לעפח"ח בעוהו דמעהוון ודחיהוון מנינוח דדוהי ובעהוון
 מעבדא דנשיח והו שמשח ומעלה לרומח כשפתהוון ושוו עלטה משכר
 לביה מנה טכאחא כמח דחתבקרד מנה עלמה שפנתה הש עכ סיכר
 דמעשה רבא סדר היכלות נבול וזין כתך פ היכלות האה הם הם היכלות
 עמי נפקים הקולעס ועש שבכתר אברהם חו רוב משמע וכלתה ארסע עה
 עלא כלנה מעלה חדא חמיהו אה ארסע עה ספר מעטין המזוורות שלפן
 ההיכלות שהם ש מעת נאמה להיכלות והם פי ענין היכלות בעצמם וקרוב
 לענין זה ארסע עה כוהר ובפרו כל תרומה כח סבאר כהה ככע עמל
פרק ח עוד קטר הרשף ענין היכלות האה ככלל וייחס לם
 שם מבין והכל ענין א היכל ומעור ואל כח תרומה
 אכא מדוהי אינון לעלמ דרש טלדרונא וכבולו מבוה מלשפ פלסי איין
 טלאין הם טע לתת וכולא אחיד דא כדא לעהני סולח חד שבעה מדוה
 אינון לעלמ ואחי ארץ עלמיה אחילת לען וכבולו קיימח טטבתח דקדוה
 דרשן פהשן דא מע דא ומהו פהשן דא מע כח " מדוה קדמיה הער
 חרב פ חשוד דל טהר והוא מעתהוון לעבדה דוהי וקיסטרי ועלעול תוקשן
 דלח חתמוזין ולח חיתבהו טהורא ולא חשוכא ולא דוקטח פלי והמץ לא ירע
 פה ידעה כולל דליתפה בוה כלל ועל הוה חרב מלבח חד טהא שמה
 וטעה טכשן מעטן מעטין ני רשח מעמקין שפן דעלחון ולא קיימעוול
 יתחזון ולא מעפתי וכד חתא ענה טלהו מערסטי ולא קיימע כד מעבאן

לפי התיאור הזה חזק וזה משפחה ואין אחד נוקבא דהומוניא ולא חתחון כד
הטעם לנאח חתחון מווינון שבטן עד למנוי צדק " מעולה רבתי
חזק וזהו יתיר ויהיו חזון אכלא לא חזון כהוון קלמיה והו מעתהו לשדו
מלחמ מועדן עלטוביהוון לבט נשא ולמשנ: להו כהוון אוה פשא לאינון אונ
והון אית חרטי יתיר מו' חתחון נאין מלחמ חיתלו קורבא עם בט נשא ומנוטן
משהו ונמשמא בלברא " בלחמ בתעטתא ולמחלה יתיר ועליון חד מאנא
קדומי גמיה ואין פתח שיהי ומשפתי אונל וחתחון ועליון יתיר ותל
זמנון פומי מרלטי קדנשתא וכו' יש עבדי צווליתם בולגו עפין ומהו קדוהו
לעלמ וקדוהו חיים עליון " מעבורא לשתתא הוא חזק לשפפון וקיעוהו
והמון בלבו דטור ה נור בטיב ופתי כחיון פ מוקדא דבטש' משיעיה
דמלחמ נחית אשא עלה שיהו להטי שייח ורפן מלחמ חבלה דעור להו נחפן
חמברא חלוליה עליון הש' למען ולספמא לן בר בוטמא דבפ חוונתא לחיי
לה וחד ממש עליון מלט דמלמא בולגו מעב' חסך דהו חזק עלט
היום ומלמא חייב חתחון חרץ " מעבורא דפמיה הוא חזק דטויה
וקרן הוא נהיון למלמא ועלמא דבבט מלט ופתח שיהי ומען ומען
ולא אונל למעלמא כהט קדומי ופתח שיהי וחתחון ומעלמא כהט
דלה ודכו ומעלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא
והט מלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא
ואין עבד של חוונתא בעלמא ולא חתחון לבט נשא בר חזוןא חו בטררא
חזרתי בכולתו קו' יחד מלמא מלמא עליון סלמא שמיה עה פתחון
מעלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא דמלמא
ובגיהוון " מעבורא חתשאה הוא מעבורא טרר כהוון יתיר מעלמא
קדומי ואיתבה מעוון אשא ומעוון מלח משפחה כהמע ולממען
מעלמא כהמע אין כסט' דא ואין כסט' דא למעוון נהוון אין ומשפחה אין ואין
ואין מעעוון למעוון למעוון אין כסט' לעלמ ואין כד סלמא טורא וחד
מעלמא עליון קדומי שמיה כד' חתחון למלמא ולמלמא דהו כסט' וקדוהו חזק
למלמא עליון עם סלמא כהמע ורעו כהוון דוח כסט' חקיש ומלמא עליון ה
מעעוון כסט' לעלמ למעוון וכולו מעלמא וסתחין שיהי וכד אית סלמא

מעבורא

דקח

מעבורא כהוון קדומי כסט' מעבורא כהוון כהוון אחרתן אעה שיהי וכו'
כוסט דקיע " וכלשאר מעלמא מלמא מעליי ש' סלמא כהוון יחד כוסט
כקד ויהי כלבט גאס עם הש' עליון שיהי וטעמיה חתחון " מעבורא
שפתחא הוא מעבורא שלמה קדומי למלמא שמלמא ופה חרץ ונהוון נחשו ורעו
מק ימא וכמה כוסט ורעו ש' קמא עלמא ועלמא מעוון סלמא מעבורא וחד
מעלמא עליון ואזלמא שמיה נחוק מעבורא עלמא חרץ חתחון וכולו חו סלמא
כסט' ורעו כד טעל חרץ למלמא דא ולמלמא כד טעלי לבט מעעוון
דקדומי להוון כסט' הוא מעבורא דמלמא מעבורא וכד טעל חרץ לבט דבטן מעעוון
דהיינו עליון להוון כסט' חרץ וכלמא דהיט נעמט דמלמא " וכד טעל למלמא
למלמא דהוון דהרע חיון מעבורא ויהי מעבורא להוון סלמא שמעוון וכד טעלי
למלמא מעבורא מעבורא ויהי מעבורא להוון כסט' הוא חוהל " מעבורא
שפתחא הוא מעבורא שלמה עלמא ויהי מעבורא חתחון כד כהוון
הרעו מעבורא מעבורא שלמה ומעבורא כהוון כהוון מעבורא שלמי ויהי חרץ
חתיכחון בר חיוון מכחון ונמי שלם ברהו וכלה כולא הוא כהוון שלמא
והו חזרו חתחון וכהוון הוא חרץ למלמא כסט' מעבורא וכולו כהוון עליון
ובכילו חתיכחון מעבורא קדומי ויהי מעבורא להוון סלמא מעבורא חתחון
למעבורא שלמה יחיוון חזון יתרה כהוון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
יתרה ועלמא דא שלמה לחי מעבורא חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
קדומי כסט' כסט' לחי מעבורא חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
הט עלמא חתחון מעבורא שפתחא חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
דא כסט' דא עבד וכו' חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
דומים לא שיהי חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
היכל בעעוון ומה שמעוון היכלות דמלמא חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
ט ככר פ' סלמא וכו' חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
לחם וזהו מעבורא חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
או קדומי איהם חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
כדסט' חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון
כמלמא חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון חתחון

והיה הזה קשה וט יעלה על העלת שיהיה בבח להורד מאמה ורוח וגם י
 כעל הזה קשה וזה מן המעמדות שיהיה סוד האדם להורד מאמה
 מעל מעלה על כהה חלפה אפי' שיהיה בהיותו כסח אפי' ביהיה כחלי' בשער
 טפלו השמעה כחלי' ואם כההה יברא ה' מנה מעלה ויהי ויהי
 על הבהרה ההיא ארמיהה ועד היוך לסי' הצגה חמש השמעה העטה
 לפע חנה פי' הנהיך לרדת אשר כו' העלה ולא יעלה פד השמעה ההיך
 כי אם טורה ומעל טורד העל הזה ועד כאן ה' דמך חכר יי
 את טוב לעבודך נמצא טוסך רעם וחנה השמעה ההיא לפע חנה שגור
 ורבוה אפי' ב' ארמיהה וזאת יוכן הכל כי כאשר ארמיה חכמים היו מעתה פד
 קיבוץ השער ההוא ועל יד חכמים כההשם כס' יפה יבלי' כיה חלפה
 הנה הבהה ההיא עה' כחלי' אפי' יתקבו חלפה ויעלה א מעלה כההה
 א מעתה ומקור ויחיד כג' היסודות ההם החור הרחוק אפי' כחלי' קיבוץ
 חלפי' הבהמה ולא שיהיה בה שמעה ולא טעם ולא רוח אפי' חיות בעלמא עפי'
 היות שהיא מעלה מחיות הבהמה ולפע חלפי' צוה' ומעלה שגור מאוס
 מעולה כהמה ומתקרב יותר א מקור' הבהמה והנה בחזרה הגוף ההיך
 א יסודותיו חין ל' כי אם כעטת הבהמה שיתעלו חלקים ורחוק
 א העבר מעל כמע שהיה כי טפר הוא וא עפי' ישוב ולפי' לא טעם עפי' כו'
 להיטיט כ' חין ל' מיתה כעצם אפי' כהמה אפי' חיותו א העפר כלי' והיסודות
 מערבות ומעלה והיינו החלפה העל לעבוד ולפי' חין כעטת והיך
 נמצא כל סע שחין טעם בההנה בהמה כמבאר ושה' ליות שהיסודות
 מתקבצים פי' הטיהה והקבלה החור המעיר כו' הוא הקלושה והטהרה
 לבן והמה לבן טיהה אפלה קצת הבהים הנבראים נמצא פי' קצת קיבוץ
 חלקיהם פי' הקלופות כמע שכולם והחור המעיר בהם הי' טומאה הקלופות
 לבן אפלה ארמיה הנה ועם הטעם הזה עפי' כו' כל הבהים בעולם הזה עלים
 מעל דרך לעברת המעם ירמם על החי' וינקה הוצה הוא טעם ושומן
 החי' עזל' הנה שהיסודות מעלה טעם א חלק אפי' חנה הוא והוצה גלל
 נמצא טעם ומעיר כו' יותר משוכח מחור היסודות משפט היבוצה וקופתם
 א המקור וזו מנה שהיה תחת המלך המענה על יסוד החי' יח מעלות

כחלי' טעם

חור

כי חין חורו השוטט כו' א חור השוטט פי' המלך המענה על העשבים
 ובטלו המענה על העשבים ההוא והוא מה טרשו דלל כחלי' חס השים
 מעטרו כחלי' חין ל' טעם ועם שחין ל' מלך מעלה ומטה כו' וחורו
 לל ועטן הכהה טעמו על החור החור והכחלי' כעצם החור פי' המלך כו'
 המלך חור טור החור הנעלה כבוד יפה שלש העלפים ולמה המלך מעיר
 כעצם פי' הככב כחלי' פי' הככבם הם טעיה אומים ועבדים לעלה ולמה
 נמצא כחור טעמים משיחם טעם זה א המלך אפי' נמצא א הככבם והכל
 טעם א חין טיהה לפי' נחזור א טעמו כי היסודות הטעמים עלים כחלי' ו
 נמצא חלקי חסר לעצם ומתקבצים יותר א המעורר ואפי' הבהמה אפלה
 העשבים ההוא נמצא חלק אפי' מענה ועלה כחלי' ומהתקבץ יותר א מקורו
 וטעם קופתו א מקורו כו' חלק א חור ויתקבץ בההנה כחלי' שהיה
 תחת המלך ההוא המענה על העשבים יח מעלות וענה תחת המלך
 המענה על הבהמה ובטלו חור המען כו' חור המלך המענה על העשבים
 שוטט כו' אפי' חור מלך המענה על חורם הבהמה ופי' חור יוכל העבר
 ההוא יעלה הכשר א מעלה מעלה כחלי' אפי' מעלות חורם השוטט
 עליו חור מלך מעלי' המעלים הוא המענה העלמה כחלי' נבאר כו' ולמה הקב
 עם החי' חסור למכולם מעט שחין ל' קרבה א מקורו מעט רוע מעט י
 נטוב מעלה הבהמה כי הכמה כג' הקבוע זה כג' הקלפה כחלי' וכן
 מנה שחלי' מחין לחסר כחלי' דעם
 פי' חורם שיכול לעלות כחלי' א מעלות חורם חכמים
 הקטנים חין שיטתם חורם בהעלה חכמים המעלים ומשאל א חור חורם חכמים
 שילול לשור מהכח כחלי' עפי' ויולל לעף הכחלי' ולפי' חורם חכמים
 א החורם הזה שלם ישאל אפי' כחלי' חכמה פי' הי' מעלה מעלה
 וטעם מעלה מעלה " נחזור א טעמו כי א זה כו' מעלה חכמים כחלי' ו
 ומעלה חורם חין כו' חורם כחלי' חלי' לבן חין ל' יברון מעלה
 על הבהמה ופי' חכמים כחלי' חלי' לבן חלי' חלי' חלי' חלי' חלי' חלי'
 חלקים יענה עהה חכמה מעתה חלי' חלי' חלי' חלי' חלי' חלי' חלי'
 לפי' שהם מעלים ושומעם עלונה על המעלה כחלי' חלי' חלי' חלי' חלי' חלי'

חלי'

אז האור השפיע עליהם הוא אור החדון המאיר לכל השלמות והרחבה השלמה
 אחרים שפע מהצדדים ולכן בהיות צדק בשלם הוא חס' המלכים יש להם
 טוב עליהם וזה טעם שיש בנעדר מלכות היה השפעתם שי השפעה ממש
 ופשיטתו ופשיטתו העב של מלך וכו' לפי שיהיו מעצמם א תחת העולמות
 ולכן לא רצה מלכות והשיב אם אין פחד הולכים אל העלבו משה וכו' כל זה
 חס' פקודותיו יש בו הכנה כחומרים אל אדם הראשון מעתה סוף עבודתו שהיה
 עמר המלכה משמע כי סם תקולת העולם ואם תדקף היתה חור מלך מלבי
 המלכים כסודו ודכה דלל בעמדות בטושים מעל המעמד הזה שאינו נראה
 נמשו או חסותו וכו' כי אדם נבנה עד עומקו כדרך נטישתו בהיותו בחוכו כן
 הם לפי דלל שיש להם טעם ועומד ואין סוף לעמקו והנה שי הנה הוא נבחר
 כי המלכים הם זכים ובהם נבחר היבון חלקיהם וקולותם א היקנות העלמים
 וכחכמה זו האדם יהיה ממש ודחי כי אין מעלת היבון חלקו האדם במעלת היבון
 חלקו המלך חכל המלך אין בפשיטתו אלא חור קתם בדרך שאר מעשר
 האור האפני והארם לא כן שיש בתוכו שמה נהיה ובה עב שאשר יציר השמה
 על חלקו חומרו יאיר בו אור המאיר במעלתו חור עליו ונשאוב מלמד השפע
 של המלך מעט כי נשמעו חפלות בהאיה יציה תעיה ואינו מצטרף להכל שי
 עום א' מהמברונות לא שי טעמה כי האיר והקבל משפט מקום מקור נשמע
 כאשר יאיר הענן בלדוש הזה כשער השמה פ' כה ועוד נוסף לקרן
 בענן המלכים ונשיים במקו זה כה שיהא ענינו הטוב
פרק י"א
 הענה במקו זה הוא לבאר ענן המלכים ונפיק
 מה שנוסר בפ' ארבע הן בענן להטם שהם בע'
 אדם וענן העים שדמים חמניהם עליו וכלא העניטיש שהם זהם קצת האעני
 ולא נאמר כי כבר נבאר בשער טעם האצלות כי כל טעם האצלות אינו
 אלא להקבל בו טעם האור ונתבאר בשער עצמות וכלם כי ענן השינויים
 חנים בוי"ת כי הוא פשוט ואינו משתנה אלא והכלש הספרות והאעני פמנע
 קירוב הספי' א המעורר שהן אין ראוי לשיח ענן השנויים כולם א הספרות
 מעט חכל נקל בע האצלות בהאיה וכמע עק המעפול האצלות כן ערך
 האצלות א בהאיה ומעט כי השנויים מתרכס ליון תפלת עקו הבה אר

אין

קדוה א הנחמם ואינה מקבלת כל השנויים חמנים מעלמשה מצה וערך
 בהאיה א היפה בערך האצלות א בהאיה וכן היפה בעשיה בענן פעולת
 החלה ומינופי השמנה לשהיה ולבנה ומוק. כע אדם וכן תלמוד לעשיהם
 להקדמם א העבולת חוצפה הששיה שה' נקראת רצונה להקנות רצונה בשי
 ולכן עשיית היפה בשנויים חרופם א מעשה כע אדם וה טורח וזה סופר זה ער
 וזה מלך או בייט נרות ואו לייט גלית או בייט חבלת ואו בייט מעלות ואל
 בייט נסאך חרופם א השנויים תבלת הקולפה ואו בעל הששיה לעשוע נבדיו
 לשונשי לבעית לאסור ולכל כפי אשר יארו החיטם פן ישאו עונה דייטם
 וענה בהיות הצדק מעצלה כמעלת נמשו שפיע עליו חור נשמעו האצלות
 חו הכרואה כי אלא לא כדא חחיון כי למוש יט הם הכרואה בלפי כשער אצות
 הנה נעמא יוצא מעתה יכ החיטם האה ואין פסולתם לזן חותם לם ככ ול
 במעט כ ארובה הוא מקור השפע עליהם וכולם יונקים מעצמו ומעשית למי
 שרצה ומבטל בעבודתו לע שרובה בענן שמש כבענן דום וכן מע שאמר
 לשמן וכלה יאמר לשמן ויולתה וכמה זכמה מעצמו הטבעי פעה ובעשיה
 ואפי' באצלות קצת בענן כהנך ירכשו בזה וכו' כל זה היה על התקף ההסתרה
 של הצדק עד שהוא מבטל כחית היפה מכל וכל ואינם רפס חותם והוא משמע
 מלעצלה וזהו שהן כך עלה להורות שהטם נמקום הסתרה כמקום נבוי
 חמע כאשר יחטק ויסתלק מעצמו האצלה והכרואה וישאר פעה אן דעם
 חותם בעל היפה וזהו והסתרה פט מהם והיה לכחול כי שאר פד היצירה
 וטד העשיה וחו דעם חותם כפי מעשיו וכפי בחינותיו וזהו ענן עיקול וענן
 ספרות וענן מלשם לקולותם א השנויים בלפי איך שיהיה נמצא כל מעשה
 השלם מן הקולה הענונה עד הקולה הקטנה כמשל א הענן השמש
 העבר דרך החלץ ולע ששיותו א הא' בהיה והכ בהיה ולא ככ' ה' עבולת
 וה' עבולת מכל לכל והנה חור הפנאן עובד פן שפ' דרך הששיות והנה
 ששיותו אה הם ל' מעדנות שהם אצלות בהאיה יציה תעיה ואור השופע הוא
 חור מלך מעל המלכים טעם השולם המתפשט ומאיר עד הקולה האחרונה
 והנה האור לא שיהיה אלא בערך המקבלים והחכים של כבוד קוים וואם
 כי אין ראוי להעביר האור והוא דרך הששיות העבולת הי' העשיה ומזה הטעם

הקין

בלעמך והוא כלל כההוא סגור איתחל ויתחזי יהוא חוקט מעש נעדר ולא
 ידע. ומתען ונפץ יהוא כלל יתחזי תחזי מעש חקין עלמה ומהח יחזק
 רבו קושה לעלמך עכל ומעט חוק העטין לא כבאר מעשה מעשה חזק
 אה הנאות לעלמך א עלמך כגון . הנה ספר סתמלת רבו כי חפשי לעלמך
 קורס כוזה לעלמך הזה חמר שיה לעלמך להיותה מעלה גלה דומע
 א לעלמך בעלמך הזה וכאשר יטבנו רבו ולא יטה חמר הקלטה הקובץ
 אז יעלה לעלמך קונה בלעה קלבוש הקוח וזה היה עטין אהו שאמר חי ה' ונ' י
 סלפי ואחכ חמל כי אדם הח' היו כו' דברים הח' טמנה ה' סתם שמנה חן
 רוח כי זה אפי' חמר חמאן לא טבכר מעטבו והשט לבוש שמעלבט כו שהח
 מעש אדם שברא ה' חמר אשר טעה חמה הקלטה נ' והוא דשמתמך שלמה
 שהיא מעלה בעלמך לא שלמה כיון בחומרו כח לבוש יקרא דעהדח בלעמך
 זהו הלבוש המעלה שם הנזכר לעלמך הקונה חמר הקלטה שעת לוח שהוא
 מתלבט בלבוש הקוח שלמי שמנה חחכ חמר כחן ארבעת חסד ופרחן
 חייכן לבושין מטמך אינם הלבושים שטנו חמר הקלטה כי אותם טמנה היו
 אדם חמה שבראם ה' אבל עלמך היה שוב לבוש חמר והייכן לבושין רבו
 מטמך וכך הטמנה שחון זהו שלמה וכן ומה כל חוקים העשיתם והמעלה
 שחבד אדם החמון זכה אין חסוך הישר כמעשה השמנות כלפי לעלמך ואמר
 לבתי אצמריך לה קרה טוב כי קרה כשברא לקום החמון באותם הלבושים
 העלמך וחותה הטמנה המשובחת היה עקר הכונה בה שיהיה אדם הח' ^{הוא}
 מקור לכל השפגטלמך ולמחמך ולכן כלה היו משתנים אין כפי' חמר
 כמקור כוחו שחמה ועברה והכונה כי השתנויה הוא השפגט טע שפח רבו
 כשער ערפי הכננים והברחים לראותם שהם היו מקבלים מעטן כלבוטתם
 להשפיע מעטן איהם לבד והוא חמר להם שאין רחמי לעשותן אה להשפיע
 מעקור השפיע הייכן לעלמך ששטינו וזה סבתו שלם מעיה או ולכל הברחים
 ככל שפי' בזוהר פ' חמר ועבה טאמר זכה חסוך א מעלה וכבודו
 היה חקר מעש שהיה לעשו והבנות ככח השלם הזה ולפי זה אין פסלם להשפיע
 אה לעלמך הקים לבד לכן רבה ה' שיחזיר עטו יעמע ללביד חס מע קוח
 כעצמו כה היכלת ושון שחמ שם וכיון שלקח ה' לעש חכא חכא חכא

בעלמך

בלעמך והוא כלל כההוא סגור איתחל ויתחזי יהוא חוקט מעש נעדר ולא
 ידע. ומתען ונפץ יהוא כלל יתחזי תחזי מעש חקין עלמה ומהח יחזק
 רבו קושה לעלמך עכל ומעט חוק העטין לא כבאר מעשה מעשה חזק
 אה הנאות לעלמך א עלמך כגון . הנה ספר סתמלת רבו כי חפשי לעלמך
 קורס כוזה לעלמך הזה חמר שיה לעלמך להיותה מעלה גלה דומע
 א לעלמך בעלמך הזה וכאשר יטבנו רבו ולא יטה חמר הקלטה הקובץ
 אז יעלה לעלמך קונה בלעה קלבוש הקוח וזה היה עטין אהו שאמר חי ה' ונ' י
 סלפי ואחכ חמל כי אדם הח' היו כו' דברים הח' טמנה ה' סתם שמנה חן
 רוח כי זה אפי' חמר חמאן לא טבכר מעטבו והשט לבוש שמעלבט כו שהח
 מעש אדם שברא ה' חמר אשר טעה חמה הקלטה נ' והוא דשמתמך שלמה
 שהיא מעלה בעלמך לא שלמה כיון בחומרו כח לבוש יקרא דעהדח בלעמך
 זהו הלבוש המעלה שם הנזכר לעלמך הקונה חמר הקלטה שעת לוח שהוא
 מתלבט בלבוש הקוח שלמי שמנה חחכ חמר כחן ארבעת חסד ופרחן
 חייכן לבושין מטמך אינם הלבושים שטנו חמר הקלטה כי אותם טמנה היו
 אדם חמה שבראם ה' אבל עלמך היה שוב לבוש חמר והייכן לבושין רבו
 מטמך וכך הטמנה שחון זהו שלמה וכן ומה כל חוקים העשיתם והמעלה
 שחבד אדם החמון זכה אין חסוך הישר כמעשה השמנות כלפי לעלמך ואמר
 לבתי אצמריך לה קרה טוב כי קרה כשברא לקום החמון באותם הלבושים
 העלמך וחותה הטמנה המשובחת היה עקר הכונה בה שיהיה אדם הח' ^{הוא}
 מקור לכל השפגטלמך ולמחמך ולכן כלה היו משתנים אין כפי' חמר
 כמקור כוחו שחמה ועברה והכונה כי השתנויה הוא השפגט טע שפח רבו
 כשער ערפי הכננים והברחים לראותם שהם היו מקבלים מעטן כלבוטתם
 להשפיע מעטן איהם לבד והוא חמר להם שאין רחמי לעשותן אה להשפיע
 מעקור השפיע הייכן לעלמך ששטינו וזה סבתו שלם מעיה או ולכל הברחים
 ככל שפי' בזוהר פ' חמר ועבה טאמר זכה חסוך א מעלה וכבודו
 היה חקר מעש שהיה לעשו והבנות ככח השלם הזה ולפי זה אין פסלם להשפיע
 אה לעלמך הקים לבד לכן רבה ה' שיחזיר עטו יעמע ללביד חס מע קוח
 כעצמו כה היכלת ושון שחמ שם וכיון שלקח ה' לעש חכא חכא חכא

שער התעוררות

הכונה בשער זה הוא לכאור ענין
הקלטה מהם ומתי זה צד
מצד וסוד קבלתם

ומה תפולתם ופנינם באשר נבחר

פרק א

אחר שבשער הקודם פי' ככל היסוס טענו המלפסם
הקדושים ראוי ללתי כי יש חתמה לשמירתה עשרה
האלים כי טע שיש צד הקדושה והטהרה והעלה והיושר וטוב ההנהגה בלתי
משתלשלת וכוונתו ועד כן יש צד הקלטה שהיא המומחה דרשונה שהיא
הקדושה והצד המשמין והעשרת האדם מלך ושר א בך למנוח ואין מעמדת
פניהם כי אם להפ' ולהשמין ולקטרן ילדים למעשה האדם א בך לא מנוח
וטובים ומקטרתם טענו משומעים חודש ט עממח הוה ופמח יקרא ומומחה
ידכון " ויש שאם חחה שהקדושה והטהרה וההנהגה הוה באמצעיתו חזון רבלי
והוא מעובדל סנהמדות האה הבלתי הבדל אם מהיכן יצאו הקלטה והמומחה
והיכן היו קודם יערא ולבאורה ה' טאה טעומה ישלומם לב המשכיל ביה
וקלפו בה מעשפו הדין טאה והוא זה משל משון הכנן המנוקה מעל פסולת
הבלתי הדין וקבלת המורה הנה טעב טשיחלל האדם חרות ויקבלתו ממון
ההוא כמעטו שאר שם פסולת הבה ופס וכו' הטומה שבשפת חסיל
האדם חסל הכוס ההוא חוזקו ופניו ההיא למ חו' אם לפי מעצמות המנוח קודם
החפלה היה הדבר היותר טקי שהיה יכול להיגברו צמות מעבדל מעבד פס' ו
ומכל זקמנת חממם אחר החפלה והבדלת הדבר המעבחר ממנו ישאר
הפס ההוא מה שלם היה עד טעה וכן הדבר באמצעית החממת הוא ט לשעלה
במקום החפלות חין ובר ופ' יורה מען השעשם ט לשעלה הכהים הקים ברבלי
הקיות חממם בהעבדת הכהים וירידתם סלה המעדרת החפלות הוסכה היורה
הדבר נבדח חונל מתוך חובל ויתהוה שם פסולת עוד משל טאה ומתי טב
יותר משל א זעו האדם אשר הוה המעבחר המטהוה כנגד האדם והוא יוצא
כשהמשך הדין החסות א הדין וחוריה הטפה כמנו המעלה ויתהוה מעשה הולב
וכהם חחיים משומעים כחולת הולב וט זיעלה טל האתן שבשפת האדם
מעבחר הקף יתהוה בו מעצמות מהחזקתו ההיא למ ודאי שאם יפסה כרנג "

חבל

הקב"ח

אכל חזקתו ההיא ה' מעבדות בהמשכת הטפה זולתי מעתקום למקום
ומעבדות למעבדות יתהוה חזקתו מהבדל המעבחר ויתהוה מעבדו והולב
וקטור יתהוה חזקתו וכן הכהים באמצעיתו למעלה ממקום חין ובר ופ' חממם
בהמשכתם לשמה יתהוה פניו כהבל המורה והקדושה ובר טמח שהוה
הפסולת וסין חמה ואחר הפסו בחקיה כדושי החכמה מצדו לשון ו
סמך כזוהר פ' תרומה אל במקוה יהי חור ועל דמנו חמש דרין בארפתו
וארששו מהאי חור קדושה פתי חור ה' זמען וכלהו חון מעבד פימעט
וארבלל ביה וכב ארבלל כסטר שממח ארבללו כרזח דעם כנסל מעמעט
וכנן כ' כתי מעם ה' זמען וכב אשתלמע כרזח בארבע שרתא כתי דקיי ה'
זמען וכלב חלב איסון חור מעם קייט לקכל תלב דהין אין ככלהו ה' דרין
ארבללו כהח וכלבא ככלהו כתי ה' זמען ככלהו וחד " הכח הוא כרזין כלי
תלת חתמיה וארבלל ככלהו הוא חוקטא לאדם כחיסון חור טרדעתה לבתי
מעם לבתי ארבעט כשיהו קייט דהיו ולעמח ככלהו סודתא כהם כעמח
כולטי כורא כחוקטא לאדם כרעלטיה כהח כרעלטיה כהם כקדעיתא זרפ
דאיהו חור כהח כהח ככל שייט עמח חיהו ההוא זרפ וכנן כ' חיהו חור
והקורא חור חיהו זרפ כתי חור זרפ חיהו זרפ מעש לבתי ההוא זרפ דאיהו
חור ארבעט וארבעט מעטה כלחורא הנה חולק יתר וארבעט פשיטו
ע חיסון מעם פשיטא כעמח לכל כטרין כון לארבעט זרפ פוח חוקטא
אקהם ההוא פשיטו כדח חיהו קייט כתרך המעם ולבי כהקייט כתי וקרא אדם
לקייט מעם כהח אקהם ההוא לנרתא כחיטב ואשתמר ההוא פסולת כעמח
דהוה ע' חיסון מעם כיון כחברה עמח זאטקי כקוין ההוא לנרתא כחיטב
ואשתמר ההוא פסולת כהח ארבעט ע' חיסון מעם חיהו עבד מעמח
ארבעט פסולת מעמח ככל מעמח ככר וקורכא לבתי כב טרע חיסון מעם
טכור ואתהבו לתת כסטר שממח כקול לקטרין כל מעמח זרפ חור
מעמח כחסיב מעמח כון כנסת מעמח כהן כתי יהי מעמח חסר וארבעט
חסכרא חסר קורא כסי ידח טכל וכדון מעמחם וכונן א' מה שאחז'
מעמח כמל הזרפ זרפ רצה באומתו כעמח כולטי כורא כחוקטא כהם
ומעמח כחכר כ' טקור חסר הוא ככלהו וסם שאחר מעם טכור ככתי "

אמעם נשאר לו לבאר אחר סכן הוא שבעטן הקלטה בתורה מתוך התבטון
 האצלת נבד הצורה איך נשכחה מעם הקלטה דרך מעדנות הקלטה שיש
 עמו טעם ה' מעדנות הקלטה כה להשלים נבד עשיר ומה נבד פהיות ששאר
 טעם נראה ויפנה לפי מה שפ' לעולה ולמה נחמט כי יתבאר במה שפ' לעולה
 סעור הצבורות כפ' מעטן צנור ה' אחר סכונד שמעבדו טקת הקלטה
 כל המערת מן השטח העליון כי כל המערות רחוקות ורחוקות הקלטה שהם המערת
 וטעם לו חלטה עם טומאה נבד היותו יוצא לזון וכן הקלטה בזהר בלשון ק
 המערת שחמ' הדומה לזוהר המערה ואשתאר אהעבד פסולת מעדנות הנה
 כפ' כי המערת נעשה פסולת ולא היה לטח לקטור ולא למטח עבד דלתלשניה
 וזהו שהקל' אהם עור בלשון וזאת לכתוב נחמט חסון מעם טבירים ואהרבה
 לעלם ככטר עמלא עתק לקטור עלעמ כנראה שלעולה בהיותם בתקום
 העם הראשון ומהם בתקום הקלטה לו היה עתק עלע עם טומאה בעם
 ועם היות שהיו העם הקים ראויים א הטומאה הליח ומה טקום א השטח
 השטח עלהם ומשום הנתן להם מעלחן הקל' כי בעוד שהם לבט המלך
 אעפ שראויים א הכלב לו חלטה עם טומאה טכ דלת למטה מעמקום
 קכסור השטח להם בו ואין זה מע התעורר מה טומאה באלם אם יושב ואינה
 עזרת נפסקה הלב שחינה מעבדות ק' ואעפ שכבר עלה שמה הרת
 והטעם שלם שלם טעה רוח הטומאה טד בזהה מענה הקל' מעל זכר
 וכן הדין בשכסות ק' אעפ שבעקר מעמקומן לבחית בעוד שלם יצא לרץ
 חלעלם עם טומאה נטקו בעל טהור תוף ואינו מטומא טכ פחות מע
 האמת ולחון כי אז תחול טלון הכח הרע הרוח ולמה אעפ' זכבור הרוח
 עלעולה מעחלה מעט שקולם צחית לזויר כבודו איהם מעמקום
 המערת ומעם מערה לב האמלי דך חזרת צנור עב צחית לטק אשר
 עם חמאה רופץ ומקבלם חיות ואם טמא הוה וטמא חוכל ככלהו זבלה נעו
מקו נשאר לו לחוכה לבאר סתק זול והוא כי אחר שכל
 המערות זול לעולה רמז עב נקולת החזק משתלשלת
 מעולה לעלה וכל עלעל מקוף מעולה אם חזון לבדוק כי לפי זה כל
 טוב וכל שטח שוטע בעולם אחי הנה יכח דך הקלטה וטומאה וכן הקלטה

בעצת עלתה הו' אעפ שיהיה חסיד יונה שיתלבש קולס בטומאה וטמא
 עם קולס עלתה לעולה וזה נדח ובר חזק מן האמת ומן הנכון ועד
 המע שהיה יורה לז' איך טמא שהיה עובר דרך שם וכן היתה ועלתה
 מעלה לערום ועלית איהו ואין תשובה לער כי עלה בכמה כי קו חזן המע
 הזאת כעב מעמולל אמעם ה' שעה שעל ידה היו מקהיפם קרפן לחם קטע
 שהוה המעלות מצד הקו כעל שהיו סוכי חם ולכח חם אכל טמא מע
 עלה דך הקלטה חו' וכן לשט המערכים ויהיה בעלם הזה וטמא
 דתים אחים ובעטן חוה חייבו מעב לבטם טהרה הכטר עב החיר ה'
 שט אכלו כעמאר ח' מעב הזור סכ' וקל' אל כל הקיעה ודקיעה מעמאר
 ואהרביד עלעלעמ ועלעלעמ לחנהם כלם בר חרש חש' עלם אהיה לך
 הקיעה ולא חילח אחרח אחר קכה בלחוני והח אוקמעה יי ואי תימא חך
 שהם לעעמ הקיעה על שרשח הש' והח מעמאר וטלח מעקיעה טחית עלה
 כשאר כל אהרתי ואהרתי אחר בכל קיעה וקיעה חיה מעש' יהינן שלטון על
 עלעמ וההוה מעמאר משלח טלהוה קיעה יהיב מעחלה ליהי לה מעהוה
 הקיעה כען לעהיב לרתח וההוה קיעה טקיע מעהוה מעמאר ויהיב לבטח
 לרשח ויהוה מעמאר לח פקיע אחר מעמאר כלעלם ככל קיעה חיה
 פתחין יהשן כעלעט ככל מעמאר מעמאר מעמאר לרתח ומההוה
 מעמאר לח שלח חס' כעלעט כעמאר ולח עאכח כעמאר דחכיה בר כד
 אהיהיב לה רעו לשלחה חכ עלחכיה כהן שלטון כעלעט כעמאר חכ ע'
 חסיה כעמאר ככלעו קיעה חיה פתח חכח דחיקה זבילן והמורה הדין
 פתח חיה כעמאר פתחין חזרתן לרתח ושכשן מעמאר מעהדי רבן אטון חמין
 כלח קרבין לעיה וההוה פתח סלח לעלם לעלם טכ ה' כעמאר לע פתחיה
 שלחה ומההוה פתח לכל פתחין דחיקה טכ עלעט דרתח כחיקה מעמאר
 דרתח חיהו סקום דחיקה כחיקה טכ וכל חסון פתחין דרתחין ז' ההוה פתח
 דחיקה זבילן ככלעו ושימון ככרפוייה קהשח אכלהו קהטן לע שעה כד
 כלח עלעט אחרח עלשהו וקכה טקיד לרשח חיש כההוה קיעה מעמאר לרתח
 כפקידו טעם כעמאר ומהעמאר דההוה פקידו טעמין חיסון ט מעמאר ויהיו
 לעלח מעמאר חזרתן עכל ודכוו מעמאר ומהעמאר כפ' כי עלעמאר ישרא

ה' א

הקדושים חמבע הוציפה א שפרה החשך והקבל שקוץ המעין שלח תלב וחיות
השט והאזיר היה הולך עמנה על הכנסת למה א מעומה הרחי לה ושם
כשוחת הקדושה כי שם שער השמים כתיב

פרק ג

עבה חנייכו לבחר תעלה הקלטה הזאת ועליו
בעלם ט למער שהז להטעם נח לא יספק כי שאר
כל טעם הזמנש ספרת היצהר והקלטה לא יהיה קלטה ולא יהיה יצהר ונח
ט הטעם א בהחתם ברצון הטרא הוץ להינת ט הוצר השלם והעבראים
להיותם מתבלם מאונם ופרינקתם מעב ההן והצדק והיושר ואכס היו טלם
מלמפס טלה טחאים במעמשיהם היה העולם בלה טפר על טעמלם
מעט שהם מעכאים בטעולתם במלמכים ולה הוכה להזית האדם בער
בחיה והיות מלעב מעיטה ויזהר שאם ירצה בטבעו לטעות על הטוב
יהיה יצהר על שמאלו לשטנו לטאות א הוצ וסליטה להזות אחד הוצ יהיה
יכה על ימנו לטרהו ולהזפרו בלפה בורחו בזופן שקכל שזר עלהטוה
א ח מהקדויות אם טוב ואם רע ולעב ליש כרבוין וככה מעלל הוצר להיות
הזד הטמל העבד הקערב באזינו ליסר הוצע כה רטעו במעט ורע
תדווש רטעו ויזהר בצד הראוי לו ושם יקבל טעמו וכברחר העטן הזה הטוב
בזוהר כ תרומה קל בלמה לעבד קפה עלו והרע פולט חיהו כלן לחזקה
יקרא הנה נכולט חיהו לטלטה ובי מלחן חמעת טכדח במערד בלהו ממטרות
דמלמה וכל מה דפוקת במלמה ארעבד חיהו מעטרות ושהת קפה ליהו
כט טח טלי טלטה כהא טלטה חך אה טכדח פשא ואשכח מעטרות
מעל רעתיק רעשה ואכטי כט חטש למורה פש ואהיר לן מעוה טכ
ועביד לן בלח יעבדו ופוקת דמלמהו לא ודחי רעתיק דמלמה עכיר
למלח בלהו ליה כר יחדיחי והוא יהים ליה יתר ופקיד טלה בהימע דלח
קרב נרטה למלח פשא כול מלחן סהוב לכה לחו כחא חיהו למלח על טלח
דמלח חוד ליה הוץ כר טעבד רעתיק רעשה כהימע כתיק דמלח
לבר הוצח זונה יחיא בחיון שפיה כיהו למען חמר מלח כעמט למרמט
רעתיק רכר לכה קח ליה להחיא זונה חול ליה רעתיק ורעתיק לכה למעמט רעתיק
רעתיק ככה לכה היה זונה מה העביד אה תהך אכתיק דכה שחיר

למח

הקב

למחקה ליה לשקח ליה לעמט ליה כבעה פתיין חי ההוץ כרז יחור וחיון לקול
כחכוי ונער בה וליח חפת ליה נחוי לה מעטק כחן חכני חה כפה וחשל ליה
לח דיכלה יהיכלה מתען וכבוכן ויקר שטח מלחן גלים ליה כול חחי יקר
להוץ כרז חוי חמעו ההיח זונה והיח זונה חויר ליה טכחא כהא חויר ליה ודח
טכחא חיהו ליה מעלבטון חז דעבדו סקונדח דמלח וחד דרעטח ליה להוץ
כרז לבלחא קר לבלחא עיבו לבלחא חיהו דמלח לכה ועלכא סהב
והטע טוב דח מלחך חמים מחכ דח מלחך חמעת דחיוו ודחי טוב למלחן דחפת
למקדח דמזחה וזה חיהו יחא חחי מעטרות לן ירען כרה יח חיוון
נכויא טלחין דזמטין לרעה למלח דחתי וכחין חיוון דחיעלם סה כהח
מעטרות נכויא חיוון דלח חיעלם פה זכחין חיוון דחיעלם כיה כחיעלם
ירען כל חיוון טכין וכל חיוון טרוטן וכל חיוון ככופין למלח דחתי דעלח
כה' טח לן דחתי א'ם זולתך יעשה למחכה לן וי דחיוון דחיעלם ככיעלם
ירען גליב וחיטרכו מעוה חיים חיוון חייפו דלח חיהו למלחן נחמטכ
חכתיק ועלכא חקח חיהו למחך ליה טכח ככיעלם רעין כל חיוון טח
וטרוטן וככופין למלח דחתי דמלחן להח מעטרות כה חייפן חיהו לכה
מחי ק' אה חקל כליט העלמט טרוטח דמלמה חהו ידע דחא חכתיק כה
חחי חוחיל וחיוו ידע ואתהרף כה טכד בר טח חובק לן חכתיק טכ לחי
כר טח דקטיל בט טח כחן חכתיק ואחכבר כחילק נחית ליה כחח כר
ההוץ מעטרות לן אהכבר כחילט טכ כחכט כה טח ומעטרות לן נחעיל
לן כחן חכתיק טחח ואחכתיק ואחכבר כחילק כמעט כחכבר כטלח חחין
כל כה טח טכין נחכין באוה קשנט חוף חחי מעטרות חכתיק ואחכבר
כה חייפן כחתיק ליה ושלט טעיהו למעט לשוכן וכחין חיוון כוכר לבחור
ליה ולחכטיח ליה לשעט כחיעלם למלח דחתי ויתהרף כר טח כמלח קשח
קשר טלכח חחמער אמה חם טון לן כר מעלילט טככס וכחין חיוון
כהח טלמח ועלמח דחתי טכל ודכחו מעוהים וצרופס טכרוח ככח
והוץ טעם כעוחר טי הקלטה כוק נכיה טח למעט וטח לעהקים ושל
טלח טעם יטה כעטן היצהר והוא כי כולה חיות השמים העלונים מעלם
עשירים פד החכ כעטן חוץ צור ילק טחי וכן דוכב שמעט טעקד וכן טען

פרק ד

הנרצה עתה לבאר ענין התעוררות השער ספר דוד
 או היכלית כענין הקדושה כי הם נבז הקדושה כקוף כעם
 בני אדם וכמעט שכל הקדושה מעלך שפע ומעון לכל בבריאתו המהירה
 כן הקליפה קי' מעטרת ומעטרת מנוון נשפע לבד איהם רבים אשר נבדן
 וזה טעם האסור והמותר האמנע והמקור הפסול והכשר כי כענין שיש
 כד הלכות והטקה מצד החכר שהנח כמעט לשכ מעט שינה תהום
 כן יש לעין מומחה קליפה והוא קין אשממי שהוא שמם ושורש השממה
 והכלות חרין וכמעט שיש אולם המעורר וכל מוהר כצד הקליפה הנבדור
 שהוא כד החומר ה' ההכרחה החומר הכושל יצרו כולו לשל כן יש אולם וכדי
 טמא ואסור ובעש שיש ירחק כצד ההמנע קין החמנע מצד היתר אשר
 שם הכשרות והטוב כן יש המנה הירוקה המעטרת מטה שמעטרת טבם
 מעלהקות והפסול והרע כי הם או כנב לאו וכמעט שאו ה' הם חסד הן ורחמם
 נכללם כי סוף כלו עליה שער מהות והטובה כן לאו ה' יש להן יחסות
 כן ליתר המעטרים כאשר נבאר ואולם שם או ה' רבו כהן ה' ואכו
 נבאר ה' במעט המעטרת

כתיב

הרף כן תחולתו ופי' כי ה' תחומים במערה אשר מערה בארץ
 ועשה עצמו תחומים איו כהענין תחת עבד כי מעלך נשפחה
 כי ה' נביתתו ואין תמנה חלם שפנחא שם א' בשמעת הקליפה
 כי כמעט שיש א' כצד הקדושה כן יש אל אחר וזהו שאר בלעם טאוס
 שומע חמה א' ופי' כמנה דח אל אחר ויש שקבל בשם הקליפה
 הזאת תחולת חסר א' ופי' כי כלכונתה לבלתי ולהת' הקדושה חו'
 ומעטרת מלב טמא נשד שמעת אה ייחסם חלם ע' כהקונס א' הקליפה
 שהם כנב טמא והוד ולקליפה הראשונה ייחס בשם כתיבא להורות שהיה
 כתיב לשאר הקליפה ומן הקליפה הזאת הוא הטה ש' לפנעם כתיבא ופי'
 זאת נביתים ה' שים ויש שקבל בשם הקליפה הזאת קמנא או
 ואסור לפשו כלו כתיבא ומטיכו חמט מעלון אשר קומנו כלל עת
 ואפשר ל' לעשו כענין ש' כתיבא ויהקדק ענה הענין הזה אשר קומנו
 כלל עת כהיינו ה' עבד בורות שנקמנו ונבית קום ענה כתיבא חלם

ז' ו' כתיבא כלומר
 מכה מים כל השאר
 כמו שאר כלים שבהם
 סופא של מעלה

הרף כן תחולתו ופי' כי ה' טעם מעלון עונב כי ה' טעם לחכמה כן פלי הקבו
 החלם וחסד לרש מעלון הלה תענינה והכוונה מעטרת השע
 ומעטרת השממה כענין מעקד מעטרת פ' ישר לחפון ששמים ואית דבס
 נשאל ופי' מעלון חס' ישר שור על כלל והכוונה כי הוא ענה לבלב
 החלמה ולקדוק כבטן ואסור לרש מעלון גיטה והכוונה כי מעטרת
 סטו לעט ולבלתי כלל חכמה הקדושים וואית דבס כלל ואו נשאל חו
 כתיב ואסור לעשו ע' שפיטנוהו כולו וכתקונס קרא הרש' פי'
 לטתיה זו חסד כלעל כי החסמה כן אדם כמעטרת טעם ע' הכנף
 וזו שה' כתיב כן אדם כלעל והשמלת הנכחה ייחסם לעבנות חכה
 יש שקראו לקליפה הזאת כתיב והכוונה מבוארת כי הוא מבחיש מעטרת
 האלה והוא כתיב

הרף כן סת'א ופי' כי הכוונה כי ה' כנסת ה' טעם כענין סכום
 כענין ל' ופי' ואחרים קוראים אותה הרש'א ופי' לשון הרש'א שהיא
 הורה והכוונה כי ה' הפך הפנה שהפנה ה' מעטרת ומעלה האהות וכין
 ה' כונה הכבד וזאת מעטרת האהות והוררת הכבד וכל זה כולל לרש
 סת'א מעלון סת'א וכתקונס קראה חלם ע' ש'א ומעטרת טעם
 חיש שטר ומעטרת שער כמשה שרוה ויש שקראו ש'א ואסור לפשו
 מעלון חיש ענה והכוונה משומן לשאר עשע א' כענין העלג שכתבה
 כעצמם וכתבו המעשים פ' קליפות לא היה חסידים כנב ואו
 הם כונה עלמרת ומחרכן לפי רשתם חין ג' מעטרת מומחה או כמעט חורת
 ואין כי חס' קליפה ואין הרב הזה כונה עם הזוהר כי כתיב מבחר חלם
 ע' שהם שער מעטרת עשית והוא קדח אותם שער כתיב תתחין וכנבין
 עשה חמרים ושער חתנות ואסור לית סכונתם כענין הח' ס' סעלה
 האתרת ופי' העלם וזה ל' ית' כי ה' ש'א ה' קליפה שלשית ועבז מעטרת
 שער חיש שער וכן שער כמשה שרוה ופי' מאת כעב ואו ה' אסור מעטרת כתיבן כלומר שאין נכון
 ולעין מעטרת ענה

כתיב
 ויש שקראו ש'א
 ומעטרת טעם

הרף כן נשאל כלו ופי' החלם קטעם שהוא מעטרת על כלל כתיב
 חלם ט'א וכתקונס חסד הוא מעקד כמנהיג הוא עשע ורשע
 ומבלה כנה שמעתי ואין חס' מעלם שלש מע' יבין כלל וכתקונס פי' חלם

מעבר הצדוד הקדוש אל יצירת מצב הצדוד המעלה שבו נשענ המעורר והקצוב
 ואז הנחם כרוך על ענינה לקבל השפע העז הזה כי זו כמו לאורו וזו האפורה
 טוענת ונהרות השפע הרי הדוח והו נענן ואמיל בה שחין הכוונה שילגה
 למעלה אז חרעם הכוונה כי עי הדעירות ופצע עליה לר מעורר והנר
 השפע המר הזה הוא דם נבות וזהו כתיבם העשורתי ואז החטה משמעת
 את בועלה ככה שצעה וכבר נאמר כי לא באה חלק ילקח כי נחלת נחלה
 בלא מעדים ונשמחתו למ יתעב זה ולכן לא תבא איה המלך שהי נשמחת
 אז ואז לא תבא איה המלך כי אם תבאר והגלה חוה ופנה אשר נבתינו
 וחטבו מנודה והשטר ימשע משטר שבעתם כה שתיקה חור הלבנה
 כאור החמה ואז תבואל כע מרוא של מע פאה שהיא היכל נחש שבו תכל
 המעלות טהורה וקשטות ומבואר כתיבם וכלע בחרוכה ואחכ יתיחד
 עם בעלה בחשך וצול ולכן תמצא כי חור הרוח הכול קוטל האדם ור בון
 והנה חין הקלפות לשלם לטובים תך הקדושה והי כזה העה לא המעשי
 והזהר אלכ יסל לעלש עד

פרק שבע

תחזור לפיזור המעלה שהייסו בו ואיכון קלפון וג
 שרר כוונתו כו כל זה כפאור שאר המעלה הזה
 הוא על ענין שאלה נעומה ביופלה ככדוש הזה כי המעבן מערך המעלה
 הזה ומעשה חרובים רים נראה שהקלפות הם שלשה מעלב חורב הקדו
 שהי קולעמה ברה כמע שבאר ולעלה בעה ל אחרו כע נשם הרכ ושן
 היעבויים כי הקלפות הם עשר כנע י קפי מעלות ידועות בשם והטה
 סיה חרדיה כי כמקום א חמר שהם ו ופוקום אחר חמל שהם שלש או חרעם
 ובתוך שאלה זו בחך שכלם כי הקלפות הם לבג הקדושה כהנה לבג כע חורב
 וכמע שהקנה כחמר לבג האדם נעשה כל מעשה האדם דרך לבג יונה להועת
 ואיכונתנה כן המועת והקלפה נעשה כמעשה נעשה כמעשה הקדושה
 חם בענין השמחה חם בענין חכמלות חם בענין הנונים וכמע שהחכמות
 נכל כל יקנים קו חסד וקו חרמים וקו חסן טעם שהחכמו מעשי מכות
 והנהגו כפוש כן המועתה נכללת בחסד חן וחרמים לא חסד חסד נעשאל
 חסד הוא ככרענע של חרפה שהיא חסודא וחרמים חרמם רחמם רשעם חכום

ידי

והקן חין צדק לפיזור שהי רעוה פשא להלכות הששם ועוד שהי עוה
 הקן כפלי כזוהר מעלה חוכה כפוק והעלות חטי חיל ויהבחר עני דם
 עוב כהילת וכן בענין הנונים לבן איה מעם היה לבן החטי ומשם חרן
 וכסיל זקן אשמתי וכן ירוק סימן לעפה גדוהן וכן החכום מעב החכום
 טעם הוא חכום ומשם חמל הלעטט נח יער החכום החכום ונל משלש הענף
 האה הם כנב שלשה נוים קדושים שכתרת וטען זה כחיר הרכה עה כתיבם
 אל שלשה קלפון איכון בעלה לקבלת קלפון לחנוח ועליו חרמם והארץ חיה
 דתו וכיוו חסך תהו חן ירוק חרמם קדמחה כהו קלטה תמצא חסך קלטה
 תלטה וחלתי אין דח שלנפ דח לקבלתה עטון דשטח בחמל כהן ולח
 כעני חיה לבכס לקלפיו חלתי עטון דהשת דכהן נהרם כרעין לחיה
 נהנה חור ברת שלה חרמם וחיותה שכוח ברת שלם חרמם לבתי דמעטבון
 חלתי קלפון פצין מענה וכמעט בחיה מעלבטח באין חלפון חיה חרמם חר
 תחונט שאכ שחקות וכו נכל הנה כט כי קלפון לאה הם כנב שלשה עוני
 השן וכבר פוזרו למעלה כעבר המעלות כשם הרכה עה כי ענט העין הם
 חכום וכן פוזרו בעך סכת סעבר טכוי הכוים וכן חמל שהם כנב קלפון
 הקלפן שלשה ענט הקלפן הם כנב שלשה חכום שהם חכום לחמד חן וחרמם
 חכום לבן ירוק ומעטם שהם כנב חסד חן וחרמם לבן פטולם ונלעט
 הוא שלם וכן חר הרכה עה כתיבם אל ובה עד לאין קלפון מעטבון
 ומעבהו כתיבנה שפיה חרועה דכהן שבר השטר מעלותהם לחיכון א
 קלפון לחנוח וכרענה חרועם כעכס כחמל ובתקנה והקלפנותם לחיה
 וכו נכל וכבר נפחר מעבר השמחה ומעשים הקלפנים כי תקינה ידועה
 שפיהם הם כנב שלשה חכום חן וחרמם ופארכום ים כעבר ערם הכוים
 וכה כתיבנה שאיתנו ט הם שער וכללם כפלי חרעם צדק לקדו
 כי אחר שהם כעללם כל שהם כנב חכום למה הם חסך כרה הקדושה
 כי כרענה הם לשן חסד רחונה ואחכ ירוק כמעט כנב הרכה והחכום
 למעלה כנב חכום והעלה הם חסך כי רחונה הי קלטה ירוק וחחר
 לבנה וחחרה חסך נחש שהכלא ופאר חסד זה הרכה עה כתיבם קל
 וחרא והנה רוח כטה כזה מע הצעין דח קו תהו קלטה ירוק חרמם חן ירוק

הקל

שער היכלת הקלמות

כבר דמזכו למעלה
כי הקלמות האלה הם
לזמנם כענינים

א היכלות סוף לבני בני חכם ולבן כמע שיש בהיכלות בקדושה ז היכלות
שקם מעטן ולבני א שאר סוף כן פנומחה הם ז היכלות שהם לבני א שאר
מעברות ולא שידעו מעשה כי למעלה מהיכל שפשו בקלמות חין מנומחה
כלל ואין כן בקדושה כי למעלה מהיכל שפשו כמה ופיה מעברות הכל וכל סוף

פרק א

בהיכל א והוא נק' בור " והבור ה' מעלה הכח לבני בני חין
א סוף שיחזו כדון שלם יפול אלא כולם כותים אורת שיפול

כדעבו בהיכל הזה מעשה א נשע דומה והוא נשע כחן בהיכל א
ונשע בפתח היכל ראשון מעברות מעברות עם כמה מעלתי חבלת
לחזון פשע מעשה שדחה המעלה הקדושה טהרה א כפי אשע היכלות הקדושה
כפי וחתה המעלה הזה דומה יש מעשה חחר ושמע סוף וחתה ידון
כמה אף ורבות מעלה חבלת והוא נשע לפתח בני חכם מעלה טובה
להפא בני חין וכמות כשיע כן מעלה וכל מעלה חבלת ששענו הילבית
למע בני חכם להיות ענינים א העצה והמענה הזה נק' צ' סוף כפי כי
חיה סוף העבית " והמענה הזה עומד על הקבר כומן שהעף נדון
ושכר עינו מעט שהטה חכה עשה כי כן כק הקטנה להשטין למעלה
ושלה ומקטן למעלה וירד ונטול מעלה וכל הנשע חכה כומן הורח
עצמו נק' מעלה מעלה " לעם בהיכל הזה כמה נשעים ועקרים הנושכים
הנשמה כפי טבעת עם " על כל היכל הזה מעשה א נשע מעלה
והוא חכם כורכ והוא נשע להשטין כשחלבו של אדם נחית מהיכל א של
קדושה כפי אשע היכלות אף וכאשר זה מעלה היכלת ההיא הילת
עלה עשה עד היכל שפשו של קטנה ומשם מעלה על חובה ומשכר
עמיתו וזהו שיחזר הדעב ויבא עם השטן עם ישם השטן שהוא מעלה
ותחת ידו כמה מעלה חבלת מעשים לחזון ככל דברי נבול אור דבר טעם
שיפא חכם כשפשו ושומהם אורת ופאר האדם ועמו עמו דבר קדושה
כמו דבר ידע אור הילת חזון מעשים חובה הדברים הקדושים כמנומחה

היה

היה שהנשע קדום לבן ואז כן כול השש כח הקדושה ואז קני לע חזון
לפשו של החזון הקדום " עלה כהיכל הזה על כלאו המעשים מעט
א והוא מעלה ושמע טכר' יד וחתה ידו כמה מעלה חבלת והם מעלה
על כל ההפכים שאדם אורה טבעם מנדון ולקחים הדבר הקדום ומעלה אורת
למעלה ואומחה זה קלכן של מעלה שקרב ליו וועדהים ואומחה ני לפלג
שזנה חכה א' נבר וחתה קול ידע שניה ואומחה אנהם כי עבדו מעלה והיכל
היה נק' שטן כור

פרק ב

בהיכל שש והוא נק' שחר והוא כומן והוא חשך
בהיכל שלמה פתחים ל' צדדים כפתח א עשע מעשה

א נשע טכר' וחתה ידו כמה אף ורבות מעשה והם מעלה על
אורת שהם מעשים אורת למעלה שאינם ידושים פט שפיה ואלו באים ומנומחה
אורת כעלה הזה וחתה כששענה ידו חתה אן אומחה אורת ומעשים אורת להיות
עבדו בהם ואלו נק' סכר' אורת וחתה ואלו לקחים חומים העצה והזרע ומעלה
אורת למעלה ועלה להיות כהיכל אשע בענה חכה היכלות " כפתח שני יש מעשה
א נשע טכר' והוא מעלה על כל אורת החאים על ההחמה אן מעלה חכה
החשדות שבתה וחתה ידו כמה אף ורבות מעלה חבלת והם עם חכה
כדק אורת אשר חמפנו למעלה בהיכל הזה מעשה א ששע כום תבעלה וכל
אורת חיונ' כד שטרו וחתה כום תבעלה כעלה הזה כעלה מעבדו תבעלה
עלה הכא ואי זהו כום היכלתה ככאת הנשמה מהעף המעשה הזה הנה
כום היכלתה חוזן כן נשע חן כום תבעלה וככום הזה נ' טותה אף חכך א
יקח מע מעלה והיא קובעת ובהיכל הזה נשע מעלה א נשע עכר' חכה
ומעלה ידושים ה' טותה שאמפנו וטבבות כמענה הזה ששענו כום תבעלה
ומשם מעשים אורת כום חמית וזהו נ' טותה חכה מעלה חמית באר א' ב
כפתח נ' מעלה א נשע סוף והוא מעלה על כל אורת ומעשים
ומנומחה כהיכל כבתא נבר וכל אורת חמית מעשים טכר' כדן
הם מעשים כהיכל חמית אשר טימחון טעמן " כמעלה הזה וככמה
אף מעשים אשר חכה ידו וכתה שומע מעמחון חכה ככמה היכל
ותחת ענה בהיכל והוא שאר דאל נשע איה לשכר טענה להיות חכה

תק"ב

אחר ושמעו אכזרי יון והוא משענה על הקהל השולט בתוך העמדה וכל מי ש
 חלמים רעים העקלהים ושופים יונק ומעשו יוצאים במנה אף ורובאורי
 היעשטים על הענין הזה כעלה " כפרת רבש מעשה אחר ושמו אקרה
 וזה מעשה על הזהב ומטה הדי פוקות על כן ירשנה ומעשה זה כחשך
 המעבדים ומעשה זה אורם ומעשה זה שמעם ומעשה זה אורם ומעשה זה שמעם
 פד עשה אף הילוך שבה כל לשכרדונה פלפ"ש " באמצע הדיכס
 הזה עומע רוח א ונק' אנה יכין וזה מעשה על מעשה קבאורם מבין י
 וכד כ שפלקם פאור ויש נפטה רלם משפט ט לפי שאים נשמעם פהים
 קטנם מבט רוב מעורר ורואה בהם פ"מן שיחטאו ויפסחו וקור' אורם
 קורם שפאור לנה חטא וכל זה פאור וקנה טוב מעשה זה המעשה
 מנה יכלה מעשטים שט דחוקה ושמעם אף וחמלה ואו חלה מעלה ברית
 מן הקד ואור כי יעלה מבט האף והחמה והתה ירם במנה אף ורובאור
 מעלמי חבלה וכולם מעשטים על כלל אורם השומעים ארם און שמעיה מב
 בעל תה ויניעם שמעם על לב וכן על כל אורם העליל צום כרפה תרדף
 חו כרפה החטנים וכן כולם חוטם והולכים להענ על כל אורם השוקים
 כתיב וכן כעש מעשה כה עלם ישמחו בה ויעצבו עמה " יחזק הרוח
 האף ישדוח א' ושמו סכ"י טו וכחשך האדם מעליו לחפרו אומשטאך
 עליו זה מעשה עם המעשינות הקורא להשלב העני וליהרון במשלי פנת
 ההוא כח וראק ח"טפ סה"ב קבע לבחיות ונחשים אמע למענות עור
 עבו הכלהי כלשון ח"פ ובמשלי פנת כשארם מעלם על אפרו חיותה קנפ'
 מעשטים מעשטים ופותרין קולת וחוקת הקולת עוליים לעשלה פה יכל הנה
 בור שש כנה נחשים וכמה טקופם צוה לשל וכולם מעשטים קנפיהי
 לעור הנחש הקולעט החמש הנבול והוא פושט אהבדו וכל קשקשותו דל
 מחפוטו נחישו מעבדי מעש ומעשדים למנה כהיכלת והוא שעה קטורה
 בעשטינות הקורא ואמלם הפשט שרו חין ארם יכול לעמ
 כעשו החמע עליו וכ"ל ז' מבט תרדף המעשינות
 ולשון ח"פ ול"ל ז' ארם ארם שיה' פ"ב
 חמלה יתר מעלה ופ"ו נשך

פרק ד

בהיכלו והוא מה חזקה ונק' מיט הינו - ונק' כנב
 זה ידור אכר מעבדל היכל זה ט' חזקה מעש
 שהוא כנב זכר וכל חובות בע ארם ושוקרם יש בהיכל זה כנה מעש
 חבלה שמקצבם אורם ומעשטים אורם בהיכל זה ופוס הפך זה כשוקרם
 חזק וזכור אש כף חסות טר הקדושה הוא קדוש וכנס אורו לת"ס ארם
 כף חוקה מעבדל כנה מעבדל חונה חוזים בו ואומרים שלש הוא ומעשים
 בו ונדע חות לעתה כח וראה כע שהארם מעשה כעלה הזה כן מעשך
 ומעשה על מעבדל אש אחר הצד המעם והעבדות רוח הנומה רודף
 ומעשה ליתמח יודת ונ"פ ל לבח לנה עבדות ותר חשרות ואומנות יצוא
 יודת מן הראשונות ואם הארם מעשה שצדע ודוכף אחר הקדושה ומעש
 שצדע רוח הקדושה נעשך ומעשטים ומעשה ליתמח וימלכתי עשה
 ויראה ומעשה לנה טהרה יודת ונ"פ כע עקול במשכ"ט עזרות מבאף
 זה חזק ר"ב בהיכל זה הוא מעשם כל אורם הקדושים א"ס ארם ורם אורם
 המעשים לבט ארם כעשונות השלם הוא ובע אורם וכונתו ועל סלגו
 הא"ס הארם יש רוח עולא על טלם והוא כף א"סר והוא כעשה הלעדים
 כתיב חמשים כפרת העלש כעשטות רשע וכאוינופס ואומר ל מה
 עימע כאר מעבד כחוקת כעשך השטח ומעשם כחך הלל טובלך למעש
 כלבוקר כע אורם וכונתו וכאשר הארם כעשה אורם הולכים אחריו כנה
 כעשך כעשמה למעש אורם כעלה הזה וכלא כף צוהר רותח ששעשים
 לכנה הארם כעש" באמצע היכל הזה יש רוח א' ושמו כ"ב ומעשו
 מעשטים רוח ונק' פ"ב צרפתי ורם שערם לשמח לכל חוקה כעשך לשון חרע
 יתר על כל אורם השומעים " חבט הטלון אשר הוא מעשה לקל
 לכל אורם שולש כור שלם בעליו כעשטיהו וכלם כדוים לפס והוא מקל
 חוקם קליות כעשטינות שאין לחוקר בהם חמק ילגו ככר הדלושק פונב
 כן דרך האומנות לבט בהיכל הזה תלגים לבנה כל הארם און מבט ת"י
 והעז"נ שקם תלגים לעלה כשאר הקיבלת ונרפים להיכל הזה ומעש
 יוצאים מעטרנים לבנה ארם לשטט כע הנגיים להערה און לעשט
 משוכרם וכן כח"ס היתמך ילשו " מנהיכל זה יצא רוח א' מעשך

תקלה

וכתוב כי תעביד המעשי העבד בדרושי השער הזה כי יק' לבנה רבו זהם
 מצדו ופועות נדחי לבלי התנה כי כל המלרשים ומעשיות וכל ההס
 וכל מעשה המעיות יש להם פועות ופועות נביעים ופועות ענין זה אין לו כוונת
 חלוקה הישגית הי' רוחניות האותיות ומעיותם וחכום או בלוי וזהו יחס
 כי לוי שיה' לעמך הענין הזה וכל לבדו על פועות וזה פ' שמעו לשמעה
 שהוא תלוי בפניה שה' מק' העולם הבא וזהו האמת שנקראו אחר התורה
 והתורה כל חלוקה וחלוקה מע' חלוקה או יש כונה וכמה שאדם יכול לשמש
 מעצמו .. ומעצמו לוי זה ענין התורה הוא משם הפ' בלוי' כגוף שהיה
 הדבור והשמה שהוא תלוי ושמעה לשמעה הי' חכמה ומעיות התורה לבוש
 ששמה לבוש א' משם האלה כמע' שהפועות הם לבוש א' משם השורש המעשית
 פניהם ששמהם הקולותם ולבנה זו עסק התורה שלם על הכל כבולגן כולל
 מעשים אחרים והנה א' חלוקות הקולותם כי הנה ה' חכמה פ' משם מענה
 מתקין מענה מענה מענה חכמה .. החלוקה הראשונה הם פ' מענה מתקין
 החלוקה השנייה פ' מענה מענה .. החלוקה השלישית פ' מענה חכמה והחלוקה
 הישגית חכמה מעיות פועות לבן ל' באה משם והתורה המעשית השמעה
 ופועותם וזו רופע מתוך הפועות בה שיתקף איהם ידעתו ישרתם ופועות
 במעשה השלמה מענה שאינו מעשה וכל כוונת מענה שיתקף כענין זה קצת
 ומעב' איהם הם ששמהם אה אשר נבאר זה אחר זה והם שער האותיות ושער
 התורה ושער המעשים כאשר ית' כה ..

פירק ד'

קולם שבכנה בבאור האותיות רבוננו להקדים הקדמה
 א' שבה היה פתחת דבורנו בשער זה ככ' הקודם
 והי' שאין אותיות התורה השמעות חמש הם רוחניות מתיארות טבולתם
 א' פועות שמעתי וזהו שאר הקו' דל' חפ' כעל' הפסוק בבאור מעיות צורת
 בנות האותיות וקופתם והנה הם וזוניהם לש' שהם רומים א' רוחניות ידונג
 ופועות מעשיות וכל חיות נאות יש לה בנות רוחניות ומעורר בבב' חזר
 מעצם הספרות משתמש מעשיות לשגרה כדרך השתמשות הספרות
 והנה האות היכל ומבוק ומענין ליחיות ההוא וכחיות אדם ממכיר ומעשיות
 פועות אותיות ששפטי בהכרח יתעורר רוחניות ההוא והכל חפה מענין ית' וו

תקנה

צורות קדושות יתעלם ויתקשרו סודותם שהם שורש האותיות ול' זה פלג א' נפ
 במעיותם דל' ככ' ענין להם רוחניות שיה' על האותיות והם זה טעם קדושת
 פ' זהו הטעם שמה' וסמך שכללות בל' היו שמעיות מעש' שהרוחניות
 היה מעשית הנש' הזך ההוא וזה טעם כענין שבתה הלכות ש' דל' חזר
 שבהן האותיות ואל' בעלמ' נקראו מעשה בלחות ורחה הכתב שבין שטריח
 וכבר על י' משך ופוע' מ' הו' ושאיתו פ' כל ש' פועות פ' הענין כפ'
 א' שיה' כש' ל' יוס' הלכות משאן חכמים מאה וזהו חכמה היה סובל כיון
 שכלה הכתב כבדו ופוע' ומעיות כן כל דבר שהיה מעלה שכינתו מענין
 שוב אינו מתקיים ובמקרה נדלע על חכמה אה חכמה כדאמרה כלל
 שהיה מעלה אי הונו של מעל' נאכבד היה נהר' והתמקדות הלבים לבי
 הספר ומעשים איהם האזכרה באמצע אה ה' וכל על חכמה כמענין על
 טבל הורה בלוי על רוחניות האותיות וזה טעם לענין פ' שערך אה שערך
 שקולע שתי קדושה וזהו מעבור חמה שדוף המלך אה המעלה וזהו
 הדברים וקולע חכמה חכמה חכמה כהיינו רוחניות האותיות וכלה רבות
 מעיות פועות רוחניות האותיות חפ' ככ' כהן לב פ' נקדחתו כ' ככ' ופועות
 והטעם כי האותיות הנבדלות הם ענין והיכל' האותיות הקבועות כפה המעלה
 כזה האותיות הנבדלות הם נשמעות והנה האותיות על פ' הם רוחניות וזה טעם
 תורה שבכתב ותורה שבעל פה כי תורה שבכתב רוחניותה כמעשה ופועות
 תורה לבראש חובה באותיות נשמעות וכל תורה שבעל פה נשמעה כן חכמה
 תלמוד א' לבוש התורה כלל והנה האותיות הנבדלות הם ענין והיכל' האותיות
 כפה האותיות הנבדלות כפה הם נשמעות כענין חכמה פועות שמהם כלל וזויהם
 שהם כלל הם האותיות רוחניות כלל פ' משכיל כפי ישרא' והנה הענין הזה
 הוא כענין האותיות פועות כלל וא' לבד אהעם כאשר יתקשרו האותיות
 ויתקשרו וישמה מעשה הצבות לש' שיער התבה כמעשר אותיותה כן שיער
 רוחניותה המשל בזה מ' א' פנה זו (כמה ה' חכמה ופ' לבד יורה על הענין
 רוחניות וזהו חזק משותף המעיות האה וכאשר יורכבו יתהוה מעשה רוחניות
 ול' שכלל השפ' חיות הקודמות ככתבת' ח' ח' ש' א' רוחניות מ' אה חזקת
 מ' הוא שורש ורכב על שתי כחות חכמים שהם מ' ככ' עמדה זו ככ' עמדה

והשמיני כפי כל ימי נשיא הצנורות וישד פי כי הנה להם לעלות
 ושתי השוקים הם והם לשני יתבחים השלטים שכל שמעם כן ענה תמונים כלפי
 כנענו יענו ..
 ויש מי שפי צד ית ויעלות צד לצד
 עברונו עב שהפיהם ..
 ויש מי שפי צד ית ויעלות צד לצד
 מעטל ומעטבט ופטי שלום כן ילל הימלכה והוא מקום המהר ששם
 משתנים כל צדדי המהרה והוא משה עלהם .. ולש ז
 המעטבט כמורה ובכ הדביר כי החיות הנה כמעטבט פסוק עם התייחד
 כשלכות וכולהו מעטבט עליו אחי י יסוד וסוף כסופה מעלות וכן לחי כן בהר
 אף בהיותה מעתיחה ככה .. וכמורה כי כדאשית פי כי הנה
 שוקה כי חמעם היוד הי יוד של היסוד שלם הזר והל של המעלות והנה
 היוד הוטבת פנה מען הנון להל א לו פירצותן שהיו קורה בתחלת הכה אר
 כלפי אחור וקום כהנה ולא היו הכרופם טמם אפגם ולכן יוד דוכב על פון
 והוסך פנה לענה ועל שוקר הדיק פסוק ושמה מעסיא טלה ומשד העעם
 כי הוא המשיחם ואף הם מינם טמם טמם .. וככה חרוב
 פארו בתקונים פי הי והנו לעלה יסוד שלם בייחוד הינה וזהו עוב היתון
 לעהקים לעלה ובכה כו נהיב הפחור באותיות מעטבט כה ..
מק כב באות ק ופי כה הדימנה כי הי כהנה מעלן ותקופת
 על קצובה כי הוא הסוכה והמקיה ושוקה במעלות
 והי הכ שטלה הן שהוא הלה מקבלת פנה כלל הדימנה כי הוא מקבלת
 מהפנה ומשפית למעלות וזהו כותל האות ושוקה במעלות ופנה למעלה
 להפית בסוד החקטה ומעטלנה מעת לבנה שכן הי מעלות ..
 ויש מי שפי כהנה אר ק עטן וצורה של זמרה שמשם היו לחות חסרה שטרפן
 על מעלה ושל כן הצפה אים קדושים שהוא קדום ככל מעטבט קדושה
 והעטן והטוב שלה הוא קורר כקרא בסוף הכבוד .. וכמורה
 ככלו טעיר השיהם טחה כפי כי החות הזה והם א הנחם חקקום כמבוא והן
 מעתקב א הקדושה ועלה כחף כמט אדם .. ומשד שיהי הימנה א המעלות
 וכן קוף פי קוטה שהי מקבלת הכר .. פה

מק כג

כי כה הדימנה כי החות הזה היח פכוד שקיל תקנב
 הרכבה בחוקה ומשך טלה מעלעל שלכות והי לשון ירושה
 כי אלה ירושה הדימנה לשלם הוא כי שם משוחת המעלות והי שלם שכלעל
 ולכן כמל שבתמי מעטלנה ..
 ויש מי שפי כי החות כה
 לעלות שהי פניה וכלה מעלן הם ועשר א תתן ל וקדוב ליה פי כמורה
 פקדת חמק ומעתי ..
 ויש מי שפי כהנה וקל הש החות טע
 יסוד החיות והוא העטב טלה שבהם מעוסקים כל החיות שבטלה ..
 ובמורה צד טחה שהי חממה וסומעך ז ראשית חסמה ונה לפי לשון חם פי
 ראש וחממה הי ראש לעלי האפלת כלפי מעטבט חם היח הוא הכה ויעקוב
 אחר פי שהי לשון מעלה וכלת כלפי לשון ויש חלק צולטן ז לשם עם היות
 שהע שתי החיות כה א הדלת והעטם כי דלת יש בה שקן והשקן חור
 והם א היסוד כלפי כפי א חבלה ש מין בה שקן כלל לעמז פנה העמות יות
 שאפי היסוד אינו טמה אף הי לכה טה ונין הוא משך א הימנן הוד
 בחסד והנה השמאי הי צורה ועלן שקן כמנה יתג כשלה לעמז שמתעטבו
 היסוד ויעקוב מעב תצורה בסוד יחקר שהוא קף הי יסוד כמל לשמאר
 כלפי כשעהם הקדושים ומעב הסתלקן א הצורה טחה המעלות כלה מן הדלת ..

מק כד

באות גין פי כה הדימנה כי היח החות הזה היח
 כפנה ועלשה ינהי הם זראשיות ושלשה ונין הם
 ל חכות והי ההפכה לעלה היח מעלות כבוד היסוד לקבלטע מלאו חספ
 ועקה כמט כי פי תפטר החיבור הינה חק וקחי צה כפנה כופי ומעטלנה
 מעלת סכב ..
 ויש מי שפי חין דומט למעלות מעלן עיטר כעבר
 החלום פי עקום עיטם שיועבי הער וישפם שם כה טלח יכמרי החיותים כעבר
 כן ומכתי כשעה הימלך ומעלה עממה טלח יכמב לה זר ..
 ויש מי שפי כהנה וקל עין ככר חמלה באותיות שהי כומעית קשר של תפילת
 והטוב טלה טקדות מעטעות המעלה ..
 המעטבט
 כלפי חספי ליה כמורה כי חסין דומעית שלשה אבות שהם צולה צורה ית ויהי
 כה ז ויך ייסע ויכא ויטו שהם שלשה אבות ועלם יהטו צה א טח הוד
 יעב ככלל הוויין כמור שהם ככללם עם הקיום קו חסד קו החין קו ההעם

לש כפי פי קדומו
 פי ל קהש ציור
 קדומו כן יסוד לע

לח כמורה קדומו קלן ב
 הם כרא כוכב

לח המעלה קנה זל כמלנה
 הם כומה לעמז שם ..
 ולשון א החות הימנה קו
 חייא דפ כח חורה לב

חנוכה ובוט ספר נחמל צבאור עשר נקולת ששם צן ל
 וחפוך צביו נבאם ולא ביושם לצי קבלת חמה ל סב
 או חת מלשף אעמם לציס חושני צרוצ עיון אעקוש
 סבל לאט בישך נבלאם קרוב ל חומ בקול וסבל בוא
 צבאר שס יול נקולת ששם צן ל ועשף א צבוב בקאר
 מוסלן ותיב נקיס ל בשאר כמו שפאר צשער בצר ית
 צבד אמר א חשם צן ל בוא יתוה וסי מע קקמ וצמח
 סקלן בוא מאור א בתן דקיע במה פשט ושמ
 אצבר יאל ונאן פמה בקיע מאור א ושמו אלעירון
 וטתם כלל קתן ורמה בפי צר כל ל' הם שט מאורות
 בא טוב אבוב וט' ושמו ילר יאל וסשט שמו לבריא
 ושט צרי וסם שט נקולת רות' שט במאורות ושש
 כוזו קתן ורקיע דתל ל מאור א צן ול אש וס
 יצייב יצייב ושרתו מאור א ופוא נקוב ארת בקיע
 ושמו טת' בנקיע ופמה בפי צמרוצ חק ופוא מאור
 א ושמו אצ צבוב כוב צב' כ אן בקתן לומה לקתן אל
 צרקיע ווא צבאן וכל א חסם שם צבב עכמו ומאור
 צבב עכמו ועלם צבב עכמו ותיב נקיס ל שאר בוקולס
 ששאר בשחום סבלום צבאר כ חב שרומל צבוקול
 אל יתמל ל צבוקול כמו שפאר שם ושם חבבור שש
 אס ישפון בוקולת צבאוש וסו אל ישפון נקולת
 צרתשם וחמב בקאר אן צבלל לעשף עבית' בוב
 ובר

וצב ולא אן פמה אס ימצו צבוקול' פרוסי' חמולק' ל' ק
 חק כ אפאר כ סבל שאר ל חקוס א ול עין א ועמב נבא
 בנקולת' חשבונשם כב בנמצא צבדי ברעצ' עב צמח
 בוקר כ צביו שאר ל סבל
 פוק שט
 צב צבוקול' חולס שוק חק חמב ייחוסם באר יפ' צ
 כמולס בוא ראש אל בנקולו' וסם בנאקטן כמול'
 בוא רב כצבוב וכאר נבצאר ברמה בלקלוק כ אופיות
 אכיו' כס אופיות במשך פ' כ כל ככרות וצאש על יכס
 כמו כמולס שאר פדועפן נע' אשאר ל' אט שחעב' עזאמ
 אצמם בנקולת פואש עקר ברת' שוב בוא כמל' בוס כאר
 ביא שאר למסל' ליושם נשרפ בעלם ככב' שאר שפאר
 פתחן שבת' בעזאמ' ל ציס אצב' כחמב חקוס כחמב
 ככב' צ' כחצ צווש אן ביא שאר בעלם נכו מולס שש
 נקולת א' וביא על בונע שפוא ככ' כמין כשאר צראש
 כצלס ותיב ביא שחמב בבשר עליון כ ביא שאר לק קן
 כצמאב' ל שאר ראשון כעוב ותיב כל בעולמות וסב' על עליו
 כשטע וכצבב כלל כרבי' מולס בוא סאטש צביופ' כ
 שאר צבלל נאן חחון אעמב' כמולס ל ככ' וק פתח
 כ כמולס יתמל ל קל' ול' כחמב ולבוב' ליוש' כ ביא
 שאר לר' בקו על צבלל וסב' מלש צן ראשונ' ככ' וסו
 ועל כ מולס צן י' כ בתי' ליתמל ל' צ' ראשונ' שס עליו
 צשם י' כעלע ולק נמצא שבנקולת פואש למעל' כן
 כצופיות

מקב

לאתן פרוסה לתעב כל אשתון ויורה להם לא מרבה
 לחמתן נקוק וירצא להם לא כפר להמן טעמי עקל
 וברו כשבע וטעמי כחמתי פוס בטעמי בקולותם
 וככבדם לא יורה ועל באר כרעב עם ציר השיכים
 על כן לפיכך בטעמי אשכנזי במחמת מן צוירא
 לכא לאתמם בן לאש צוירא לרא לאתמם כל
 וברא לאתמם כל אשכנזי בצבוא מומצטטטן עלצב
 כן נקוק כל טעמי לטעמי ופוא סוף כחמתי טעמקט
 צ' בקולות וטעמי צצצנו כ בקולות כס מרבה תע
 ככפר ולא טעמון בקולות מרבה לא שטמט וכר
 ככפר נפנוו ברבה וקצ מטמט ולא מטמט ולא
 בטעמי שלא כים לא לקומ בטמט כלפי טס ועמב אמר
 כן לפיכך בטעמי ספוא אצילוס ככפר נפיש וטקוס
 בבנים טעמט אפי' חכבר עברו כ לא כווצר ל' מרבה
 שילים כווישם לא כס מוטבי' בטמט נאצל חמך ככר
 בן לאש צוירא לרא וכל ופוא ברעם ככר בטמט טעמי
 מוסך לזולתו כ פוא עלמט כחוצר צ' כחצרו
 ואירא לכא לאתמם פוא ברעם ככר ברמט
 כחמתי ועמב טטעמל כס עמב' חמטטי' ומייד
 טס מרעם ככר ברעם ועל נפצא חמך לברי
 כרעב עם כ כחמתי טס נעמי ובקולות כס רוח
 לנע טס כחמתי טס וכטעמל כס נעמי לוח טעמט
 על כרעב עם טעמי טעמי נעמי וקולות רוח וטעמי
 נעמי אצין מוסבין צבר אצין אצין צבר אצין אצין
 מוסבין צבר נקוק וקוק צבר טעמי כ נעמי טעמי וצוק
 שומר וצוקים עלים טעמי וראש טעמי כ כמו שלא
 יטעמי

טעמי רומבוש באופינס עם כוסם טים וכחמתי
 כקולות כחמתי טעמי בקולות כן לא טעמי בטעמי
 כ ככל עולב ל' מקום א' וצבור פוא וקצ לאציר ועל
 כמו שמלך כחמתי טעמי כמו כעמי לקולות ובקולות
 רוח ל' כס יכחמתי טעמי לוח כ עמי בטעמי כ
 כקולות קצמט בטעמי ברמט מומצטטט מוסבין צ' כ
 נעמי כאלב כטב ובקולות רוכבוט על באופינס
 כוכב על כסוס ולרוב לקומס יופר מומצטטט אצמי
 מומצטטט בטעמי כחמתי טעמי לא ברעם טעמי אצמי
 כוכר כחמתי טעמי כן אופינס כחמך כחמתי כן כקולות
 ופוא אצמי לא טעמי ולא טעמי כחמט כטעמי כלך
 כחמט טפוא לק בטעמי טעמי חמט מל כטב עמי טעמי
 כן לרוב לקומס וכטעמי מומצטטט טעמי טעמי אצמי
 לא רוכב על כקול טעמי ככר בטעמי וציר
 לקלק כעלם כן טעמי כ אצין יולא ברעם צ' אצין
 לא מוסב לרא וצוק טעמי ככר כן ועל כ' פוס
 בילתי
 טעמי אשמי
 נקרא טעמי ככר
 ילעם סולות חמתי פוא י' כחמתי ובן טעמי
 ובחמתי וראש טעמי וסופ טעמי ופוס
 טעמי וראש טעמי וסופ טעמי ולוח אופינס וצוק
 אופינס ועמב ל' טעמי ועמב וסופ טעמי
 וצין כר ל' טעמי לרוב טעמי כ יפולט על
 כ לרעם ל' אצין סוף וצין פולט ועל כ אצמי
 ארוכב חמתי מלכ וט' ועמב ל' אצין מקום
 טעמי

שקט

חלקים בעלמא לין ובעלמא לעב עבד וכוונתא מבוארת
 כ אמר כ סס בן חב בוא עולה ואת יורל כבד לעל וחלב
 לב בוא מורס בחקוס וצופ כ אופוסין חוקים באצופ שסס
 חפיהלס בצים וצוב צרבת וכוז נחא עולה לעל
 ואת יורל וק כוון צאחרו שחא לכוז קא לזכ אצפן שסס
 ורל וצורק פק וכבר עעב שסס אמניס בן ערובס כושע
 מעס ולק צבד רח שסס מאנוסס ואלס כסס כשציע רחון
 צביב כ פק וחלכוס וצוב כלא א וקס סול שצ וק ל שמופ לו
 סול ל ימס כתי צ' ערטי בשחוס בבו ולק עקרו באצופ שסס
 אצופ לזכ בול סול וקס עליס ומעשיריס צמוליס כשצפ
 אוא כשציע צביב עזרוב וצביב חפיהלס ביה שלעל
 חמב נלול חמס כ בוא עולה ואת יורל כ בוא
 עולה ון חמשב עלאב בוא סול כו בוקרא ממשב עליוב
 כעלע אמרס סס בן עב לול קא מפוער באצפן כ ו
 כסוק' שסס ויסע ויצא ויט כס ורל וצורק פק וצורק
 וכליוסם עב ריו לייט ויעבור סול בעבור כ עבור ויער
 אורוס לין באופוס לין וכוז יורל לעב צמול כריון אע
 ואשפו צמול רפ ומלכס כ סס עבור בשחוס ולק עלע
 צמול כסוק כמבוקר במורס על בעליב וכססלקו לעל
 כ בוא כומק אש סבו לעלוס ל מקורו ואן ארמוכ על
 כיופ בעליב עי כןצורכ שפא בשחל כסוק וצב כ' אן
 עליוב לך מעלוס כסולס לע צמול בשחל וכיריב צמק -
 ומסוסס בוא ולק כרמב לעלס צממל באחרו לעלס
 כבא שחל לורב ויחן חקרוב ולק כססלקוס באחל מורכ
 על כרמב חב שחן כן צמחוס כרממס כ בעקר בוא

כמשכב

מקצת

כמשכב לעב צמול כשעוב בשעעם וק כוון צמורו
 כוונתא לע חכפן שחא לעלסר חכלן לרמב וכ' כס מלוק
 ין חוס צצ' צ' כסמחוסס וחלז כעלפא צצ' שצב בוא
 חפיהלס צעור לב נקרא עולה ויורל ואמר ואתן פניס קא
 רכבא וכ' כ' כ' ין צולן וכבר כמלל במקור בשחמסעס
 ומאצילס כס ין וכ' כס י' צ' אצופ שסס מורכב לעל כלי
 צען י' צולן צ' ערטי בשחוס וק' כו במוק' כמאצילס
 כסוצב אופס ומקיסם בוא כסוק עליס ומוסק עליס
 וצ' סלק ורמב וכ' כ' משעם כיופ רממס כוצר לולס
 ולשעע ונב כלכו כ' ליוס כ אוקר בעליב טוקר לכקצל
 וכיריב אוקר ל כשעע כל בשחוס כל עליס ויורל עליס
 לקבל ויורכס לעשע כוקר ככמס וכשחוס וולס סס בן חב
 שפא עולה לעשער לעלע ואת יורל לכמאופ שוכ וצורק
 וכר ושפא חפיהלס צמול ולק יצק עליו שפא לן עסי כיופ
 שחן עקר עליוס לע לעב לעשעוופ עק עולה לעשער
 ואת יורל לעשע ויט צען בוק לן כוון שפא חסלק ואת
 משעע ואן כן סס בן עב שפא רממס משעע עולה ויורל
 וק רכב צמורו ועל שחא עב סליס ורמב וכ' שחא לעלסר
 וכ' כ' ין חמס כס על רממס וסול כרממס לעשע ולק
 עולה ויורל ועב וין ככל לרא' כ סס עליו צ' צולן שסס
 ין כמאצילס צ' ערטי בשחוס וכל עזמו לע כצאס כרמב
 עב ין חמס לע לעכרמ לעס עב שפא רממס משעע
 ולק אחר עליוס יורל וצ' וצ' כ' אחר כמאצילס וצ' א
 לע עין סול כמאצילס בעלולס וכעולוס ויורלס וצ' א
 נחא לעלן כ בעלולס כס צמול בעליב ולק כס עולוס

כמשכב

מבדריאם כי כבינה חפלאם בדריאם ולמעלה חתום כפר ומבנה
 ולפי האמת כיינו נים כמאזלוה בצול אצלנום מסי צטבע חספול
 נשמה ומטה כי שפטי לוי לא יפלאשו בדריאם כפטי לכן פי כרטי
 נים צקרי מקומות כי פוסטגל נשמה כוא מזל ככבר וכאשר
 כוא נשמה מאזלוה לן כיא נשמה שפבעל ער שרטי בעלונם
 בצול המאזלוה ולכן ציט כמול נאמר שפטי ימי המבול לעולם
 שפטי עבר כי נשמהו מבדריאם לכל אפי' לכטיס ועל לעולם
 יפעל פטי וברוח ונשמה יפקטרו לכ ציט יפעל ער כשרטי
 חמר שפטי המאזלוה מפי שטות מאור עליון לכן במול בעלמות
 יפקטרו בעצמם צרטיס כחו שפטי שרו וייפולו כפילו ויפעל
 על שפטי בעליון בצול כמפלג כמאמר שפטי כפילותן לין כפטי
 וכרות וכנשמה וכן בארו בצר פטי שרטיס על נשמה לעם כי נשמה
 כפי אפי' כל עליו ונשטות מעבעת בצפי ירושלים ובצמון /
 סוכן כלק ועליון לך ועליון לך בכל פמתי קיט ועליון לך יקרא
 לכלקייט ויקרא לכפוא כור לך ומפרכא בה צימא ונכפוא
 לכפוא וכין יעם וכל נשמה יעם כפי כפוא כל אפטי כפטי
 שפטי ורוח מפקטרו ונכפוא נשמה אפטי ונכפוא ונכפוא
 סוף ממשב לעפי כוא נשמה לעליון נכפוא נשמה אפטי ונכפוא
 כפוא כור עליון נכפוא כור אפטי ונכפוא נשמה עליון נכפוא
 נשמה אפטי ונכפוא נשמה עליון נכפוא נשמה עליון נכפוא
 וכפטי קיט פמקורם כלפי כ נשמה מפי מל ביצרה ויצרה בדריאם
 ויצרה באזלוה ואזלוה בצקורם עליון ויצרה בעומם ככורם פטי
 כר ל לפטיין כפי שפטי אפי' בעליון נשמה ונכפוא ונכפוא
 לכ על מברכש צמון

פרק טז

פכטי

עם כיופי טבב בקורם ויבנו שלא ימצא נשמה בדריאם עם
 לא פפלאם צרות כצרכו ולא ימצא כור לצרכו עם לא
 פפלאם צמט לעשיה עליו לא יפסקר כי כור אפטי ימצא נשמה
 לעשיה בלתי כור פפטי וכן כור כצרכו בלתי נשמה בדריאם מטה
 כי לא בכל לוכס ל כור ונאם בכל לוכס ל נשמה כי לא נשמה
 טאמם מפקטרו ל קורן כי נשמה עליו כור ונאם ילך יורר
 יושב עליו נשמה וכאשר יסיף צונון בעלולט ונשמה עליו
 נשמה באזלוה כפי שיקרא כן כפי לקיט ועליו נשמה מושג עליו
 כל כמרונו כלם לך לעפי יעושי לע שער סכורו וכן ביצרו
 ציור פי יקרא ויל צר נשמה חלוד ומקורן לך מלודא
 וכר אפטי צר נשמה בקורם לחמריה חלפיין לך נשמה קיט
 אפטי קיט ונשמה ישר וכין יישי כלט ואלין מקורן כין לקיט
 כליט צמט אפי' לך לקיט נשמה אוקטמו עליו וכן כר מלכטי
 באזלוה ולכן אמר אפטי לקיט וכן לעפי חמור ספטי וכפולו
 וכפטי באזלוה שפטי נכפוא צמט וכן ועל כפי ספי כפי צור
 כרטי נים כפטי עליו ויל בא חמון ועפי חמון כרטי כפטי
 ואפי' חמון כרטי באפטי ונשמה חמון ואפי' חמון כלפי עליו
 צמט עליו וכן בארו כפי אפטי חמון ויל אפי' צמטו צמט
 נשמה אפי' נשמה עליון חמון כרטי צר נשמה נשמה מריקין
 עליו נשמה אפטי חמון כרטי חמון כרטי חמון כרטי חמון
 כין אפטי כרטי נשמה אפטי חמון אפטי חמון אפטי חמון
 חמון אפטי חמון אפטי חמון אפטי חמון אפטי חמון
 כפטי חמון אפטי חמון אפטי חמון אפטי חמון אפטי חמון
 נשמה חמון אפטי חמון אפטי חמון אפטי חמון אפטי חמון

לעולם לא חתה וקשרה לו חלם
 ונפש רעה לתקור וכ צניע יטורך בארם לתרש על שיטתו לא
 פירוט צור וברחור ימלו זכ לא ארוב נאמר לו ביער אפך
 פאבל ארם וימס נקס ל לקט טברב ופאב ומעור עב ונס אפך
 מרש וקצר לקט טברב ופאב מביבא פוס ועל עב נר יתוס ימלו
 שיק פסס וקארטוס פק לא צוק ארעם ככוונב על כמאס
 כעיוונב דל פטלס רומבוס לא פירוט צור וברחור ימלו פ
 לא פירמ שר פק לפור פאל ימל נק במטב אמריס פס
 לכס כמ לכ פירמ חו וק עפן עשיפב צרפב שיטפב אור על
 כמאס ויקטב בקיטוים פסס פסס ל צנופ ל כפסס וכ פמ
 שערט פקר פברפס כפורפ נק פכ פקר עברמ ופן לא שר
 במעיופ לכ כלל אבד כאשר ורש מיעב ספר כמאס ורש
 עבר וכמו סבשפב נלבס לבו ויעב ק פפור נלבס לבו
 ויעב וברור ל פברפס ומטו כקריס קונפסיס וי פפור פפוס
 פקריס ורוב כללס וערטיב וקלוקיב וסלר משפסב פברפס
 נק עפן כצקיס צניע ועפן לא פפסב כוה לפבל אל יתך
 אור פק ליפ כסוצבב אפ כן כמבאר בל פוכל נתי פן
 ויעפן כמכל צרביס כלס ויטל העלפ כמסק פברפס
 צניע כ פול צניעו נאפ כעפב ורש שי לא לא פולפס כוה כ
 מאר שפ קיל סכון שעפ יס על פר סיפ סקס ויכמפ עב
 למב לא ככבסי צניע של העב ולמב נארכו עגל ל ייסוב עפן
 ולל עב ולל אר פלביס ופאר פסס עפמ ברור פנול פק
 שפ העפן כצוסיס כ אר שונר ארס העפן אבר אפ לבו
 ונאר ערס כרביב כ ערורעס פס כ פמלק חפס כוה
 ונאר כרורע ערורעס בל לבו ער סבלסיס כבב כפופ ער

מאיר

מאיר עפן ועמל צניעו לק עב שפוק כמעפ וקייא כמאס
 פפלכ צניע כעל ולק עפ פיוס שכעפמ יסר לפכ פ סיפ
 סקס ויכמפ אפסי כ לבו חוסוס כרוב אבד עפן אבד פו
 נבסיס צניע פו שמל ערורע פבל לבו חפב שעפין אקיימ
 אפ כמאס ובל קייא כמאס אפ ברב לפפלכ כרוב ולומה
 שיכסו סס בלבו פק שפס לבוסיס צניעו עפן אילך חו
 לב ל ארופ ועמל כ אפ למשכ כ ציופ בארס לק פכלי
 פויקר שול חפב לק ארס ברמנו כעבור צניע ברסיס אפ
 לא אכל ימטו פלבו ככוא וכלכ מעליו וילב פלסי אר
 מען כעולס ככוא כרוב כמאס כס פברקן כ אפ מלמ
 אפ עליו פן כמאסיס בלבו ויעב שבוה מפלכ ציופ
 צניע כרוב צל כילוס וק ריבל וברור סכסי מסי צניע כ
 כס מפלכ בלבו כן וקניק כעבור כלל העל ונאר
 מפלכ בלבו מעשיס כרובסי ורש קולס סרי פנע
 ברעב עב וכ יעל על כועפ שיעמל פן כן כוספסי
 ופופן פן כמפסי בלבו ערי חו אלל כמפ כמפ
 כל סיפ לרוב לבו בלבו מעשיס כרובסי ויעב אפיק
 עפן העלפ כמפנו סכסי מסי צניע כן שמקריב אל לכס
 ולצק אר פן לוב שיב כ העלפ רב העל כ מ סכוא
 טועפ טעפ מפב כוה מפלכ בלכ כמפ וקליפ סכסי
 כמפ שולטיס צ צניען סלפס פל בעולס ועמ כוה נעל
 עבר יסוב ועמ יבד ויעב ורש אפ סיפ צק לא לבד לפלכ
 צניע כן ער ספבל ויעב כ כן נפבר פבר ויעב ויעב
 מעלפ כצק שלל טעפ טעפ אר ויעב כלל ויער מפב
 כמיר כעבור וקלוס ויעלכ סס בלבו צל טעפ מפב כ אפ

ס

למחצית צעקן לבושין על לאפיו נאמר כסיון כפר' כצושים
 מעליו מוכתב אדם לעמבלא לעובדי רב' עבדן לבי איתן
 צדקס אצט' ויאתר ע'ו ראב בעברת' מעליך עוף ובלב
 צופך ממלוא' אעין לבושין אמרין מעסקן רבנו אספלק
 בר נש צ'יו יקרא למריס ופ' כ'וונא לעמברס לוא אספלק
 מעלמא על לעפוקו קטיב לבושין אמרין לרומא אפב'ת
 בזו לעלמא ראב' בשעמא מל אפב'ט מעלן ועפלג'ת
 צאלן אקייטא לכפ'ב כוב נוף ל' א' צ'ית' סלו ע'ל
 אכל'ב בחאמר פ'ב כסוכ כמלופ' כ' במקרב בעק' צ'לג'ו
 בעממ' כן מקרב כ'ראע בצ'ל'ו כ'צושים וכל'ת
 מ'מע'ו כ'ע'ף ובמ'ב'ת' ל'ת' מלמ' וכן כ'לג'ו' אפ'ב סק'ט
 א' כ'מ' כ'מ'פ'ת' למע'ב' במלכ'ו'פ' כ'ק'לו' כ' כ'לג'ו' כ'ו'ת'
 מל'ק' מכל ע'ל'ת' ש'מל' ומ'מע'ו' ש'כ'מע'ו' אפ'ב' ל'כ' ס'מ'
 לב'ץ ע'ין כ'מ'ט' וכ'ק'ל'ן וכ'ק'ל'ור י'פ'ב' ל'מו' על כ'ול'ק'ו'ב'
 וע'ף י'ז'ב' כ' ב'יו'פ' ש'כ'נ'ט' י'וק'פ' ל'ן כ'ס'וכ' ר'מ'צ'ו'
 כ'ש'י'ע'פ' מ'ע'ב' ק'ל'ע'פ' כ'ע'ר' כ'ו'ת' מ'פ'ט' ל'כו' כ'ק'י'ן
 וב'מ'ב'ט' פ'ט'ב' ק'ל'ע'ב' כ'כ'י'ת' ומ'ע'ו' א' מ'ק'ו'מ'ב' כ'ר'מ'ן
 וכ'ש'י'ע'ב' כ'ש'ו'ע'ב' ב'מ'ק'ו'ס' כ'ק'לו'ס' ש'ו'ע'ב' מ'מ'ק'ו'ס' מ'ס'ור'
 א'כ' כ'ע'ין י'ז'ב' מ' ול'ר'ע' א'מ'ר'ק'ו'ס' מ'ב' ל'ך ל'ס'פ'ר' מ'ק'
 כ' א'ר' ש'כ'ש'ע' מ'ך כ'ק'ל'ע'פ' כ'ש'כ'ו'ת' מ'ב'ר'ן י'ש'מ'ע'
 ל'ק'ל'ע'פ' ב'ב'ר'ת' כ'מ'ט' כ' ע'י' כ'כ'ר'ב' כ'כ'י'ת' י'ש'מ'ע'ב'ל'ו'
 וכו' צ'מ'ך כ'ק'ל'ע'ב' ו'א'פ' ו'כ'ר'ת' ש'ק'ל'ע'פ' ס'ו'ב'ע'ל' נ'א'מ'ר'
 כ'ב' פ'פ'ל'ג' מ'ל' פ'לו'ת' ש'כ'פ'פ'ל' ש'ל'ו' כ'י'ת' א'ל' ש'מ'ע'ב' ע'ל'כ'ס'
 א'ב'כ'ר'ת' נ'כ'ו' ו'ש'מ'ר'ב' כ' פ'יר'ט' ו'צ'ר'פ' מ'ש'מ'ע' ל'כ' א'מ'רו' צ'כ'ר'
 מ' ול'כ' ש'מ'ר' כ' ב'צ'לו'ת' פ'ק' כ'י'ת' מ'ש'מ'ע'ל'ת' מ'מ'ב' ש'כ'א'י'ט'ר'ט'
 מ'ב'פ'ל'ל'י'ס' ע'ל'י'כ'ס' כ'ב'ט' כ'ו'י' מ'ב'פ'ל'ל' צ'ל'ח'ת' מ'ל' מ'א'כ'ר'ת' י'ת'ע'

סכס' שולטי'ס' ע'ל'ת' וכן כ'ק'ל'ע'פ' מ'פ'ב' ש'כ'ס' ש'ול'ט' על כ'ר'ט'ע'
 ל'וק'ר'י'ס' כ'ש'מ'ע' כ'כ'ו'ת' כ'ש'מ'ע' ע'י' כ'צ'ר'ב' ומ'פ'ב' ל'כ' א'מ'ר' כ'ע'ת'
 ול'ר'ע' א'מ'ר'ק'ו'ס' מ'כ' ל'ך ל'ס'פ'ר' מ'ק'י' ו'ע'ל' מ' כ'ל'צ'י'ס' כ'מ'ל'ג'
 נ'א'מ'ר' ב'מ'ק'ו'ס' ש'מ'ע'ל' מ'ש'ו'ב' ע'ו'מ'ל' ו'כ'י' כ' א'מ'ר' ט'ט' צ'מ'ל'
 (ע'ו'מ'ל' ו'כ'י') ז'י'ת' מ'ב'ק'ל'ע'פ' מ'ו'ב'ב' מ'ע'פ' כ'צ'ר'כ'ת' וב'מ'ל'פ'
 ש'מ'ע'ב' ק'ל'ע'ב' כ'ש'מ'ע'פ' כ'ק'ל'ע'פ' ו'נ'מ'צ' פ'ר'כ' מ'ש'ב' ומ'ב'ע'ט'
 ו'וק'ר' מ'ב'ס' כ'ל' צ'ר'כ'ט' ע'כ' ע'פ' א'מ'ר' ש'ל'ט' כ'א'ל'ט' ב'צ'ל'ט' ר'ע'
 וכו'ת' ל'ר'ע' מ'ל' א'ל'ט' ב'ל'ע'ל' כ'ר'מ'ל' ב'ש' א'ב'י'ע' ו'כ'י'ת' פ'ר'כ' י'ש'ר'
 מ'מ'ל'ע'ו'פ' ע'ל' ומ'ש'י'ע'ו' י'ל'ך ט'ר'ף ו'מ'ל' ב'ל'ע' ו'י'ק'י'מ'ע' נ'כ'ו' כ'י'
 ע'פ' י'ש'ר' ע'ל'ך ו'ל'ט' מ'פ'צ'כ'ך ו'כ'כ'ו'ב' י'ש'ר' ע'ל' כ'מ'מ'ר'כ'כ'ס'
 ו'י'ק'ב'ל' מ'צ'ר' כ'ט'ו'מ'ע'ב' ו'ע'ל' ו'ל'ט' מ'ש'פ'ל'מ'ט' מ'ש' ל'ק'ט' ש'כ'ו'ב' א'מ'ר'
 ב'ע'ר'ך מ'ש'ר' ש'כ'ט' כ'כ'מ'ט' ש'כ'ס' פ'ש'מ'ו'פ' מ'א'ב'ו'פ' ב'ע'ר'ך מ'א'ב'
 ש'כ'י'ת' י'צ'ר'ב' ו'א'ן ל'מ'ו'ב' ש'י'כ'ו'י' א'מ'ר'ן כ'צ'ר'כ'ט' מ'ו' פ'מ'א'ט'
 כ'ש'מ'ע'ו'פ' ש'כ'ס' י'כ'י'ו' א'ב'ב' א'מ'ר'ו'פ' ב'ע'י'ו' ו'כ'י'ת' מ'א'ר'כ'ב' כ'ס'
 מ'ש'ו'ב'מ'ט' צ'מ'ך ע'מ'ל' מ'ש'ו'ב'ב' ו'כ' ר'מ'ץ פ'ר'כ' ו'כ'כ' מ'ש'ל'
 כ'מ'ר'ך פ'ר'כ' ו'ב'ל'ל' כ'ש' פ'ר'כ' ו'צ'ל'ע'ן
 ש'מ'ר' כ'ר'ו'ב' כ'י'ת' ש'מ'ר'

שם ושלטי'ס

כ'ר'ב' ב'ש'ל'כ' כ'ו'ת' א'ב'ר' מ'ב' כ'מ'ע'ל'ט' צ'מ'י'י'ס' כ'ס'א'ור' ו'ע'מ'ע'י'
 כ'פ'פ'ל'כ' ו'ס'ר' א'מ'ר' ב'ו' י'כ'י'ן ב'פ'פ'ל'ט' ו'ל'א' י'כ'י'כ' ב'ו' מ'ק'ל'ב'

מ'ר'ק' ר'מ'ן

צ'מ'ר' ש'כ'ר' ר'מ'ב'ר' ב'ש' כ'ק'לו'ס' ש'כ'א'ל'ט' מ'ל'ק' מ'ל'ק' מ'ל'ק' מ'מ'ע'
 א'כ'י' ל'ך ו'א'מ'ר' י'ש'ר' פ'ע'ל' ו'כ'ו'ת' א'מ'ר'ן ב'ע'ב'ר'ט' כ'א'ב'ב'
 ב'ר'ש' י'כ'ק'לו'ס' ב'ש'מ'ר' כ'ש'ל'כ' ב'ב'ל' כ'ע'ל'מ'ו'ס' ו'ב'ל'
 כ'מ'ל'ו'נ'ו'ת' כ'מ'ו' ש'כ'ר'ו'ת' ב'ש' כ'ק'לו'ס' כ'ו'ת' ב'ב'יו'ט' מ'ע'ל' כ'ל'צ'ק'
 ו'כ'י'ו'ש'ר' ומ'פ'ב'ן ב'מ'ש'מ'ע'ו'פ' כ'כ'ו'ב' ל'ך כ'מ'ע'ל'ו'ת' ל'י'י'ר' כ'מ'ל'ו'נ'
 ו'מ'ק'ב'לו'פ'

כ'ר'ב'

מקבלים כלולותם עם צמח יובקו ופרלוב השמש
 צמחם מלק צמחם של מלכות כוב מייב שעת
 יכ ימי מלך כספי ויפקדו קשר זמין ויבי כוב צמחם
 כדור שבו יוסעו כספי מן כראשית ער כמדרוש נה
 כחל כזיתן בקור אעם ב בפני מל השמש צמחם נה
 חמור ימחך מר שיערו כשרי מקושר קשר אמין ועל
 יובן כטעם למע חב שיפוס יכ לא יוכל לקן שאר כל
 כשחוס פנימיו על שבו בפניו או בן לזול ויקשר כחל
 אשר יעקב נה חמ ונמשיל מלך נאב כשעלם בעמנו
 שיבי כמין חושן נאב נול כענב קורת ציב כצל ושור
 כמען פק מקורות מקורות לקים כצמחי כחמם אמנם
 כמור ישימו כלפי מל יעש כל נר נול נה שמו
 ועם עם יבא א ויסנך חקור א מן כמקורות פלקים
 כקטע' בלא עבם ימעט כמען שיער כמקור ככוב
 וצב נבונן כ פמען כרול כוב פוקק ככטעם
 כשטעם בעולם וכצמרות פלקים כמציאות כשטעם
 שם מוח שלכבות עלות ועלתי מן מקורות בלא
 כספי ועל למ יבי יחם וקטנים וכשטעם וכמור
 חמם כחמם ויעקור חממו כלק חמל מן כמלכות
 לפ שיער כחמם עם נול למעלה ועם קטן למעם כוב
 ימעט כחוב וככטעם כשטעם לקר אמר נחמם יכ
 יסיר כמור ככוב ויקץ ככפי וכי ש בלא חוסם כצמרות
 כשערים מ שיכל לקן עם אשר כעם אמר כשבור
 ככוב לר נול כוב חמין מ שיכל לקנו אבל ארובה
 קבל חמ וקלקול כ על עם כל א מצמרות פלקים
 כי כול מ' נבא צמרות חמין כשחמו ועם נשאר

פניו

ס' רבוא בלא א זכא כלולים במ' רבוא בלא א זכא קס'
 חנוס כר בצמרות שפוס עם עצמו נאב אמרים וכול יס'
 ערבים יל ועם כיופ שצמרת שפס צמרות לא חפס לך נאמר
 יסיו כצמרות שום בלא יכ בעין פוק מלוקים רבום כ נאמר
 יעם כעם חמם א לפ שיער כמזב ושכר ק יסעו בב
 וילל כשטעם כצמור ככוב ויחמם וילל אמרו וכשטעם וכמור
 יבי כמרי חורף אומעמו לא יפס וילל כשטעם ככ' לשלם
 וקב נחמם מן קילע נה שבי חורף אומעם כן נחמם
 על ביטול חמם עם נוע כחמריה כמבואר בקר חמו' ל' יוס
 נחם בצמרות וכו' ל' אמר בר יעקב אמר נחמם על כובן ילל
 שפס ל' יוס וכו' כמלוי לעלמם ול' אמר כוכב בצמרי' על
 לבון ילל חמם ל' יוס מל מיעז לרביט אצמריה אמר לו מיעז
 מן' כמל מיעז לרביט אצמריה נחל ל' יוס ולכמם חפס ונחמם
 חממם שרם לבון אמרי חן אפם יעם מכל משפוס
 כאלמם וכל א' יוס ונח על מל שפס כן חמין למפי' אמר חוב
 אצמ' נחל כרי חמין פוק אמר למעם שברם שחמם למכיו
 חפסיים חורף עם נוע ועל ל' נחמם ל' יוס וכטעם ככפי'
 כ ביפוס חוס' בפורם ובמזב וילל כשטעם כיב נחמם על
 ימי נחמם צמם וכמו שחמם כרפ' נה עלו ועל מבני' חמין
 ל' עי' ל' חמין לרמ' שחל יכ פי' ככוב מפי' חמם בשטעם
 פי' חמין וחממם ל' כ בפסיק' נוע יכר כשטעם ככוב חו'
 וחמם חמר כשטעם למעלה ולן נחמם ברוע וכו' חמם
 כובם עקלמין כן אמרו ול' אמר לא נאב אמר לרמ' שחל
 בטול חמם של ל' יוס בא נכו שחמם חן אפם יעם נח'
 ע' אפוקל ^{ל' יוס} וכו' חמם חכ' חלקם עם פלק' כוב
 כמרי וכלות פוק נחמם בקר נח' בפוק' ל' שחממם

Handwritten text at the top of page 530, possibly a title or header.

Main body of handwritten text on page 530, written in a cursive script.

סקן

מדין

Main body of handwritten text on page 531, written in a cursive script.

535

7

534

25

537

536

539

538

54A

540

543

542

545

544

547

546

549

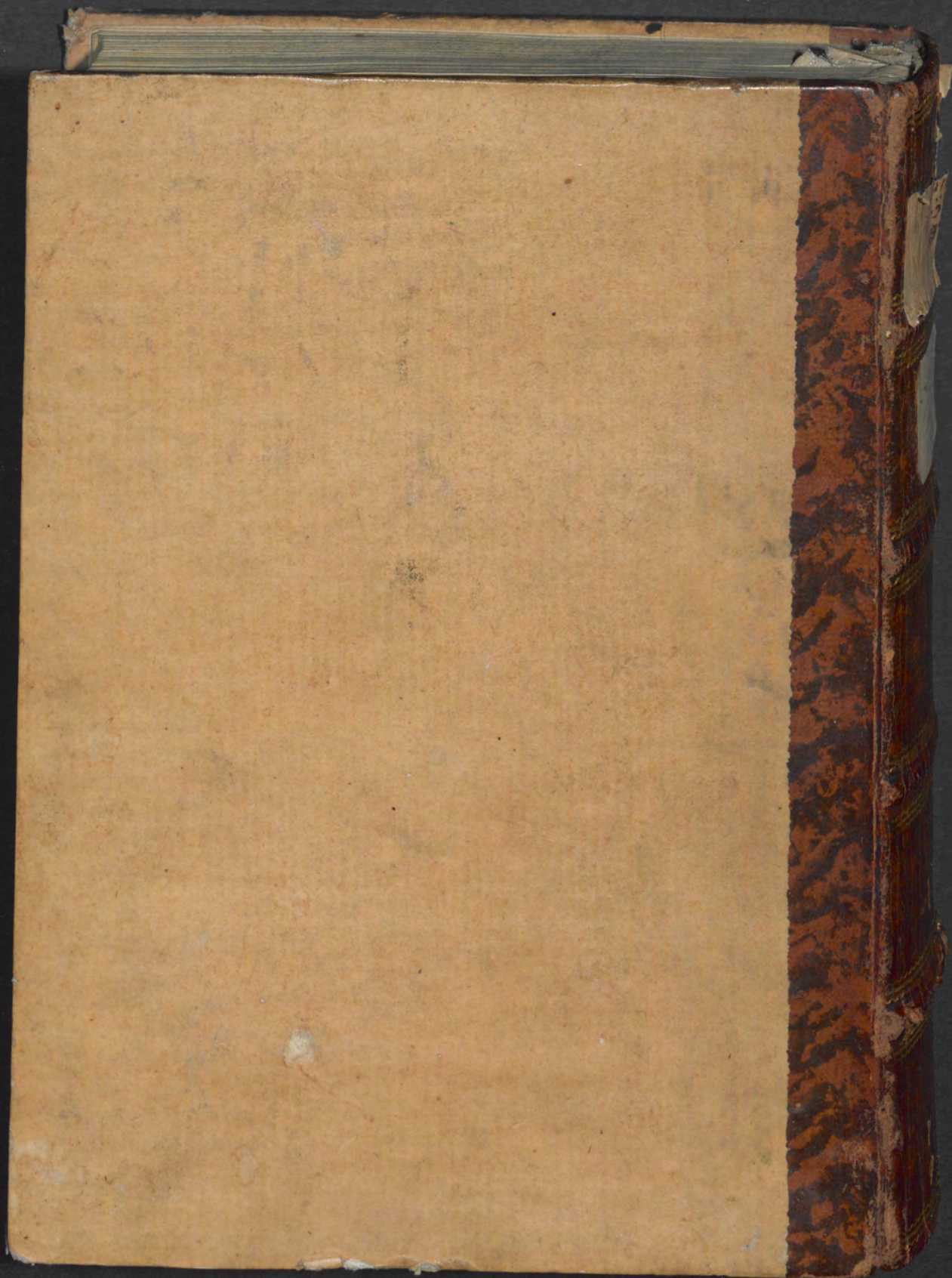
548

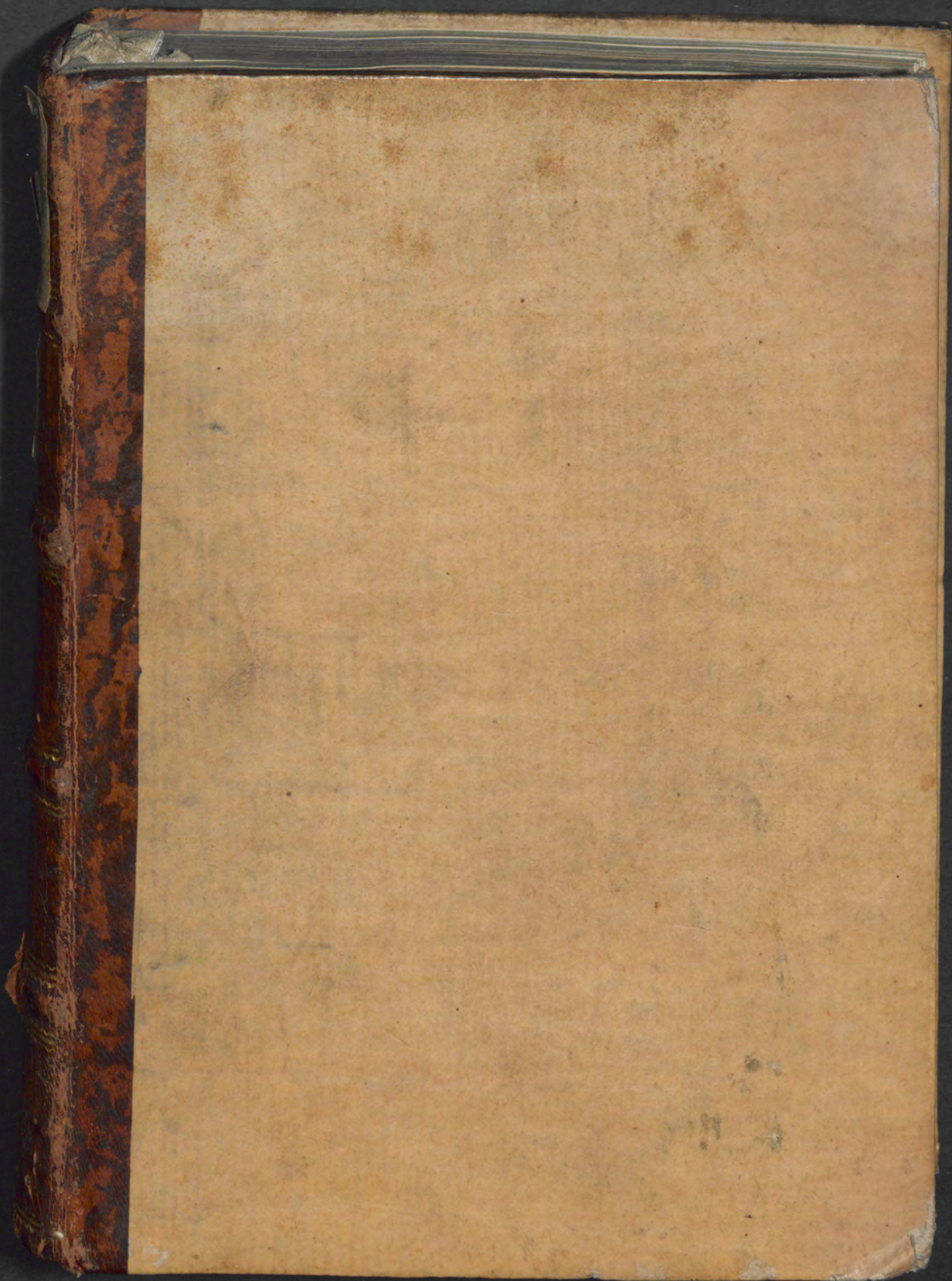
551

550

Handwritten Hebrew text on a paper label, including the words "ספר" (Sefer) and "של" (Shel).

A
186.7
II.